சிவமயம்

ஸ்ரீசற்குருபயோநம:

கோயிலூர்ப்புராணமென்னுஞ்

சமிவனக்ஷேத்திரமான்மியவசனம்.

இது

திருவிடைமருதூர்

பரமஸ்ரீ

பிச்சுசாஸ்திரிய சுவாமிகளால்

வடமொழி ஸ்காந்தபுராணத்தினின்று

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

காரைக்குடி மேலமடாலயம்

சேவு. பழ. பழநியப்பய்யா அவர்களால்

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விகாரிஸு கார்த்திகைமீ

இதன்விலை ரூபா-அரை.

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீகோயிலூர்ப்புராணம்.

வன்னிவிநாயகர் துதி.

சீர்பூத்தமெய்யறிவின் புருவென்றகோர்குறியிடுதெரித்தலேயப்பக்
காரீபூத்தவிருக்கவர்பூத்தெய்வவுருப்பூத்தவுருக்கலப்பதம்தானறிந்த
தார்பூத்தநசையாலுந்தாங்கொடுத்தவரத்தாலுந்தணவாதென்று
மோர்பூத்தசமிநிழல்வாழ்வன்னிவிநாயகர்மலர்த்தாளிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

கொற்றவாளீசர் துதி.

மாமேவுகோகனகமரும்பன்னமலர்தல்குவிதன்மருவத்தோயாத
தூமேவுபரிதியெனத்தன்முனாமுதற்றொழினடப்பத்தோயாதான்றோ
பாமேவுமிடங்கொள்வன்னியிரண்டலமூன்றெனவமரர்பரவமேவுங்
கோமேவுவன்னிவனக்கொற்றவாளீசர்பதங்குறித்துவாழ்வாம்.

நெல்லைநாயகி துதி

ஓரறிவீர்முதலைவையறிவுயிர்ப்பைங்கூ[illegible]ழியொருங்குகாக்கும்
பேரறிவுவெளிப்படுபொஹூறுணர்ச்சியுயிர்ப்பயிர்முன்பிறங்கக்காத்துக்
காரறிவுதபக்களைந்துகாரணர்நோக்குறும்பெரியோர்கட்கானந்த
நேரறிவுமயமானநெல்லைநாயகிமலர்த்தாணினைந்துவாழ்வாம்

கைலாயநாதர் துதி

தன்னிகரிறலப்பெருஸமதனையுணர்ந்தோர்மாதவர்தஞ்சங்கநாளு
மன்னிவசிப்பதுதெரிந்தோர்கழனிநகர்கைலையெனவயங்கறோந்தோ
பொன்னிநதிக்கரைமுச்சறப்பறப்பலவிருக்கமதுக்குடிளைப்பொலிதீரத்து
வன்னிவனத்திடைப்புகுந்தகைலாயநாதர்பதம்வணங்கிவாழ்வாம்.

நித்தியகல்யாணி துதி.

சத்தியநிட்களநிருவிகாரநிரஞ்சனபரசைதன்னியத்தை
மெத்தியநன்மலர்மணத்திற்பிரியாமையுருவிட்டத்துமவிளங்கக்காட்டிப்
பொத்தியபேரவிச்சைகெடுத்தெவ்வுயிர்க்குஞ்சுவானுபவப்பொலிவுநலகு
நித்தியகல்யாணபராபரையிருபொற்றருட்கமலநினைந்துவாழ்வாம்.

வன்னிவிநாயகர் துதி.

அடைபவாகடவிரகோசஙகரஙகாட்டவதறகமைசாதனநதோளகாடட
வுடைதருகீழவதனைதவிழிகாட்டமேலவதலைதமதவூறறஙகாடட
நடைகெழுமறறவாபுரியுமபாவனையைமருபபெடுதததுநனகுகாடடத [ம
தடைதவிரபேரருளகொழிககுமவனனிவிநாயகாமலாததாளசாாநதுவாழவா

அகத்தியமுனிவர் துதி

துனனுபலகருமஞசிதசுததியாமாறுசெயது
மனனுமறறதுபெருநதுசைமினிவநதிரபப
முனனுதணகழனிநாதனமுமுதருளபெறறுஞானங
தொனனுமினபுறநவினறகுறுமுனிககனபுசெயவாம.

ஆலயப்பணியோர்கள் துதி

கொறறவாளீசறகாலயவிமானகோபுரமணடபமாதி
முறறவாாவததிறபுரிநதவாபுரிவோாமுனிவருமவிழாசசிறபபெடுபபோா
செறறபலலுபசாரஙகளுமபரிவாறசெயபவாபிறவிருமபுநரு
முறறவரவாகளயாவராயினுமயாமுணமையிறபோறறுதுமுவநதே.

ஸ்ரீமுந்திராமலிங்கதேசிகர் துதி

மேயபெருஙகழனிநகாகோயிலூரெனுமபோமேவவிறையாலயததைவிரித
தவருட்பெரியோன, பாயபுனறிரணடாலியாயதெனசசுததபபரபபிரமமிவவு
ருககொணடுறறதெனுமபுராண, ஞயபுகழவேதாநதசிரவணஞசெயதுலகிலள
யலாசைதனனியமாகபபுரிநதவுறவோன, தூயமுநதிராமலிஙகதேசிகனென்
றுரைககுஞசோதிலிஙகசொருபனைனுஞசோதியையேததெடுபபாம.

ஸ்ரீதுறவுசுவாமிகள் துதி.

துறவொழுககமனைததுமொருவடிவுகொணடாலனனதூயவனறனமய
மாகயாவையுஙகணடிருபபோன, மறவொழுககஙகடிநதுயிாகளசுவாநுபவம
ருவவயஙகியவேதாநதசிரவணமேறறுமவலியோ, னறவொழுககநதலையெடு
பபககாரணஙகணடுவபபோனடஙகுமிடமாகியசிதாகாசபபிரிய, னுறவொ
ழுககமவளாததவருணாசலதேசிகனெனறுரைததிடுநதீசனெனுமொருவனை
வாழததிடுவாம.

சிதம்பரதேசிகன் துதி.

மேலாயதுறவினுககோாதுணையாகியுளளானவிரிநதபலபுவனமுஙகான்
றிடுசோறறிற்கணடோ, ரூலாயமறைமுடியினபொருளவிளஙகவெடுததுநல
மாணவகாககருளிததனமயமாககிடுவோன, பாலாயசிவதருமமபறறறபபாலி
ப்போனபரபபிரமசுவானுபூதியிறசிறநதமேலோ, னூலாயயாவுமுணாநதவா
மனுவினெடுததுநுவலுமொருசிதமபரதேசிகனடியைபபணிவாம.

ஸ்ரீகோயிலூராப்புராணம்.

ஆக்கியோன்பெயர்.

தூயமுததிராமலிஙகதேசிகனபேரருளபெறறோனசுகுணஞான
மேயவருணைசலதேசிகனவனபாலருளபெறறுவிளககஞசானற
பாயபுகழசசிதமபரதேசிகனகேடகவுயாகழனிபபதிபபுராணம
வாயமையுபபுனைநதுரைததானமீனாடசிசுநதரநாவலனமிககோனே

பலன்.

இனனபுராணததையினிதெழுதுவோரெழுதுவிபபோா
பனனருஞசொறபொருளுரைபபோருரைபபவாதமபாறகேடபோ
ரெனனருமெணணருமபோகமிபபுவியினுகாநதீறறி
னனனரொளிமிகுபிரமஞானியராயினபுறுவாா.

இதுவுமது

பொருளபலவுமினிதமையிபபுராணமமாகிருககதது
வெருளபலசெயபூதபிசாசாதிகளுமேவாவா
விருளபலசெயவறுமையறவிநதிலரநீஙகாதமாவா
ளருளபலபுததிராபொலியவமைநதுவிளஙகுவாமாதோ.

இப்புராணத்திற்கதிகாரிகள்

பிரியமிகுஙகொறறவாாீசாபெருஞசரிததிரமா
யரியபுகழவேதாநதமுழுவதூங்ணகமைதலிறு
லுரியவதிகாரிகளாயுளளவரிபபுராணததைத
தெரியவமைகுருமுகமாநதெளிதரிறரனணியராவாா
திகழதருசினனடருபசிதமபரதேசிகனமொழிய
விகழதருதலிலாதவனசொலேறறபெருமபுணணியததாற
புகழதருமிபபுராணததைபபாடினேனபுனமையெலா
மகழதருபேரறமுதலாயாவுமடைநதனனயானும.

வாழ்த்து.

இலஙகுபுகழ வனனிவனம வாழ்கவொளிர
கொறறவா ளீசா வாழக
கலஙகுதறீாத தெனையாணட நெலலைநா
யகிபெரிய கருணை வாழக
மலஙகுதலி லததலதது மனனிவளா
மாதவாகள வாழக வாழக
நலஙகுலவு மணமனறு ணடநவில
வேதெதபொறறு ஞூம வாழக.

துதிமுற்றும்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௫	௯	பாணரு	பானரு
,,	௧௯	சேகராதி	சேகரராதி
௬	௧	கஙகளையும	ஙகளையும
௮	௬	பிரகசசாபல	பிரகசசாபால
௧0	௨	சேவல	சேவலங
௧௬	௩௨	வித்தியாத	வித்தியாதர
௧௬	௧௫	ஒா	ஓா
௧௮	௩௧	பஞசாமிாத	பருசாமிாதத
௧௯	௨௮	வீரபாணடி	வீரபாணடிய
௨0	௧௬	மாயிா	மயிா
,,	௧௭	நளரூப	நளெருகப
,,	௨௮	பவ	பவர
௨௧	௧	நாமமுரு	நாமமும
பா௨௨	௩௨	யதாரு	யாதொரு
௨௩	௨௭	'ஷ்ரீ ஒனறே	ஒனறே
௨௪	௩	பிரமதேரை	பிரமதேவரை
,,	௨௫	சரீரததிரைய	சரீரததிரய
௨௬	௩0	பிராரா	பிரார
௪0	௮	கொடிரு	கொணடிரு
௪௧	௩௨	பொறறி	போறறி
௪௨	௩0	மதுபபிரியாதி	மதுபபிரியராதி

சிவமயம

கணேசாயநம:

சமிவனக்ஷேத்திரமான்மிய வசனம்.

பாயிரம்.

சகல விககின நிவாததகராயிருககினற விநாயகமூாததியை யும, ஞானகுருவான சணமுக மூாததியையும, சததிய கஞா னநத பரிபூரண பரமாதமைவதராய நிததிய சுதத புதத முதத சுபாவராயிருககினற திரிபுவனேசுவரரையும், பரபிரம விததியா சொரூபியாய்ப பரமசிவாபினனையாய்ப பகதாபீஷட பலததைக் கொடுபபவளாயச சருவசததி சொரூபியாயச சகல ஜகநாயகி யாய்ச சருவ ஜகமாதாவாயிருககினற திரிபுவனேசுவரியையும, இவாகளின அடியாாகளையும திரிவித கரணஙகளாலும வணஙகு வாம

இனி, ஆறு சஙகிதைதயை யுடைததாய இலடசஞ சுலோகமா யிருககினற ஸகாநதபுராணததில முதலாவதான சனறகுமாரசங கிதையிற க்ஷேததிரகணடததில இருககினற வனனிவன மானமி யததைச சூதமகாரிஷி நைமிசாரணியவாசிகளான ரிஷிகளுககு அருளிசசெயத பிரகாரம யான என புததிககுத தோனறினமட டுந தமிழமொழியாற சொலலுகினறேன

பாயிர முற்றிற்று.

முதலாவது
சௌனகாதிரிஷிகள் சூதமகாமுனிவரை நோக்கி, வன்னிவனக்ஷேத்திரமான்மியத்தை வினவும் அத்தியாயம்.

பூர்வம் ஒருகாலத்தில் வேதவித்துக்களான ரிஷிகளெல்லோரும் நைமிசாரணியத்திற் பன்னிரண்டு வருஷத்திற் செய்துமுடிக்கத்தக்கதான யாகத்தை ஆரம்பிக்கிறதற்காக ஒருமித்துக் கூடினார்கள். (௧)

அந்த ரிஷிகள் யாரெனில் — சௌனகர், வசிட்டர், வாமதேவர், விசுவாமித்திரர், சாதாதபர், கௌதமர், காசிபர், கார்க்கியர், பிருகு, அத்திரி, மகாதபர், போதாயனர், சத்தியாஷாடர், மௌத்கலர், ஆபஸ்தம்பர், ஆணிமாண்டவியர், யாக்கியவால்க்கர், காத்தியாயனர், சதானந்தர், புலத்தியர், ககோளர், பாஷ்கலி, வீதிகோத்திரர், சாகல்லியர், சாண்டிகோத்திரி, தூமிரர், கௌஷீதகி முதலான அநேக ரிஷிகளாம். இவர்கள் உலோகானுக்கிரக நிமித்தமாய் ஏகருத்திற்குத் தீக்ஷிதராகவும் அதற்குச் சாந்தகாசிரியராகவும் இருந்துகொண்டு, தீட்சை முதலான நியமத்துடன் முன்சொன்ன யாகத்தைச் செய்யத்தொடங்கினார். (௨)

அந்தச் சமயத்திற் பரமசிவ பக்தோத்தமராய், இந்திரிய நிக்கிரகமுள்ளவராய், பதினெண் புராணமும் அறிந்தவராய், சாலு சாஸ்திர சமர்த்தராய், சகவுற்பத்தி திதி லயங்களுக்குக் காரணமாய சத்தியஞானாநந்த சொரூபமாய் இருக்கின்ற பிரத்தியக பின்னமான பரசிவமே தானென்று அனுபவிக்கின்றவராய் இருக்கின்ற சூதமகாமுனியானவர், தம் சீடர்கள் தம் சீடருக்குச் சீடர்கள் இவர்களுடனே அந்த யாகசாலைக்கு எழுந்தருளி வந்தனர். அந்தச் சூதமகாமுனிவரைச் சௌனகாதியரான சகல முனிவர்களும் நோக்கி எதிர்கொண்டழைத்து வந்து, ஆசனமுதலானவை கொடுத்து, சாஸ்திர விதிப்படி அர்க்கிய பாத்திய ஆசமனாதிகள் செய்வித்து, மிகுந்த அன்புடன் பூசித்தார்கள். (௩)

பின்பு அந்தச் சூதமகாமுனியானவர் சௌனகாதி ரிஷிகள் செய்த உபசாரத்தைப் பெற்று, சிரம பரிகாரத்தோடு சந்தோஷ

சித்திராயிருக்கும் அளவில், அந்த முனிவர்கள் அவரை நோக்கி வினவினார்கள் (௯)

அஃதேதெனில்:—சாவகனுராய்ப் பரமசிவபத்தியே சரணமாய் அடைந்திருக்கின்ற சூதமகாரிஷியைப் பார்த்து, "ஏ சுவாமின்! தங்களுடைய முகாரவிந்தத்தினின்றும் பெருகாநின்ற புராண கதையாகிய அமிர்தத்தை யாங்கள் பானம் பண்ணியும் அதில் எவ்வளவுந் திருப்தி யுண்டாகவில்லை (௰)

இமோதபருவதந்தொடங்கிச் சேதுபரியந்தம் மத்தியிலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்கள் புண்ணிய ஸ்தலங்கள் யாவும் சருவஞ்ஞரா யிருக்கின்ற உம்மால் எங்களுக்கு முன் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே (௧௧)

அவைகளினுங் காவேரி தீரத்தில் சருவசித்தியுங் கொடுப்பதான மாயூர முதலான புண்ணிய சிவக்ஷேத்திரங்கள் இருக்கின்றனவென்று விசேடமாகத் தங்களாற் சொல்லப்பட்டதே (௧௨)

அவைகளுக்குள் திருவானைக்கா என்கின்ற சிவக்ஷேத்திரத்திற்குத் தக்ஷிணபாகத்தில் அஞ்சு யோசனை தூரத்திலிருக்கின்றதாயும், சத்தியபுஷ்கரணி தீர்த்தத்தோடே கூடினதாயுந் திருமெய்யமென்று விளங்காநின்றதாயுமிருக்கின்ற சத்தியகிரி க்ஷேத்திரத்திற்குத் தக்ஷிணதிக்கில் ஒரு யோசனை தூரத்திலிருக்கின்றதாயும், கண்டதேவியென்று விளங்காநின்ற சொர்ணவருஷேசுவர க்ஷேத்திரத்திற்கு உத்தர திக்கில் அரையோசனை தூரத்திலிருக்கின்றதாயும், திருப்பெருந்துறைக்கு மேற்குத் திக்கில் ஒன்றரை யோசனை தூரத்திலிருக்கின்றதாயும், திருப்புத்தூருக்குக் கிழக்குத் திக்கில் முக்கால் யோசனை தூரத்திலிருக்கின்றதாயுங் கழனிவாசல் என்று விளங்காநின்றதும் சாலிவாடி என்றும் வன்னிவனமென்றும் ஸ்ரீவல்லபமென்றும் பிரசித்தமானதுமான ஒரு சிவக்ஷேத்திரமுண்டென்று தங்களால் முன் சொல்லப்பட்டது. இப்போது அந்தச் சிவக்ஷேத்திர மகிமையைக் கேட்பதற்கு எங்களுக்கு மிகுந்த அன்புண்டாயிருப்பதால், அதைத் தாங்கள் தயையினால் அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டும்" என்று சௌனகாதி முனிவர்கள் வினவினார்கள். (௧௩)

இவ்விதம் வினவிய ரிஷிகள் வசனத்தைச் சூதமாமுனிவர் கேட்டு, நிஷ்கள நிஷ்கிரிய நிருவிகார நிரஞ்சன நிர்மல நிஷ்பிர

ஞச நிராகார நிரதிசயாநந்த நித்திய சுத்த புத்த முத்த சச்சிதான
ந்த பரிபூரண பரமாத்துவித சொரூபராய்ச் சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வ
சக்தித்துவ சர்வேசுரத்துவாதியான அனந்த கலியாணகுணங்கள
நிறைந்தவராய்ச் சந்திரசூடராய்ச் சடாதாரியாய்க் கங்காதரரா
ய்த் திரிநேத்திரராய் நீலகண்டராய்ச் சதுர்ப்புஜராய் மானமழு
திரிசூல முதலியவைகளைத் தரிப்பவராய்ப் பார்வதி சமேதராயிரு
க்கின்ற திவ்விய மங்கள மூர்த்தியான பரமசிவனை ஒரு முகூர்த்த
பரியந்தந் தியானித்து, ஆனந்தபாஷ்ப புளகாங்கிதராய் மிகுந்த
சந்தோஷத்துடனே வன்னிவன மகாத்மியத்தைச் சொல்லத்
தொடங்கினார். (கஎ)

ஏ சௌனகாதி ரிஷிகளே! இன்று உங்களால் இந்தச் சிவ
க்ஷேத்திர மகிமையின் நினைப்பை உண்டுபண்ணப்பட்டபடியால்,
நீங்களும் நானும் மிகவுந் தன்னியராயினோம். (கஅ)

இந்த வன்னிவன க்ஷேத்திரத்தில் சர்வபாவ நிவர்த்தகராய்த்
தர்மார்த்த காமமோட்சத்தைக் கொடுப்பவராயிருக்கின்ற சாம்ப
பரமசிவன் எப்போதும் விசேடமாய் விளங்கிப் பக்தர்களுக்குச்
சர்வாபீஷ்டத்தையும் அனுக்கிரகஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்ற
படியால், இந்தச் சிவ க்ஷேத்திரத்தை நினைத்த மாத்திரத்தால்
சகல சீவருக்கும் சமஸ்த பாவமும் நீங்கிச் சகல புருடார்த்தமுங்
கிடைக்கும். (க௯)

அகண்ட சோதிர்மயலிங்கமாய் விளங்கிய யாதொரு பரம
சிவனுடைய திருவடியையும் முடியையுங் காணும்பொருட்டு அரி
அயன் இருவரும் வராகரூபமாயும் அன்னரூபமாயும் பாதாளத்
திலும் ஆகாசத்திலும் மிக முயன்று தேடியபோதும் அந்தத் திரு
வடியையும் முடியையுங் காணார்களோ அப்படிப்பட்ட அகண்ட
சிதாகாச ரூபராய்ச் சர்வகர்த்துவாதி குணமுள்ளவராய்ச் சந்திர
சூடராய் விளங்கிய ஸ்ரீ பரமசிவனுடைய நிகரில்லாத அனந்த
மகிமையை இச்சகத்தில் யார் வர்ணிக்க வல்லோர்? (௨௦)

திருப்பாற் கடலில் மந்தரம் மத்தாகவும், வாசுகி நாணாகவுஞ்
செய்துகொண்டு, சகல சுரா சுரர்களும் அமிர்த மதனஞ் செய்யு
ம்போது வாசுகி முகத்தினின்றும் மகா கோரமான காளகூட விஷ
முண்டாகிச் சகத்தையெல்லாம் வியாபித்துத் தகிக்கும்போது
பிரமா முதலான சகல தேவரும் நிச்சேஷ்டராயிருக்க; அச்சமயு

த்திற் பரமதயாளுவான யாதொரு பரமசிவன் அவ்விடத்திற் றோன்றி, அந்த விஷத்தை யமுதம்போலப் பானஞ் செய்து, எல்லாச் சகத்தையும் இரக்ஷித்தாரோ அந்தப் பரமசிவனுடைய நிரதிசய மகிமையை யார் வர்ணிக்க வல்லலோர்? ஆதலால், இம்மகிமையைச் சொல்லுவதினும் மூகத்தன்மையை அடைவதே உத்தமம். (உக)

ஆயினும் அன்பினால் அந்தப் பரமசிவனுடைய மகிமையைக் கிஞ்சித்மாத்திரம் எனக்குத் தோன்றியமட்டுஞ் சொல்லுகிறேன். இதை நீங்கள் அனைவரும் ஏகாக்கிரமனதாய் மிகுந்த சிரத்தையுடன் கேளுங்கள். (உஉ)

பூமி இரதமாகவும், சந்திர சூரியர் சக்கரங்க ளாகவும், வேதங்களே பரிகளாகவும், பிரமாவே சாரதியாகவும், மகா மேருவே வில்லாகவும், வாசுகியே நாணாகவும், விஷ்ணுவே பாணமாகவும் இப்படி லீலையாக அங்கீகரித்துக் கொண்டு, யாதொரு பரமசிவன் புன்சிரிப்புக் கொண்டே திரிபுரதகனஞ் செய்தாரோ அப்படிப் பட்ட சர்வ வல்லபமுள்ள திரிபுவனேசுவரர் எப்போதும் எனது இருதயத்தில் விளங்கக் கடவர். (உ௩)

இப்படிச் சர்வ சத்திமானுயச் சர்வாத்மகராய்த் திரிவித பரிச்சேத சூனியராய்ச் சந்திரசேகராதி சின்னமுள்ள திவ்விய மங்களகாத்திரராய்ப் பகவானும் திருநெல்லை நாயகிக்கு நாதனுயிருக்கின்ற ஸ்ரீ இராசகட்க பரமேசுவரரைத் தியானித்துக் கொண்டு, சமீவன மான்மியத்தைச் சூத மகாமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினார். (உ௪)

இப்படி ஸ்காந்த புராணத்திற் க்ஷேத்திர கண்டத்திலுள்ள சமீவன மான்மியத்தின் முதலாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

இரண்டாவது
க்ஷேத்திரமகிமையுரைக்கும் அத்தியாயம்.

சூதமகாரிஷி சொல்லுகிறார்:—

சமீவன மென்கிற சிவக்ஷேத்திரமானது க்ஷேத்திரங்களுக்கெல்லாம் உத்தமமாயுஞ் சீவர்களுடைய சமஸ்த பஞ்சமா பாதக

கஙகளையும் போககுவிபபதாயும மதுபுடகரணி யெனகினற தீர்த ததேதாடே கூடினதாயும, (க)

நாஞவித மிருகஙகள பட்சிகளோடே கூடினதாயும், நாஞவித விருக்ஷஙகளாலும நாஞவிதமான தாமரை செஙகழுநீர முதலான புடபஙகளுடைத்தான வாவிகளாலும அலஙகரிக்கபபடடதாயும, மயிலகளுடைய மூசசுககாறறிஞற பசி தீாநத திருபதி யடைநத சாபபஙகளை யுடையதாயும, புலிககுடடிகளா லூடட்பபடட மடிகளை யுடைத்தான பசுககளால் வியாபிககபபடடதாயும, சிவபுக்தி பரரான வாலகிலலிய ரெனகினற ரிஷிகளாலுஞ சூரியாககினிகளுககுச சமமான தேஜஸை யுடைய சநநியாசிகளாலுஞ சேவிககபபடடதாயும, வேத விததுககளான அநதணர்களுடைய வேத கோஷததை யுடையதாயும, (ரு)

சீவாகளுககுத தபசை யாரமபிதத மாததிரததிஞலே தானே சகல சிததியுங கொடுபபதாயும, சநதிர சூடராயிருககினற சாட்சாத பரமசிவனுககுத தக்ஷிண கைலாசமபோலே சநதோஷ ஏதுவாயும விளஙகாநிறகும (சு)

சிவாராதனை பணஞதவாகளாயும யாகதாஞதி புண்ணிய காமஙகள் செயயாதவாகளாயும இருககினற சனஙகளுககு இநத க்ஷேததிரம ஒருகாலததும அடையக கிடடாது இநதச சமிவன க்ஷேததிரததுககுச சாஷிவாடி யெனறும ஸ்ரீவல்லப மெனறும் பிரசிததமான நாமஙக ளுணடு. (எ)

அனேக ஜனமததிற செயத புணணிய காம பரிபாகததிஞல் இநதச சமிவன க்ஷேததிர நாயகரான திரிபுவனேசுவரரை எவாகள மிகுநத பகதியுடனே சேவிககிறாகளோ அவாகளுககு வேதம யாகம தானம தபசு முதலான சதகாமஙகள்ஒனறுமவேணடியுதிலலை. இநதச சசசிதானநத பரிபூரணரான திரிபுவனேசுவரனை ஒருகாலாகிலும எநத முமூடசுககள அனபுடனே உணமையாகத தரிசனம் பணணுகிறாகளோ அவாகள அநதத தரிசன மாததிரததாற சீவனமுததராவாாகள. (கூ)

இநதத திரிபுவனேசுவராருககு இராசகட்கபரமேசுவர ரெனறு நாமமுமுணடு. இநத க்ஷேததிரததிற சாமபமூாததியான இநத இராசகடக பரமேசுவரரை யாதொருவா இரணடு நேததிரததிஞற றரிசிககிறாகளோ அவாகள இநதிரலோகததில ஆயிரங கணகளு

டைய் தேவேந்திரனுக விருந்து, அரம்பாதி அப்ஸர ஸ்திரீகளுடைய நிர்த்தனத்தைப் பார்த்துக் களிப்படைவார்கள். (க0)

இந்தப் பரமசிவனை யாதொருவர் ஆதரவோடே ஒரு முகத்தால் தோத்திரம் பண்ணுகிறார்களோ அவர்கள் சத்தியலோகத்தில் நான்கு முகத்தை யுடைத்தாகிய பிரம பட்டத்தை யடைந்து விளங்குவார்கள். (கக)

இந்த க்ஷேத்திரத்தில் திரிபுவனேசுவரருடைய சந்நிதானத்தில் ஆமலகமாத்திரமாகிலும் அன்னத்தை அந்தணராதியர்களுக்கு ஆதரவுடனே கொடுப்பவர்கள் சொர்க்காதிலோகத்தில் புதிதான அமிர்தத்தைப் பானம் பண்ணுவார்கள். இந்த க்ஷேத்திரத்தில் சாவிவாமீசுவரி நாயகரான திரிபுவனேசுவரருடைய சந்நிதானத்தில் மறையோருக்குத் தமக்குச் சத்தியுள்ளமட்டுஞ் சிரத்தையுடன் சுவர்ணதானம் பண்ணினவர்கள் குபேரனைவிட அதிகமான செல்வத்தை அடைவார்கள். இந்தத் தலத்தில் யாதொருவர் மரணத்தை யடைகிறார்களோ அவர்கள் அர்த்தசந்திர சடாதாரியாய்க் கங்காதரராய்த் திரிநேத்திரராய்க் காளகண்டராய்ச் சதுர்ப்புஜராய் மானமழு முதலானவற்றைத் தரித்திருக்கின்ற பரமசிவனுடைய சாரூப்பியத்தை யடைவார்கள். இந்த ஸ்தலத்தில் சிவராத்திரிதினத்தில் இரண்டு கண்களும்விழித்துக்கொண்டு பக்தியுடன் எவர்கள் சாக்கிரதையாயிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மூன்று நேத்திரத்தையுடைய பரமசிவ சாரூப்பியங் கிடைக்கும். யாதொருவர் இந்தஸ்தலத்தில் ஒரு நிமிடமாத்திரமாகிலும் வாசஞ்செய்வாரோ அவர்கள் தேவலோகத்தில் சுந்தரமான தேவசரீரத்தை அடைந்து அரம்பாதி சம்போகத்தையும் அடைவார்கள். யாதொருவர் மிகுந்த பக்தியுடன் நிர்மலமான விபூதியால் சர்வாங்கத்திலும் உத்தூளனம் பண்ணித் திரிபுண்டரந் தரித்துக் கண்டஞ் சிரம் கரம் முதலான அவயவங்களில் உருத்திராக்கமாலைகளை விதிப்படி தரித்துப் பஞ்சாட்சரஞ் ஜபித்துத் திரிபுவனேசு மகாலிங்கத்தை நியமமாக உபாசிக்கிறார்களோ அவர்கள் இகத்தில் சகல போகமும் புசித்து, அந்தத்தில் சிவசாயுச்சியத்தை யடைவார்கள். விபூதி உருத்திராக்கங்களைத் தரித்துக்கொண்டு செய்த கன்மங்களே தந்தம் பலத்தைக் கொடுக்குமே அன்றி, அவைகளைத் தரியாமற் செய்த கருமம் யாதொரு பலத்தையுங் கொடுக்கமாட்டாது. ஆதலால் விபூதி உருத்திராக்கந் தரி

தருக் கொண்டவர்களே காண்டத திரயததிலும அதிகாரியாகுவ ரே தவிர, விபூதி உருததிராககந தரியாதவாகள அதிகாரிக ளாகார் கள. ஆகையால முமுட்சுவாஞோ இநதச சமிவனக்ஷேததிரததில மிகுநத அனபுடனே விபூதி உருததிராககங்களைத் தரிததுககொ ணடு திரிபுவனேசுவரரை நியமமா யுபாசிததது ஞானுபபியாசஞ் செயவாரகளாகில அவாகள சீவனமுததியை யடைநது பினபு விதேக முததியையும அடைவாரகள. இபபடி விபூதி ருததிராக்ஷங் களைத தரிததுககொணடு பரமசிவ உபாசனை செயபவாகளுககே முததி, சிததிகளுமெனறு பிரகசசாபல உபநிஷததும, காலாககினி உருததிர உபநிஷததும, அதாவசிரோபநிஷததும மறறும அனேக உபநிஷததுககளும கோஷிககின்றன (கஅ)

ஒப்படி ஸ்காந்த புராணத்தில் க்ஷேத்திர கண்டத்திலுள்ள
சமிவன மான்மியத்தின் இரண்டாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று

ஆக அததியாயம உ-க்குச சுலோகம ௪0.

மூன்றாவது

அகஸ்தியா ஜைமினிக்கு வீரபாண்டியன சரித்திரமுரைத்த அத்தியாயம்

சூதமகாரிஷி சொலலுகிறார் —

ஏ ரிஷி சிரேஷ்டாகளே! யாதொரு இராசகட்க பரமேசுவர ருடைய கதையைச சிரவணம பணணின மாததிரததால சகல பாவமு நிவாததியாகிச சகல புருடாாததமுங கிடைககுமோ அப படிபபட்ட கதையைச சொலலுகிறோம, சிரததையுடனே கேளுங் கள. (க)

இநதக கதை முறகாலததில மகாதமாவா யிருககிற அகஸ தியமுனிவரால சைமினி ரிஷியினபொருட்டுச சொலலபபட்டிருக் கிறது அநதக கதையை இபபோது நான உஙகளுககுச சொலலு கிறேன (உ)

அஃதெனனவெனில், முன துவாபரயுகாநததில் வேதவித துககளுககுளளே உததமராய் மகாயோகீஸவரராய் இருநத வியாக

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

பகவானானவர் கலியுகத்தி லுண்டாகப் போகின்றவர்களும், அற்பாயுசும் அற்ப புத்தியும் அகண்டமான வேதத்தை அத்தியயனம் பண்ணுகிறதற்குச் சமாத்தமின்மையு முடையவர்களாய் ஜனிக்கப் போகிற வேதாதிகாரிகளான பிரம க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு எளிதாய் அத்தியயனம் பண்ணும்பொருட்டு அகண்டமாய் ஒன்றயிருந்த வேதத்தை இருக்கு எசுர் சாமம் அதர்வணம் என்று நான்குவிதமாகச் சிவாக்கினையினாலே பிரித்துச் சொன்னார். பின்பு அந்த நான்கு வேதத்தையும் பயிலர் வைசம்பாயனர் சைமினி சுமந்து என்கின்ற நான்கு பேருக்கும் கிரமமாக உபதேசித்தார்.

அந் நான்கு முனிவரும் அந்த நான்கு வேதங்களையும் உலகத்திற் கிரமமாக விளங்கும்படி செய்வித்தார்கள். அந்த நான்கு வேதங்களுக்குள் இருக்குவேதம் இருபத்தொரு சாகையாகவும், எசுர்வேதம் நூற்றொரு சாகையாகவும், சாமவேதம் ஆயிரஞ் சாகையாகவும், அதர்வணவேதம் ஒன்பதுசாகையாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் அந்தப் பயிலாதி நாலவர்க்குள் சாமவேதத்தைச் செகத்தில் விளக்குவித்தவரான சைமினியானவர் அக்கினிஷ்டோமம் அதிராத்திரம் வாசபேயம் முதலான யாகங்களைச்செய்துஞ் சித்தசுத்தி யடையவில்லை. (௧)

ஒருகாலத்தில் அந்தச் சைமினியானவர் அகஸ்திய மகா முனிவருடைய ஆச்சிரமத்தை யடைந்து, சாவகனாய இந்திரிய செய்முளளவராயச் சொரூப நிட்டையை யுடையவரான அகஸ்திய மகாரிஷியை நோக்கிச் சொல்லுகின்றார்

"ஏ மகாத்மாவாகிய அகஸ்திய மகாரிஷியே! வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட காமியங்களனைத்தையும்செய்தும் அதனால் எனக்குச் சித்தசுத்தி நன்றயவரவில்லை அன்றியும் நான் காமமீமாஞ்சை என்னுஞ் சாஸ்திரத்தில் வேதங்களுக்குக் காம பாத்துவஞ் சாதித்திருக்கின்றேன் அதனாலுஞ் சித்த சுத்தி வரவில்லை" என்று சொல்ல, அச்சைமினியை நோக்கி அகஸ்திய மகாரிஷி சொல்லுகின்றார்.

"ஏ சைமினியே! நீர் காமத்தைச் சிவார்ப்பணமாகச் செய்யாமற் கேவலங் கரும மாத்திரத்தைச் செய்ததால் உமக்குச் சித்தசுத்தி உண்டாகவில்லை. (௨)

சிவார்ப்பணமாகச் செய்யப்பட்ட கருமத்தால் சித்த சுத்தி யுண்டாகுமே தவிர, கேவல கருமத்தால் சித்த சுத்தி ஒருவருக்கு மொருகாலத்து முண்டாகமாட்டாது. (கச)

கருமத்தையே சாதிக்கா நின்ற உமக்குப் பிரமக்ஞானம லபி க்கமாட்டாது. கருமிகள் தமது கருமவசத்தால் பிரமலோக பரிய ந்தமான புண்ணியலோகத்தை அடைந்து புனராவிர்த்தியை யடை வார்கள். அகண்ட பரிபூரண பரமசிவ சொரூப நிஷ்டா பரரான ஞானிகள் ஒருகாலத்தும் புனராவிர்த்தியை அடையமாட்டார்கள். ஏனெனில் ஞாநாக்கினியானது அவர்களுடைய சகல காமங்களை யுந் தகித்துவிட்டதன்றோ". என்றனர். (கரு)

இவ்விதமாகச் சொல்லிய அகஸ்தியர் வசனத்தைச் சைமினி கேட்டு, உடனே அந்த மகா முனியான அகஸ்திய மகாரிஷியை நமஸ்கரித்து, "ஏ மகாரிஷியே யாதொரு பரசிவ சொரூபஞான த்தால் புனராவிர்த்தி ரகிதமான மோட்சபதங் கிடைக்குமோ? அந்தப் பரசிவசொரூப ஞானத்தைத் தேவரீர் தயையினால் என க்கு இப்போது அனுக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்று கேட்டதற்கு அகஸ்தியர் உத்தரஞ் சொல்லுகின்றார் (கள)

ஏ சைமினியே! சொல்லுகின்றோம் கேட்பாயாக —முற்கா லத்தில் சம்வனத்திலிருக்கின்ற மதுபுட்கரணிதீரத்தில் மதுப்பிரி யர் என்கிற மகாரிஷிக்குப் பிரமாவினால் இந்தப் பரசிவ சொரூப ஞானம் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆரத்தத்தைப் பூர்வம் வீரபாண்டியன் என்கின்ற மகா ராசன் நம்மைக் கேட்க, நாம் அவனுக்குச் சொல்லியிருக்கின்றோம் அதை இப்போது உமக்குச் சொல்லுகின்றோம். (கஅ)

இந்தச் சம்வனக்ஷேத்திரத்துக்கு தக்ஷிணபாகத்தில் இரண்டு யோசனை தூரத்தில் பிரகாரமாடமாளிகையினால் அலங்கரிக்கப்ப ட்டதாயச் சகல பாக்கியமும் நிறைந்ததாய் நானாவித விருக்ஷ புட் பாதிகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதான களையார்கோவில் என்று விளங்கிய களியபுரமென்றொரு சிவக்ஷேத்திரமுண்டு. (உo)

அந்த க்ஷேத்திரத்தில் மகாபலம் பொருந்திய தனுசையுடை யவனாய்ச் சத்துருக்களைச் செயித்தவனாய், சிவபூசையுடையவனாய்ச் சிவபக்திபரனாய், எப்போதும் எல்லாச் சீவரிடத்தும் தயையுள்ள

வனாய், முத்துமாலை பவளமாலை உருத்திராக்கமாலைகளையும் விபூதியையுந் தரித்தவனாய் வீரபாண்டியன் என்கின்ற நாமமுடைய ஓரரசன் இருந்தனன். (௨௨)

அப்போது அந்த அரசன் காளீஸ்வரர் பிரசாதத்தால் உத்தமமான ஒரு கடகத்தை யடைந்து, அந்தக் கடகத்தினால் சகல சத்துருக்களான இராசாக்களையும் யுத்தத்திற்செயித்து, விளங்கினான். அந்தக் கடகத்தால் இராசாக்களைச் செயித்தபடியால் அதற்கு இராசகடகமென்று நாமம் வந்தது சுவர்ணமயமான உறையினுள்ளே போடப்பட்டு விளங்கும் இராசகடகமென்னும் அந்தவாளை அந்த அரசன் எவ்விடத்திற் சென்றபோதிலுங் கைவிடாமற் றரித்துக்கொண்டிருந்தனன் (௨௩)

ஒருகாலத்தில் அந்தவரசன் வேட்டையில் இச்சையுடையவனாய்க் கடகம், பாணம், தனுசு முதலியவைகளைத் தரித்தவனாய், உடும்பின் சருமத்தால் மறைக்கப்பட்ட அஸ்தத்தையுடையவனாய்த் திடமான கவசமுடையவனாய்ச் சொற்ப சேனைகளுடனே கிராதர்களினாலே மார்க்கங் காட்டப்பட்டவனாக ஆரணியத்திற் சென்றான். (௨௫)

பனை, பலா, மா, மகிழ், இலுப்பை, அரசு, முருக்கு, பாதிரி, நாவல், விளா, புன்னை, கருங்காலி, இலந்தை, வில்வம், தாணி, நாரத்தை, எலுமிச்சை, மந்தாரை, வேம்பு, தாழை, அலரி, நொச்சி இவை முதலான அனந்த விருக்ஷங்களினாலே சூழப்பட்டதாய் மதமிகுந்த வண்டுகளின் கானமுடையதாய்ப் பயங்கரமான நானாவித சிம்மம் வியாக்கிர முதலான மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கப்பட்டதாய்ச் சிம்மத்தாற் பிளக்கப்பட்ட யானையினுடைய மத்தகத்தினின்றும் சிதறியுள்ள முத்துக்களையுடையதாயக் கோரைக்கிழங்குக்காகப் பன்றியாற் பறிக்கப்பட்ட பூமியையுடைத்தானதாய்ப் பெரிதான சர்ப்பங்களுடையதாய் மகாகோரமாயிருக்கின்ற வனத்தில் வேட்டைக்குச் சகாயமான அனேக சாமக்கிரியைகளுடனே பிரவேசித்து; அங்கங்கே வலைகளைக்கட்டிக் கொப்பங்கள் உண்டு பண்ணிச் சேனைகள் அந்தந்த மிருகங்களைச் சத்தித்து வெருட்டிக்கும்போது புலி, கரடி, பன்றி, எருமை, மான் முதலான அனேக மிருகங்கள் வெகு சத்தத்துடனே நாலுதிக்கிலும் கிளம்பிச் சஞ்சரித்தன. (௨௪)

அப்போதந்த அரசன் வேட்டையிற் பிரியமாய் நாணிற்பூட்டப்பட்ட பாணத்தையுடையவனும் வில் கொப்பங்களுக்குள் அகப்பட்டனவும் தப்பியோடாநின்றனவுமான மிருகங்களைத் தானே சங்கரித்துத் தன் சேனைகளுடனேகூட வெகுநேரம் வேட்டையாடும்போது அவ்வனத்தில் வெகுசுந்தரமாய் மகாவேகத்துடனே கூடி யோடாநின்ற ஒரு மானைக் கண்டான். (கூஎ)

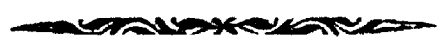
பின்பு அந்த மானையுஞ் சங்கரிக்க இச்சையுள்ளவனாய்த் தானொருவனுகவே துரத்தும்போது, அந்த மானும் பயந்து சில வனத்தில் மறைந்தும் சிலவனத்திற் றெரிந்தும் வெகுதூரம் வரைக்கும் இந்த இராசனை வஞ்சித்து இழுத்துக்கொண்டுபோய் விட்டது. அப்படிப் போகும்போது அவ்வரசன் பூர்வ புண்ணிய வசத்தாற் சமிவனமென்கின்ற க்ஷேத்திரத்தையடைந்து, வெய்யிலினாற் றபிக்கப்பட்டவனாய் வருத்தம் அடைந்து, அவ்விடத்திற் பார்க்கும்போது நிர்மலசலமுடைத்தாய்ச் சகல பாவங்களையும் போக்குவதாய் மகா மங்களமானதாய் விளங்கும் மதுபுஷ்கரணி யென்கின்ற தீர்த்தத்தைக் கண்டு, அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணி, நித்திய கருமமுடித்துக் கந்தமூல பலாதிகளைப்புசித்து, அந்தத் தீர்த்தத்தைப் பானம்பண்ணி, சிரமத்தினாற் பூமியில் தழைந்துள்ள ஒரு விருக்ஷத்தின் சாயையில் வஸ்திரத்தை விரித்து இராசகட்கத்தை எதிரே வைத்துக்கொண்டு சுகமாய் நித்திரை செய்தான். (சங)

பின்பு சாவாதமகராய்ச் சாவஷியாபியாய்ச் சாவசத்தியுள்ளவராய் இருக்கின்ற பரமேசுவரர் அவ்விடத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற தம்முடைய பக்தனான வீரபாண்டிய இராசாவின் இதயத்திலுள்ள பக்தியையும் தைரிய சௌரியாதிகளையுஞ் சோதிக்க நினைத்தருளி, தமது மாயாசத்தியினாலே அந்த வனத்தில் ஒரு பிராமணன் புலியாற்பற்றப்பட்டு வருந்துவதாக இராசாவிற்குத் தோற்றும்படிசெய்தனர். (சச)

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்திற் க்ஷேத்திர கண்டத்திலுள்ள சமிவன மான்மியத்தின் மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் மூன்றுக்குச் சுலோகம் சங.

நான்காவது வீரபாண்டியனுக்கும், மாயப்புலிக்கும் சம்வாதம் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

அகஸ்தியமகாரிஷி சொல்லுகின்றார் —ஏசைமினியே! பின்பு புலியின் கையில் அகபபட்ட அநதப பிராமணனைவன புலி நக ஙகளினலே பீறப்படடவனாய, "ஏ மகாராஜாவே! வியாககிரத் தினுல பிடிக்கபபடடிருககிற எனனை இரட்சியும் இரட்சியும்" எனறு வெகு தீன சத்தமாய் அழுதுகொண்டு கூப்பிட்டான். (க)

அநதச் சததததை அநத வீரபாணடிய மகாராசா கேட்டு, உடனே வெகு பரபரபபாக எழுநதிருநது, முன தான சமீபத்தில் வைததிருநத இராசகடகததை நாலுதிககிலும பாாதது அதைக காணுமல் "ஆ ஆ இதென்ன ஆசசரியம" எனறு மனதில நினை தது, நிராயுதனு யிருநதபோதிலும தைரியததினுலே புலியின் கையில் அகபபட்ட பிராமணனை விடுவிககவேணடி அதன் சமீ பததிற் சென்றான. (உ)

சமீபிதது வரும அநத இராசாவைப பாாத்து அபபுலியா னது "ஏ இராசாவே! நான மிகப பசியடைநதிருக்கினறேன்; என் சமீபததில நீ வருவாயானுல உனதேகத்தை இநத க்ஷணமே பக்ஷிததுப்போடுவேன், சநதேகமில்லை". எனறு மானிட வாககாற சொலலல; அநதவசனததை இராசனகேட்டு மகாதைரியத்தோடே அபபுலியைப பார்ததுச சொல்லுகிறான (௩)

"ஏ புலியே! நலல அனன முதலியவறறைப புசியாமையி னுலேயுந தபசினுற சரீரம் மிகவும வருநதினதினுலேயும உலாநத அஸ்திகள தெரியுமபடியாயிருககினற இநதப பிராமணன சரீர ததை நீ படசிததததனுல உன தநதஙகளுககு ஆனி உணடாகுமே தவிரப பசிநீங்கிப்போகாது ஆதலால் நலல அனனுதி. புசிததத னுற பெருதத மாமிசாதிகளையுடைய என தேகததைப பக்ஷி, பிராமணன தேகத்தை விட்டுவிடு" எனறுசொல்லினன. அஙங னம சொன்ன அவ விராசாவின வசனததைக கேட்டுப் புலி சொல்லுகிறது.

"ஏ இராசனே! நீ சமுத்திரஞ் சூழநத பூமியெல்லாம பாலி த்துக்கொணடு மாதா பிதா பநது மிததிரா முதலான அனைவரு

க்கும் இதனைச்செய்வோனும் இருப்பவன். ஆகையால், சகலருக்கும் உபகாரமாயிருக்கிற அருமையான உனது தேகத்தை அற்பகாரியத்தின் பொருட்டு ஏன்வீணாய் விடுகிறாய்? இப்போது உனக்குத் தோன்றிய இந்தப் புத்தியை விட்டுவிடு, உன் நகரத்திற்குப் போவாய், என் பசி நீங்கும்பொருட்டு இந்தப் பிராமணனைப் பக்ஷிப்பேன்" என்று உரைத்த புலியின் வசனத்தை இராசன் கேட்டுக் கோபத்தினால் கண்கள் சிவந்து, "ஏ புலியே! நீஎன் முன்னே பயமின்றி, இந்தப் பிராமணனைப் பட்சித்துப் போடுவேன் என்று சொன்னா யல்லவா? இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு நான் உபேட்சையாயிருந்தால் என் வாளானது சுடவேண்டாமோ? என்னுடைய கட்கம் என்கையிலிருந்தால் உன்தேகத்தை இந்தக்ஷணம் துண்டுதுண்டாகத் துண்டிப்பேன், தெய்வ விரோதத்தால் என் கட்கத்தைக் காணேன்; ஆதலால் தெய்வமே பலமுடையதன்றிப் புருட முயற்சி பலமுடையதன்றே" (௧௬)

"ஏ புலியே! பஞ்சபூதவிகாரமான, இந்தத்தேகமானது இன்றைக்கோ நாளைக்கோ, அன்றி அதற்கு அடுத்ததினத்திலோ காலனால் சங்கரிக்கப்படும் இந்தக்காரியம் என்னால் செய்யப்பட்டது, இனி இதைச் செய்யப்போகிறேன், இது இன்னும் செய்ய முடியவில்லை, என்று இதயாதி சிந்தைகளைப்பெற்ற மூடசீவர்களைக் காலன் தயையின்றிப் பாசத்தாற்கட்டி ஒரு க்ஷணத்தில் சங்கரித்துப்போடுகிறான் ஆதலால் புத்திமானானவன் எப்போதும் எல்லோரும் புகழும்படி தான் நற்காரியமே சாக்கிரதையாய்ச் செய்யவேண்டும். ஏனெனில் நற்காரியஞ் செய்வோருக்குச் சரீரமானதி பயம் ஒருகாலத்தும் எவ்வளவும் நேரிடாதன்றோ? ஆதலால், இவ்வனித்தமான மாமிசபிண்டமாகிய தேகத்தில் எனக்கு ஒருபோதும் ஆசையில்லை." (௧௭)

"அன்றியும் இந்தப் பிராமணனை நான் இரட்சியாவிட்டால் எனக்கு க்ஷத்திரியத்தன்மை கெட்டுப்போகும், ஏனெனில் வியாக்கிர சோராதியால் பயந்திருக்கின்ற சீவர்களுடைய பயத்தை நீக்கி இரக்ஷிக்குந் தன்மையுடையவனையன்றோ? க்ஷத்திரியனென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். க்ஷத்திரியரெல்லாம் பயந்தோரைக் காக்கவன்றோ அஸ்திரசஸ்திரங்களைத் தரிப்பார்கள் இப்போது என் கையில் கட்கமில்லாமையினால் நீ தயவுசெய்து இந்த

மறையோனை விட்டு என்னைப் பட்சிப்பாய் என்னும் பாண்டிய குலத்திற்கு நூதனமாக ஓர் அபவாதமும் வாராதிருக்கும்படி நீ என்னிடத்தில் தயவுசெய்வாய்" என்று அரசன் சொல்ல, அதற்குப் புலி சொல்லுகின்றது.

"ஏ இராசனே! உனக்கு வெகு விதமான ஐஸ்வரியம் நிரம்பியிருக்க, இரத கச துரக பதாதிகளாகிற சேனைகளும் நிரம்பியிருக்க, சுவாணத்திற்குச் சமானமான காந்திபொருந்திய வெகுவித சுந்தரமாதரும் இருக்க, பின்னும் புத்திராதி சம்பத்தும் இருக்க, கிடைத்தற்கருமையான இப்போகங்களை விட்டு, நீ என்னிடம் மரிக்க இச்சிக்கிறாய்" என்று சொன்ன புலியைப் பார்த்து அரசன் சொல்லுகிறான் (உக)

"ஆ ஆ மின்னலுக்குச் சமானமாய் அநித்தியமாய் அனந்த ஆபத்துக்கெல்லாம் இடமாயிருக்கின்ற அரசன் முதலானவர்களுடைய செல்வத்தைச் சுடவேணுமே, உலகத்தில் எல்லோரும் புகழும்படித் தான் எந்த நற்காரியஞ் செய்தத்தால் பிரமலோகாதி பதத்தை அடையலாமோ? அப்படிப்பட்ட நற்காரியமே விவேகிகளெல்லோருஞ் செய்யவேணுமேயன்றி, தீங்கை ஒருகாலுஞ்செய்யலாகாது" என்று இராசன் சொல்லி, உடனே மகா ஆச்சரியமாகத் தன்னுடைய சிரசைப் புலியின் வாயிற் கொடுத்தான். அந்த ஆச்சரியத்தைப் பார்த்து அந்தக்ஷணமே ஆகாசத்தில் நின்றும் அவ்வரசன்மேல் தேவர்கள் புட்பவருஷம் வருஷித்தார்கள். உடனே அந்தப்புலியும் பிராமணனுங் காணாமல் மறைந்துபோய்விட; இராசன் இதென்ன ஆச்சரியமென்று நினைத்து அவ்வனி வனத்தில் தனியே இருந்தான் (உச)

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்தில் க்ஷேத்திர கண்டத்திலுள்ள
சமிவனமான்மியத்தின் நான்காவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் நான்கிற்குச் சுலோகம் கஉ௭

ஐந்தாவது வீரபாண்டியனுக்குத் திரிபுவனேசுவரர் பிரத்தியக்ஷமாய அநுக்கிரகஞ் செய்த அத்தியாயம்

பின்னர் அந்த அரசனுடைய சேனைகள் அவ்வரசனை வனங் கடோறும் தேடிக்கொண்டு வன்னிவன க்ஷேத்திரம் வந்து சேர்ந்தன (௧)

அச்சேனைகளை நிருபன் கண்டு அவ்விடத்தில் நடந்த விர்த்தாந்தங்களெல்லாம் அந்தச் சேனைசனங்களுக்குச் சொல்லி, இந்த வனத்தில் ஏதோ ஒரு மகா ஆச்சரியமிருக்கிறது, நீங்கள் சுற்றிப் பாருங்களென்று கட்டளையிட, அரசன் வசனத்தை அந்தச் சனங்கள் கேட்டு, அவ்விடத்தில் நாலுதிக்கிலுந் தேடிப் பார்க்கும்போது, ஒரு சோலையின் நடுவில் வன்னி மரத்தின் சமீபத்தில் ஒரு மகா லிங்கத்தையும் அந்த லிங்கத்தின் பக்கத்தில் இராசகடகத்தையுங் கண்டு, உடனே சீக்கிரமாய இராசாவினிடத்திலே வந்து, "ஏ மகா இராசாவே! இந்தவனத்தில் வெகு சுந்தரமான ஓர் சோலையின் நடுவில் வன்னிமரச்சமீபத்திற் சச்சிதானந்த பூரணமாயிருக்கின்ற பகவானான பரமசிவன் ஒருமகாலிங்க ரூபமாயிருக்கின்றார் அந்த மகா லிங்கத்தின் சமீபத்தில் தமது இராசகடகமும் இருக்கிறது" என்று சொல்ல; அவ்வசனத்தை அரசன் கேட்டுப் பத்தியினால் ஆனந்த பாஷ்பமும் உரோமாஞ்சலிகளும் உண்டாய்ச் சீக்கிரமாய அவ்விடத்திற்குவந்து அந்த உத்தமமான மகாலிங்கத்தையும் அந்த மகா லிங்கத்தின் சமீபத்திற் றன்னுடைய இராசகடகத்தையுங் கண்டு, உடனே சீக்கிரமாயப் பூமியிலே தண்டம்போலே சாஷ்டாங்கமாக வணங்கி, சிரசில் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு மகாலிங்க ரூபமாயிருக்கிற பரமேஸ்வரனைத் துதிக்கத் தொடங்கினன் (௨)

சத்தியஞானானந்தரே போற்றி, சர்வபரிபூரணரே போற்றி, சர்வ சொரூபரே போற்றி, சர்வசாட்சியே போற்றி, சர்வசக்தியுள்ளவரே போற்றி, சர்வாந்தரியாமியே போற்றி, சர்வஜனப்பிரியரே போற்றி, சர்வபலனைக் கொடுக்கின்றவரே போற்றி, சந்திரசேகரராயிருக்கின்றவரே போற்றி, விஷ்ணுவால் வணங்கப்பட்ட பாதாரவிந்தமுடையவரே போற்றி, மான் மழுவை உடையவரே போற்றி, சித்த வித்தியாதராதி தேவராற் றுதிக்கப்பட்டவரே போற்றி. (௩)

[illegible]

[illegible] போற்றி, [illegible] போற்றி, [illegible] போற்றி. (௰)

[illegible]யாசருத்திரராயிருக்கின்றவரே அனுக்கிரகஞ் செய்யும், [illegible]தரராய்ச் சூலபாணியராய் இருக்கின்றவரே அனுக்கிரகஞ் செய்யும், செஞ்சாந்தணிந்த கொங்கைகளையுடைய பார்வதிதேவி [illegible]ரைத் தழுவுகின்றவரே அனுக்கிரகஞ் செய்யும். (௧௧)

அனந்த முடியுடையவரே போற்றி போற்றி, அனந்த நேத்திரமுடையவரே போற்றி போற்றி, அனந்த கரமுடையவரே போற்றி போற்றி, அனந்த பாதமுடையவரே போற்றி போற்றி, அனந்த நாமமுடையவரே போற்றி போற்றி, அனந்த கீர்த்தியுடையவரே போற்றி போற்றி, அனந்த கண்களுடைய புரந்தரனால் வணங்கப்பட்டவரே போற்றி போற்றி. (௧௨)

கைலாசபதியே போற்றி போற்றி, மகா ஆனந்தத் தாண்டவமுடையவரே போற்றி, பசுபதியே போற்றி, யாவராலுந் துதிக்கப்பட்டவரே போற்றி, சடாமகுடதாரியே போற்றி, நித்திய மங்களரே போற்றி, வேதாந்த வேத்தியரே போற்றி. (௧௩)

பரமாத்மாவே ஜெயஜெய, சகத்காரணரே ஜெயஜெய, தேவதேவரே ஜெயஜெய, கருணாநிதியே ஜெயஜெய, சகலலோக இரட்சகரே ஜெயஜெய, சாவாதமாவே ஜெயஜெய. (௧௪)

நீலகண்டரே போற்றி, கஜசரும வஸ்திரரே போற்றி, சத்தியோசாதம் வாமதேவம் அகோரம் தற்புருடம் ஈசானம என்கிற ஐஞ்சமுகங்களையுடையவரே போற்றி. (௧௫)

ஏ மகாதேவரே! தம்மைச் சரணமாக அடைந்த அடியேனை இரக்ஷியும்; என்று இபபடி வெகுவிதமாய்ச் சகலலோக மங்களகராயிருக்கின்ற பரமசிவனை வீரபாண்டிய மகாராசன் ஸ்தோத்திரஞ் செய்து, அடிக்கடி வணங்கிய பக்தியினாற் பரவசனாயிருக்கும்போது, அநேககோடி சூரியப்பிரகாசராய் அனேககோடி சந்திரனராய் இடபவாகனாரூடராய்ப பார்வதி சமேதராய்ச் சது[illegible] மே[illegible]ராய் நீலகண்டராய்த் திரிநேத்திரதாராய்ச் சநதிரசூடா[illegible] [illegible]வன[illegible]ராய்ச் சடாதாரியாய் மந்தகாசம்பொருந்திய [illegible]தம பூமியி[illegible] [illegible]யுடையவராய்த் திவ்விய மங்கள மூர்த்தியாய்க் [illegible]ந்தய பிரதி[illegible] [illegible]கின்ற பரமசிவன் அந்த மகாலிங்கத்தினின்[illegible]ம. (சக

[illegible]த்தியக்ஷமாய்த் தோன்றி, "இராசரே."

தைரிய சௌரியாதியும நம்மிடத்தில் உனக்கிருக்கின்ற பக்தியை யுஞ் சோதிக்கும்பொருட்டு நம்முனிடைய மாயா சக்தியினுற் புலியி னிடத்திற பிராமணன் அகபபட்டதாக உனக்குத் தோற்றுவித்து, இராசகட்கத்தையும அபகரித்துக்கொண்டோம; இபபோது அந்த இராசகட்கத்தையும நீ எடுததுக்கொள்" என்றுசொல்லி, அவனு க்கு வேணடிய வரங்களெல்லாம கொடுததனர். பினபு அவ்வரசன் மிகுந்த அன்புடன பரமசிவனை நோககி ஸ்தோத்திர நமஸ்காரங் கள் செய்து, அந்த இராசகட்கத்தையும் எடுத்துக்கொணடு வெகு சந்தோஷததுடனே "ஏ மகாதேவரே! தேவரீா பக்கத்தில் நின றும் இந்த இராசகட்கத்தை நான அடைநததால் இன்றைய முதல் தேவரீருக்கு இராசகட்க பரமேசுவரர் என்று நாமமும், வன்னிமரததடியில உமமைத தரிசிததபடியாலே இநத க்ஷேததிர த்துக்குச சமிவனமென்று நாமமும, பிரசிததமாய் விளங்கவேண டும்" எனறு பிரார்த்தித்தான. அநதபபடியே மகாதேவர் அனுக் கிரகஞ் செய்து, அநத மகாலிஙகத்தில் அநதர்த்தானமாயினர். அனறுமுதல் அநத மகாலிஙகததிறகு இராசகட்க பரமேசுவர ரெனறு நாமமும, அநத க்ஷேத்திரததுககுச சமிவனமென்று நாம மும, பிரசிததமாய விளஙகிவருகினறன. (க௯)

பினபு சிவபக்தருககுள உததமனுன அநத வீரபாண்டியன் பத்தியால் அநத இராசகட்க பரமேசுவரனை அனேகவிதமாய் நமஸ்கார ஸ்தோத்திரஙகளசெயது, அவவிடததிலிருநத விருக்ஷங கள் செடிகொடிகள முதலியவற்றைப் பரிசனஙகளைக்கொண்டு வெட்டிச சமபூமி பணணி, அவவிடததில் முன்னமே இருநது அசீரணமாகிய வெகுவிதமான பிராகாரமண்டபகோபுர விமானங் களோடேகூடிய சிவாலயத்தை அனேக திரவியங்களைச் செல விட்டு நூதனமாகப புதுப்பிததனன். (உ0)

அன்றியும் மகாரதஙகளை உண்டுபண்ணி மகா உத்சவங்கள் நட த்துவித்தான். பின்பு அவ்வரசன அநத க்ஷேத்திரத்தில சிலகாலம்
ஆவ ஞ்செய்து, தினநதோறும் பததி சிரத்தையுடனே இராச
மோ பே மேசுவரரென்கின்ற அநத மகாலிஙகததைப பஞ்சகௌ
காராபிருக்க மிர்த்தாதும இரத்தினகலசோதகங்களினுலும் ஸ்ரீருத்
தார விநதமு ம்நதிரஙகளைக் கூறி அபிஷேகஞ் செய்து, கஸ்தூரி
போறறி, சிதத வ்விய சுகந்த திரவியங்களுடனே கூடிய சநதன
போறறி. (கூ)
க முல்லை சாதி சண்பகம் புன்னுகம்

தாமரை செங்கழுநீர் அல்லி முதலிய புட்பங்களால் அலங்கரித்துக் க்ஷேமமான வில்வ தளங்களாலும் அறுகு முதலானவைகளா லுஞ் சகஸ்திரநாம மந்திரார்ச்சனை செய்து, அகில் சந்தனஞ் சாம்பிராணி முதலானவைகளால் தூபங் கொடுத்துப் பசுவின் நெய்யினால் ஏற்றப்பட்ட தீபாராதனைகளைச் செய்து, சர்க்கரை நெய் முதலானவைகளோடு கூடிய திவ்விய அன்னங்களை நிவே தனஞ் செய்து, கற்பூர தாம்பூலமும் ஸமர்ப்பித்து, சத்திர சாமரா தியான சோடச உபசாரங்களுஞ் செய்து, அனேக பிரதக்ஷிண நமஸ்கார ஸ்தோத்திரங்கள் செய்தான். அன்றியும் நூறோடும் வெகு உபசாரத்துடனே சட்ரசோபேதமாய்ப் பிராம்மண போச னமுஞ் செய்வித்தனன். (உகூ)

இப்படித் தினந்தோறும் மதுபுடகாணி தீர்த்தத்தில் ஸ்நா னம் பண்ணிச் சுத்தசித்தனாய்ப் பஞ்சாட்சர செபபரனாய் இராச கட்க மகாலிங்க பூசையும் பிராம்மண போசனமும் நியமமாகச் செய்துகொண்டு அந்தச் சமிவன க்ஷேத்திரத்தில் வீரபாண்டிய னிருக்கும் நாளில் ஒருநாள் திரிபுவனேசுரரையும் திரிபுவனேசு வரியையுந் தெரிசிக்கும்பொருட்டு நாம் அந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்தோம். (உஅ)

அப்போது அவ்வரசன் தன்புரோகிதருடனே நம்மை எதிர் கொண்டு உபசரித்து அழைத்துப்போய் விதிப்படி பூஜித்து,ஸ்தோ த்திர நமஸ்காரங்களுஞ் செய்து, அஞ்சலியஸ்தனாய் வணக்கத் துடனே "ஏ மகரிஷியே! தேவரீர் அடியேனுக்கு நல்வரவாயி னீர். உமது தெரிசனத்தினால் நான் கிருதார்த்தனாய்ப் பரிசுத்த னானேன். இன்றே என்ஜென்மமும் என்குலமுஞ் சபலமாயின. இன்றே என்நேத்திரம் களிப்படைந்தன." என்று தோத்திரஞ் செய்ய; அப்போது அரசனைப் பார்த்து நாம் இந்தப்பிரகாரஞ் [illegible] சொன்னோம். (உஎ)

"ஏ பாண்டியகுல உத்தமனான வீரபாண்டி மகா[illegible] நீ ஜென்மாந்தத்திற்செய்த தபோபலத்தால் திரி[illegible]தம் மேத் ரென்கிற நாமமுடைய இந்த மகாலிங்க ரூபியா[illegible] இவன் [illegible] சந்நிதானத்தை யடைந்தாய், அதனால் நீ [illegible] அந்தம பூமியிற் [illegible]கமில்லை: ஏனெனில், எக்ஞம் தானம [illegible] பிரதிய [illegible] செய்யாதவர்களுக்கு அடையக் [illegible]ப்பிரம். (சுக [illegible] சகல சித்தியுங் கொடுப்பத[illegible] உபாயம்."

மான இந்தக்ஷேத்திரத்தை நீ வேட்டை நிமித்தத்தால் அடைந் தாய்; ஆதலால் நீயே கிருதார்த்தன். (௩௫)

ஏ இராசனே! உன்னுடைய மனதிலிருக்கின்ற, சிவபத்தி தைரிய சௌரியாதியை யறியவேணுமென்று பரமேசுவரரானவர் தமது மாயாசத்தியால் உனனுடைய இராசகட்கத்தை ஒளித்துப் பிராமணன் புலியின் வாயில் அகப்பட்டதாய்த் தோற்றுவித்து, அந்தப் புலிக்கும உனக்கும உத்தரப பிரதி யுத்தரஞ் செய்வித்துப பின்பு உன்னுடைய உறுதியான பத்தியால் உனக்குப் பிரத்தியட்சமாய்ப் பிரசாதஞ் செய்து, திரும்ப அந்தக் கட்கததை நீ அடையும்படி செய்து, உன்னுடைய பிரார்த்தனையால் இராசகடக பரமேஸ்வரரெனகிற நாமத்தையும் அடைந்த இநத விர்த்தாநதமெல்லாம நாம ஞானதிருஷ்டியால் அறிநதனம்.

அன்றியும, நீ தேகததைதத திரணம்போலே துச்சமாய் எண்ணின தைரியததால் மகததான கீர்த்தியை யடைநதனே. (௩௬)

எனறு இபபடி நாம கூற நமது வசனத்தைச சுதத சித்தனை வீரபாணடியன கேடடு, மாயிர கூசசெறிநது, மிகுநத பக்தியுடனே இரததினுதிகளினாலே நனறுப பூசிதது, நம்மை நோக்கி இநத வசனஞ் சொல்லததொடஙகினன. (௪௦)

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்திற் க்ஷேத்திர கண்டத்திலுள்ள சமிவனமான்மியத்தின் ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அததியாயம (ரு) சுலோகம (கசஎ.)

ஆருவது மதுப்பிரியருக்குப் பிரமா உபநிடதார்த்தம் உரைத்த அத்தியாயம்.

பாண்டியன் சொல்லுகிறான்:— ஏ ஞான யோகிகளுக் ...தமராயிருக்கின்ற பகவானுன அகத்தியமகாரிஷியே ...தாசனு யிருக்கின்ற அடியேனுக்குத் திரிபுவனே ...கர்லிஙகத்தினுடைய மகிமையைத் தாங்கள் ...லவேணடும். இநத மகாலிங்கத்திற்குத் திரிபு ...நாமமும, இநத அம்பிகைக்குத் திரிபுவ ...முன் ...ன்கின்ற நாமங்களும், இந்தத் ...

கத்திற்கு மதுபுஷ்கரணி என்கின்ற நாமமுஞ் பாபுவிமோசனம் என்கின்ற நாமமும் இந்த ஸ்தலத்துக்குச் காலிவாடி யென்கின்ற நாமமும எந்தக் காரணத்தாலுண்டாயின; இவையெல்லாம் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லவேணுமென்று இராசன் கேட்டனன். அதற்கு அகத்தியர் சொல்லிவந்ததை, நாம கூறுவாமெனறு சூதமுனிவர் நைமிசாரணியர்கட்குக் கூறுவா ராகின்றார். (௧)

இவ்விதஞ் சொன்ன அரசன் வசனத்தைச் சர்வக்ஞரான அகஸ்தியமகாமுனிவர் கேட்டு ஒரு முகூர்த்த பரியந்தஞ் சாம்பசிவனைத் தியானம்பண்ணி, அவ்வரசன கேட்டதற்கெல்லாம் உத்தமமான கதையைச் சொல்லததொடங்கினர். "ஏ, இராசனே! யாதொரு கதையைக் கேட்டமாத்திரததால பிரமகத்தியாதி மகா பாவங்களைச் செய்தவரும அந்தப பாவங்களினீங்கி நறகதியடைவரோ? அப்படிப்பட்ட ஒரு கதையைச சொல்லுகிறேன, கேட்பாயாக. (௬)

பூர்வம, இந்திரிய நிக்கிரகமுள்ளவரும் சகல செகத்காரணமான வஸ்துவை அறியவேணுமெனகின்ற இச்சையை யுடையவரும், மதுப்பிரியரெனகின்ற நாமததையுடையவருமான ஒரு ரிஷியானவர், இந்தச சராசரஙகள எந்த வஸ்துவினின்று முண்டாகி இலயத்தை யடைகின்றனவோ? அந்தக காரண வஸ்துவை அறிய விரும்பி உஷ்ண காலததிற் பஞசாக்கினி மததியிலுஞ் சீதகாலத்தில் ஜலமததியிலும் இருந்து, மகா கோரமான தபசை இச்சிவன் க்ஷேத்திரத்தில மதுபுஷ்கரணி தீரத்தில் நியமமாகச செய்தனர்.

இப்படி மகா தபசைச செய்யும்போது அதை விக்ஞ்ஞ்ஞ பண்ணுகிறதற்காக இந்திரன முதலியதேவாகள் இடி மின்னல் யாம் யோடே கூடிய மகா வருஷஙகளையும பயஙகரமான துர்ப்பிக்ஷத்தை களையும் அந்த முனிவருககு நானருபசகத்திலும உண்டாக்கி னார்கள். அவைகளால் அந்தரிஷி அசைவறறவராய்ப பிறச் சாட்சமக் தவறாமல் வெகுகாலபரியந்தம தபசுசெய்யும்போ (௧௭)

இந்திராதிதேவாகள் இந்த ரிஷியினுடைய தபசுககுப் பயந்து மேத் தேவரிடத்திறபோய் அவரை நமஸ்காரமபண்ணி, "... தேவதைகளுக்கெல்லாம நாயகராயிருககின்றவரே! ... புவன பீடைகளெல்லாம நீக்குபவரே! மதுபபிரிய ரிஷி ... அந்தம பூமியிற பலத்தாற் செகத்தெலலாம மகத்தான பயத்தை ... பிரததியின்றன. ஆதலால், அவருக்கு வேண்டுவரப்பிரசாதம் தருளவேண்டும" என்று பிரார்த்தித்தனர் ... யாயம்." (௪௧)

அதற்குப் பிரமதேவர் சொல்லுகிறார்:—"ஏ தேவர்களே! நீங்கள் பயப்படவேண்டாம், நிர்மல மனசான இந்த ரிஷியினு டைய அபிப்பிராயம் நமக்குத் தெரியும், நீங்கள் உங்கள் உலகத் திற்குப் போகக் கடவீரென்று போக்கிவிட்டு, இந்த விர்த்தாந்த த்தை விஷ்ணுவுக்கும், உருத்திரருக்கும் தெரிவித்து அவ்விருவருடனே மதுபபிரியர் தபசுசெய்கின்றவனத்திற்குவந்து, மதுபபிரியரைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார். (கசு)

"ஏ மகாதவம் பொருந்திய மதுபபிரியரே! உமது தபவிசேடத்தால் நானேயன்றி விஷ்ணுமூர்த்தியும், உருத்திரமூர்த்தியும் சந்தோஷம் அடைந்தனர். உமக்கு வரந்தரவேண்டி இதோ வந்தனம். வேண்டிய வரத்தைக் கேளும்" என்று சொன்ன பிரமதேவர் வசனத்தை ரிஷி கேட்டு, திரிமூர்த்திகளையுந் தரிசித்து வணங்கி, வேதங்களால் வெகுவாகத் துதித்து, அஞ்சலி செய்துகொண்டு சந்தோஷத்துடனே சொல்லுகின்றார். (கஎ)

"ஏ சுவாமிகாள்! நீங்கள் என் தபசாற் சந்தோஷம் அடைந்தீரேயாகில், நான் செய்த தபசிற்குப் பலமுள்ளபடி நான் வேண்டிய வரத்தைக் கொடுத்தருள வேண்டும், அதேதென்னில், நான் சகல செகத்தின் காரணமான தெய்வத்தை அறியவேணுமென்று இச்சிக்கின்றேன், உங்கள் மூவர்களுக்குள்ளே செகத்காரணர் யார்" என்று ரிஷி கேட்க, பிரமா சொல்லுகிறார். "ஏ முனியே! நாங்கள் மூவரும் பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரனென்கின்ற நாமம் [illegible]யவர்கள், பிரமனாகிய யான் சிருஷ்டியினும், விஷ்ணுவாகிய [illegible]திதியினும், உருத்திரனாகியவர் சங்காரத்தினும் கிரமமாய் [illegible]கள் ஆகின்றோம், ஆதலால், நாங்கள்மூவரும் செகத் [illegible]என்று சொன்னார். (உ0)

உபதேசவசனத்தை ரிஷி கேட்டு, "ஏ பிரமாவே இந்திராதிகள் [illegible] ககளுக்கு அதிகாரிகளானதுபோல, நீங்கள் மூவருந் [illegible]ளவ[illegible]ண்டு திதி லயங்களுக்கு அதிகாரிகளென்று உமது வச[illegible] யரே பேரிமதம் அறிந்தேன். இப்படி ஒவ்வொரு கிருத்தியத்தில் கரா[illegible] உங்களை அறிந்து எனக்கு என்ன பிரயோசன தார வி[illegible] (உஉ)

போற்றி, சி[illegible] உங்கள் மூவருக்கும் அதிகாரத்தை போற்றி. [illegible] ருல்லுவினுடைய பயத்தால் நினை[illegible]

தோறும் இயம்பப்படி நீங்காமற் சூரியன் தகிக்கின்றானோ? வாயுச் சலிக்கின்றானோ? அக்கினி சொலிக்கின்றானோ? தேவேந்திரன் மழை வருஷித்தல் முதலிய செய்கையைச் செய்கின்றானோ? மிருத்து சங்கரிக்கின்றானோ? யாதொரு வஸ்து செகச் சென்மாதி காரணமென்றும், யாதொரு வஸ்து பரபிரமமென்றும, உபநிடதங்கள் கோஷிக்கின்றனவோ? அத்தகைய பெருமைவாய்ந்த செகன்மூல காரணப் பிரமத்தையே நான் அறிய இச்சையுள்ளவனே யன்றி, உங்களை அறிய எனக்கு இச்சை இல்லை; என்று சொல்லினர். அந்த வசனத்தைத் திரிமூர்த்திகளுங் கேட்டு, நீரறிய இச்சித்த வஸ்து நாங்கள் அல்லவென்று சொல்லித் தமதம, லோகத்தை அடைந்தார்கள். (உசு)

பின்பு, அந்த ரிஷியானவர் சமிவனத்தில் மகாவுக்கிரமான நியமத்துடனே மிகுந்த தீவரமான தபசைச் செய்தனர அவருடைய தீவர தபாக்கினியானது செகதெல்லாம வியாபித்து தாபத்தை யுண்டாக்குமபோது, திருமபவும இநதிராதி தேவதைகள பிர்மாவைச சரணமாக அடைந்து, "ஏ பிரமாவே! மதுபபிரியரிஷியானவர் ஆகாரமினறி, உசுவாசநிசுவாச மினறி, வெகு தீவரமான தபசைச் செய்கிறார். அநதத தபாககினியானது செகததையெல்லாம் மிகவுந தகிககினறது" எனறு சொனனார்கள். (உஎ)

இந்த வசனத்தைப பிரமதேவர் கேட்டவுடனே அன்னவாகத்திலேறிககொண்டு சீக்கிரமாய் மதுபுட்கரணி தீரத்திற்கு வந்து அந்த ரிஷியைப பார்த்து, "ஏ மதுபபிரியரே! சகலசெகத்தையுந் தகிக்குமபடியாகத் தீவர தபசு செய்ததுபோதும, உபநிடத்துக்களாற் போதிபபிக்கபபடும் யாதொரு பரபிரமததை நீர அறிய இச்சிக்கினறீர், அநத இசசை இபபோது நிறைவேறுமபடி யாம் ஒருபாயததைச சொல்லுகிறோம், அதேதென்னில் "பிரமவித்தை யொன்றே அநதப பரபிரமத்தை அறிகின்றதற்குச் சாட்சாது உபாயமாம். (உஎ)

யாதொரு பரப்பிரமத்தை எக்ஞம் தானம இந்திரிய நிக்கிரகம் மேத்தியமான பொசிப்பு தபசு முதலான நிட்காம கர்மங்களால் சித்த சுத்தி பெற்றவர்களே பிரமவித்தையின் வழியாக அந்தம பூமியிற அசீவில்லாதவர்கள் அடையமாட்டார்கள். அநதச் சுநதப பிரததிய பரிபூரண பரமாத்துவித பிரத்தியக பின்ன பரப்பிரமம. (சக)

வதற்குப் பிரமவித்தையே முக்கியமான உபாயம்."

[illegible] சொல்லப்பட்ட பிரமதேவர் [illegible] மதுப் பிரிய மகாரிஷி கேட்டு, மிகவுஞ் சந்தோஷத்துடனே [illegible] இப்படி பிரமதேவரைப் பூசித்து, "ஏ பிரமதேவரே! [illegible] தபக பல்முன்னாளில் அந்தப் பரமசிவ சொரூபத்தை அறியும் படியான பிரமவித்தைதயைத் தாங்களே குருவாய் அடியேனுக்கு உபதேசம் பண்ணவேண்டும்" என்று சொன்னார். அந்த வசனத் தைப் பிர்மமா கேட்டு,லோகானுக்கிரக நிமித்தமாய்அந்தரிஷிக்கு முன்னம் பஞ்சாட்சர மகாமந்திரத்தை உபதேசித்துப் பின்பு உபநிடதங்களுக்கு அர்த்தமான பரபிரமத்தை உண்மையாக உபதேசித்தார். (௩௫)

என்று இபபடிச் சொல்லி வரும் அநத அகஸ்திய மகா ரிஷி யின் வசனத்தைச் சைமினி மகா ரிஷி கேட்டு வணஙகி, "ஏ பக வானான அகஸ்ததிய மகா ரிஷியே! பூர்வம பிர்மாவினால் மதுப் பிரிய ரிஷியினபொருடடு உபதேசிக்கபபட்ட பரபபிரம சொரூ பத்தைத் தாங்கள் எனக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும" எனறு கேட் டார். (௩௬)

"மதுப்பிரியருக்குப் பிர்மாசொன்ன பிரகாரமாய் அகஸ்திய மகாரிஷி சைமினிக்குச சொலலுகின்றார்." "ஏ மதுப்பிரியரே! யாதொரு வஸ்துவானது சிருட்டி ஆரமபசமயத்திற் றன்னுடைய மாயா சத்தியினால் முன்னம ஈஸ்வர ரூபமாகி ஆகாசாதி பூத பெளதிகப் பிரபஞசத்தைச் சிருட்டித்தும, பின்பு சீவரூபமாய் அந்தப் பெளதிக சரீரங்களிற் பிரவேசித்துக் கர்த்துரு போக் தாதி ரூபங்களாகத் தோற்றுகின்றதோ? அநத வஸ்துவே பரப் பிரமம். அதுவே பரம சிவசொரூபமென் றறியக்கடவை. ()

பஞ்சகோச விலட்சணமாய், [illegible]த்திரைய வெதிரிக்தமாய், அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியாய், சசாதிய விசாதிய சுவகதபேத ரகி தமாய், தேச கால வஸ்து பரிச்சேத சூனியமாய் இருக்கின்ற சத் தியக்ஞானானந்த அகண்ட வஸ்துவே பரப்பிரமம்; அதுவே பரம சொரூபமென் றறியக்கடவை. சச்சிதானந்த ரூபமாய் பிரத் காராிருவர் யாதொரு வஸ்துவானது தனது சந்நிதான மாத் தார விநட்சுவாதி இந்திரியங்களை ரூபாதி விடயங்களிலே [illegible] போறறி, மமாக ஏவுகின்றதோ? யாதொரு வஸ்துவை போறறி. நாமரூபமான செகத்தும் ஆகாசம்போல வியாபி

கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த வஸ்துவே பரப்பிரமம், அதுவே பரம சிவசொரூபமென் றறியக்கடவை. (௩அ)

இப்படிப் பரமசிவசொரூபம் எல்லாருக்கும் ஆத்மாவாய் எங்கும் பூரணமாயிருந்தால் எல்லாரும் பரமசிவ சொரூபத்தை ஏன் அறியவில்லை யென்னில், சுயம்புவான அந்தப் பரமசிவன் சிருட்டியாதியில் மனமுதலான இந்திரியங்களைப் பகிர்முகமாகச் சிருட்டித்தபடியால், அந்த இந்திரியவசத்தராகி, பகிர்முகமான சீவர்களெல்லொருவருஞ் சர்வாந்தரரா யிருக்கின்ற பிரத்தியக பின்னமானு பரமசிவத்தை யறியவில்லை. ஆனால், அந்தப் பரமசிவ சொரூபமானது ஒருவரும் ஒருகாலத்தும் அறியத்தக்க தன்றோ என்னில், எப்போது எந்தப் புருடன் தானே ஜென்ம புண்ணிய புஞ்ச பரிபாகத்தால் சித்த சுத்தி உண்டாய விஷய விரக்தனாகி அதி தீவரமான மோட்ச விச்சையுள்ளவனாய அந்தப் பகிர்முகமான மனது முதலிய இந்திரிய பரவசனாகாமல் நதியில் எதிர்த்து நீந்துகின்றவன்போல மகா தீரனாகி, அந்தர்முக மாகிறானோ, அப்போதவன் சர்வாந்தரமான பிரத்தியகபின்ன பரமசிவத்தைக் கரதலாமலகம் போல யாதொரு பிரதிபந்தமின்றியே அறிவன் (௩௯)

இப்படி அறிந்தோர்கள் அனுபவம் ஏதெனனில், சிருட்டி கர்த்தாவாயும், சிருட்டிக்கப்பட்ட செகத்தாயும், பாலன கர்த்தாவாயும், பாலிக்கப்பட்ட செகத்தாயும், சங்கார கர்த்தாவாயும், சங்கரிக்கப்பட்ட செகத்தாயும், மற்றெவ்விதத் தோற்றமாயு மிருக்கின்ற சீவேஸ்வர செகத்தனைத்தும், அகண்ட சச்சிதானந்த பரிபூரண பரமாத்துவிதமான பரமசிவ சொரூப மென்று தோன்றப் பெறுவதேயாம். (௪௦)

இந்தப் பரமசிவ சொரூபத்தை முமூட்சு அறியும் வகை எவ்விதமெனனில், ஆத்மாவை நாயகனாக வுடையதாயும், புத்தியைச் சாரதியா யுடையதாயும், மனதாகிய கடிவாளம் பூட்டிய இந்திரியங்களைப் பரிகளாகவுடையதாயுமிருக்கின்ற இச்சரீரமான இரதமானது, இவ்விந்திரியப் பரிகளால் வெகுவித விஷயமாகிய வனபூமியிற் சஞ்சரிக்கின்றபடியால், முமூட்சுவானவன் ஞான சாத்திர ஜென்னிய விவேக புத்தியாகிய சாரதியால் அவ்விஷய வன பூமியிற் செல்லாநின்ற இந்திரியக் கொடிய பரிகளை ஆத்ம பூமியிற் றிருப்பி நிரந்தரம் ஆத்மநிஷ்டையை அடைவதே அந்தப் பிரத்தியக பின்ன பரமசிவ சொரூபத்தை அறியும் வகையாம். (௪௧

அந்தப் பரமசிவத்தின் சொரூபமாவது எதெனில், சுயம்பிர காச சித்துருபமே அதன் சொரூபம் எது அவ்விடத்தில் எவ்வித மாயிருக்கின்றதென்னின், எல்லாப் பூதங்களிடத்திலும் எல்லா வற்றிற்கும் ஆதாரமான ஆத்மாவாயிருக்கின்றது. இப்படியிருந் தால் அது எல்லோருக்கும் என் தோன்றவில்லை யெனனில், சூட் சுமமாய்ப் பஞ்சகோசங்களால் மறைக்கப்பட்டிருத்தலாற்றோன்ற வில்லை ஆனால் அது பரிச்சின்னமோ வெனில், ஆகாசம் போல வங்கும் வியாபியானதால் பரிச்சின்னமல்ல. இச்சொரூபந் திரி மூர்த்திகளுக்குள் ஒன்றோவெனனில், சர்வ கர்மங்களுக்கும் பலத் தைக் கொடுப்பதாயுஞ், சர்வபூத அதிஷ்டானமாயுஞ் சர்வசாட்சி சித்துருபமாயும் அத்துவிதமாயும் இருக்கின்றது. பரப்பிரமமான தால் மும்மூர்த்திகளுக்குள் ஒன்றன்று. பின்னையோவெனில், அவி த்தை மாயையென்கின்ற இருவித உபாதியுமன்றித் தத் துவம் பத இலக்கியார்த்தமாய்க் கேவலமாய் நிர்க்குணமாய் நித்த சுத்த புத்தமா யிருக்கின்ற அகண்ட சிதாகாசமே பரமசிவ சொரூபமா கும். (சஉ)

இவ்விதமான பரமசிவ சொரூபத்தை அறிந்தோருக்குப் பிரயோசனம் ஏதெனில், யாதொரு அதிகாரி அகண்ட பரம சிவ சொரூபமே நானென்று யாதொரு பிரதிபந்தம் அன்றியில் அப ரோட்சமாக அறிகிறானோ, அவனுக்குப் போக்தா போக்கியம் போகமென்கின்ற இவை முதலிய திரிபுடி யில்லாததினாலும், சகல மும் அகண்ட பரசிவமான தன் சொரூபமென்று தோற்றுவ தாலும், சகல சரீர தாபமும் நீங்கி நிரதிசயானந்தம் அடைவதே பிரயோசனம். அன்றியும் பிரத்திய கபின்னமான அப்பரமசிவத் தைச் சாட்சாத்காரமாய் அறிந்தால், ஆத்மாவுக்கும் அகங்காரத்து க்கும் இருந்த அன்னியோன்னியாத்தியாசமாகிய இருதயக் கிர ந்தி நீங்குவதும் வேதார்த்தம் துவிதமோ? அத்துவிதமோ? அத்து விதமானாலும் அது அனுபவத்துக்கு வருமோ? வாராதோ? என் கின்ற இவை முதலான சகல சந்தேகங்கள் நீங்குவதும், சஞ்சி தம் பிராரார்த்தம் ஆகாமியமென்கிற கருமத்திரயம் நீங்குவதும் பிர யோசனமாகும். (சச)

பிரத்தியட்சமாய் நானாவித நாமரூபமாகத் தோற்றிய துவித ப்பிரபஞ்சமெல்லாம் அகண்ட சச்சிதானந்த பரிபூரண பரமாத்து விதமான பரமசிவ சொரூபமாவது எவ்விதமெனில், உபாதான

காரணமாகின்ற ஒரு மண்ணே நானாவிதமான கடகலசாதி காரியமாகிறதுபோலவும், அதிட்டானமான ஓரிரச்சுவே சர்ப்பதண்டமாலை முதலிய ஆரோபமாய் விவர்த்திக்கின்றதுபோலவும், சர்வோபாதான காரணமாயும் சர்வாதிட்டானமாயு மிருக்கின்ற ஒருபரமசிவமே சீவ ஈசுர நர திரியக்காதி ரூபமான நானாவித நாமரூப செகத்தாகத் தோன்றுகின்றபடியால், விசாரிக்குமிடத்தில் கடகலசாதி காரியமானது காரணமான மண்ணாகின்றதுபோலவும், சர்ப்பமுதலிய வாரோபம் அதிட்டான இரச்சுவாகின்றதுபோலவும், சீவேசுவர செகத்தாய்த் தோற்றிய நானாவித நாமரூப செகத்தும அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த பரமாத்துவித பரமசிவ சொரூபமே யாகும். (சரு)

இப்படிப் பரமார்த்தத்திற் சகல செகத்தும அகண்ட சிதாகாசமான அத்வைத பரமசிவ சொரூபமா யிருந்தபோதிலும், இவ்வுண்மை அறியாதோருக்கு (அந்தகருக்குப் பகலில் சூரியோதயத்தால் பிரகாசம பொருந்திய செகத்து அப்பிரகாசமாய்த் தோற்றுவதுபோல) அகண்ட பரமாத்துவிதமான பரமசிவ சொரூபமே சீவேசுர செகத்தான துவைதம்போலத் தோன்றும். (சசா)

இப்படி அவிவேக திருஷ்டியிற் சொரூபமே நானாவித சரீராதிகளாய்த் தோற்றினபோதிலும் விவேகியானவன் அநித்தமான சரீரமுதலிய நானாவித உபாதிகளை நேதி நேதி என்கின்ற வாக்கால் அபவாதித்து, மிகுசிய அகண்ட பரிபூரண பரமசிவமே தானென்று அபரோட்சமா யறிந்தால் சகல சோகமுநீங்கி, அச சொரூபமாகவே மிகுசுவன். (சஎ)

அப் பரமசிவம் சாவ பூரணமானதால அஞ்ஞானத்துடனும் அதன காரியத்துடனுஞ் சம்பந்தப்படுமோ எனில், சொரூபம ஆகாசம்போல நிரவயவமாய் நிர்க்குணமாய் நிட்கிரியமாய் நிருவிகாரமாய் நிருமலமாய் நிரசசங்கமா யிருக்கின்றபடியால், அஞ்ஞானத்துடனும அஞ்ஞான காரியத்துடனும் கூடினபோதிலும் அவைகளுடன் சம்பந்தப்படவில்லை. (சஅ)

அந்தப் பரமசிவ சொரூபம எப்படிச் சாவபரிபூரணமெனில், விடயங்களினும் இந்திரியங்கள வியாபகம், அவைகளினும மனது வியாபகம், அதனினும புத்திவியாபகம, அதனினும விசேட வகங்காரம வியாபகம், அதனினும சாமானிய அகங்காரம வியாபகம்,

அதனினும அவ்வியத்தமெனகின்ற அஞ்ஞானம வியாபகம், அதனினும் பரமசிவசொரூபம் வியாபகம. அப்பரமசிவ சொரூபத்துக்கு மேல வியாபகம யாதொன்று மில்லை ஆனதால சொரூபஞ் சாவ பரிபூரணமாகும். (௫௦)

இவ்விதமாகிய பரமசிவ சொரூபத்தைத் தனவடிவாக அறியாமல் வேறுயறிகின்றவனுக்கு ஒருகாலத்துஞ் சோக மோக சம்சார பயம் நீங்கத் தக்க தல்லை. அவ்வகண்ட பரசிவ சொரூபமே யெல்லாம், அதுவே நானென்ற றறிந்தவனுக்குச சோகமுமில்லை, மோகமுமில்லை, யாதொரு சமசார பயமுமில்லை. (௫௧)

ஏ மதுப்பிரியரே! இப்படிப் பிரமவித்தையைச் சாதன சதுஷ்டய சம்பன்னனான அதிகாரியானவன முன்னமே சற்குருமுகமாகச சிரவணம பண்ணி நன்றுயறிந்துகொண்டு, பின்பு சுருதிக் கனுகூலமான யுத்தியால நிரந்தரம மனனம பண்ணிப பின்பு சிரவண மனனங்களால நிச்சயித்தபடி அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த பரமசிவசொரூபமே நான, நானே அச்சொரூபமென்று தயிலதாரைபோல இடைவிடாமல செய்யப்பட்ட அந்தரங்க சாதனமான நிதித்தியாசனம பண்ணினால், அந்தப்பரமசிவசொரூபத்தை அஞ்ஞான சமுசய விபரீதம ஒன்றும இன்றியே கரதலாமலகம்போல அபரோட்சமாயறியலாம். (௫௨)

இவ்விதமான நிர்க்குண பர சிவ சொரூப ஞானத்திற்குச சகுண பரமசிவோபாசனையுஞ் சாதனமாதலால, நிர்க்குண பரசிவ ஞானம வருமவரையில் முமுட்சுவானவன பத்தியுடனே விபூதி உருத்திராக்கந் தரித்துக்கொண்டு பஞ்சாட்சர செப பராயண சகுண பரமசிவனுடைய பூசனை ஸ்தோத்திர தியான முதலான உபாசனையுஞ் செய்யவேண்டுமென்று இப்படிப் பிரமதேவரானவா மதுப பிரியருக்குப பிரம வித்தையை உபதேசித்துச சகல தேவராலுந் துதிக்கப்பட்டவராயத் தமமுடைய சத்தியலோகத்தை அடைந்தனா. (௫௪)

பின்பு அந்தரிஷியானவா பிரமதேவா உபதேசித்தபடி விபூதி உருத்திராக்கங்களைத் தரித்துக்கொண்டு தினந்தோறும ஆதரவுடனே சாவசெகத்துஞ் சச்சிதானந்த பரிபூரணபரமசிவம, அப்பரமசிவமே நானென்று நிரந்தர மனன நிதித்தியாசனஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, சாவகஞராயச சாவசத்திமானுய்ச சச்சி

தானந்த பரிபூரணராய்ப பக்த சனப் பிரியராய்ப பரம தயாளுவா யிருக்கின்ற பகவானன ஸ்ரீ பரம சிவனனவா கோடி சூரியப பிர காசம போனற காநதியை யுடைததாயும, சிதத விததியாதரா முதலான சகலதேவதைகளாற சூழபபடடதாயும, பஞசாட்சர வடிவமாயும, நானகுவேதஙகளையும் நானகு சிகரஙகளாயுடையதா யும, பிரணவததை நடுசிகரமாயுடையதாயும்,மறறுஞசகல இலட சணஙக ளுடையதாயு மிருககினற நிருமலமான திவவிய விமான ததி லெழுநதருளி, மகா கைலாசததிலநினறும பூமியிலிருககினற சமீவன க்ஷேததிரததில மதுபபிரியா முனனே காருணணியசித தராயப பிரததியடசமாயினா (ருஎ)

பினபு அநதரிஷியானவா சசசிதானநத பரிபூரணராயச சா வாதமக சொருபராயச சகலசெகனனுயகராயச சநதிரசூடராய்த திரிநேததிரராயக காளகணடராயச சதுாபபுசராயப பாாவதிசமேத ராய்ப பிரமவிஷ்ணு உருததிராதிகளால உபாசிககபபடடவராயப பத்தாகளுடைய சகல துககமும போக்கபபடடவரா யிருககினற பரபபிரமமான பரமசிவனை அநத விமானததிற பிரததியடசமாய ககணடு, மிகுநத பததியுடனே அனநத நமஸ்காரம பணணிப பர வசராயத தோததிரஞசெயயத தொடஙகினா (ருகூ)

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்திற் க்ஷேத்திரகண்டத்திலுள்ள
சமீவனமான்மியத்தில் ஆறவது அத்தியாயம் முற்றிற்று
ஆக அததியாயம கூ-ககுச சுலோகம உ௦கூ

ஏழாவது மதுபபிரியர் பரமசிவனைத் துதிக்கும் அத்தியாயம்

மதுபபிரியமகாரிஷி சிவபெருமானைநோககிப பிரகஞான கன சொருபராயிருககினறவரே அனுககிரகஞசெயயும! தேசோமயரா யிருககினறவரே அனுககிரகஞ செயயும! சாவ சாடசியா யிருக கினறவரே அனுககிரகஞசெயயும! சகலததுககு மேலாகினறவரே அனுககிரகஞ செயயும! சாவமூாததியா யிருககினறவரே அனுக கிரகஞசெயயும! சாவோபாதியும நீஙகிய நிாககுண ரூபராயிருக கினறவரே அனுககிரகஞசெயயும! (க)

சரணமா யடைநதாருடைய துனபமெல்லா நீக்குவிககினற வரே அனுககிரகஞசெயயும! திரிபுரசஙகாரஞ செயதவரே அனு

க்கிரகஞ்செய்யும! பிரணவப் பொருளாகின்றவரே அனுக்கிரகஞ் செய்யும! வேதங்களாற் றுதிக்கப்பட்டவரே அனுக்கிரகஞ்செய்யும! அனுக்கிரகஞ்செய்யும!! (௨)

யாதொருவஸ்துவினின்றுஞ் சிருட்டியாதியிற் சகலசெகத்து முண்டாகிப பிரளயகாலத்தில் அந்தச செகத்து யாதொருவஸ்துவினிடத்தில் இலயிக்கின்றதோ, அப்படிப்பட்ட சருவேசுபாதான வஸ்துவான உமக்கு நமஸ்காரம! (௩)

பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசமென்கின்ற பஞ்சபூதமும யாதொருவஸ்துவின வடிவோ, அப்படிப்பட்ட சாவகாரிய ரூபமான உமக்கு நமஸ்காரம! (௪)

சரஸ்வதி சமேதரான பிரமாவா யிருந்துகொண்டு ஆகாசாதிப பிரபஞசத்தைச சிருட்டியாநின்ற உமக்கு நமஸ்காரம! (௫)

இலக்குமி சமேதரான விஷ்ணுவா யிருந்துகொண்டு அந்தச் செகத்தையெல்லாம இரட்சியாநின்ற உமக்கு நமஸ்காரம! (௬)

கௌரி சமேதரான உருத்திரரா யிருந்துகொண்டு அந்தச செகத்தையெல்லாம பிரளயகாலத்திற சங்கரியாநின்ற உமக்கு நமஸ்காரம! (௭)

மகாப்பிரளயத்தில மகாகாலருத்திரரா யிருந்துகொண்டு தேவதைகள முதலான சகல செகத்தையும பட்சித்து மகாதாண்டவம புரிகின்ற உமக்கு நமஸ்காரம! (௮)

துவாதசாதித்தர்கள ஏகாதச ருத்திரர்கள அஷ்டவசுக்கள சத்தமருத்துக்கள அக்கினி சித்தர் சாத்தியர் பிதிர்க்கள இவை முதலான தேவர் நரர் திரியக்காதியான சகலசெகத்தும யாதொருவஸ்துவின வடிவோ, அப்படிப்பட்ட சர்வான்மாவான உமக்கு நமஸ்காரம! (௯)

தேவரீருக்குப பிரமவிஷ்ணு உருத்திராதிநாமங்களும் அதற்குரிய ரூபங்களும விவகாரத்திற கற்பிதங்களே, பரமார்த்தத்தில ஒருநாமமும ஒருருவமுமில்லையே; அப்படிப்பட்ட அகண்டசின்மாத்திரமான உமக்கு நமஸ்காரம! (௧0)

சர்வாதிஷ்டானமான யாதொரு வஸ்துவின சத்தினாலே அசத்தான செகத்தெல்லாஞ சத்துப்போலிருக்கின்றதோ, யாதொரு வஸ்துவின் சித்துத்தன்மையினாலே செடமான செகத்தெல்லாஞ சித்துப்போல் விளங்குகின்றதோ யாதொரு வஸ்துவின் ஆனந்த

த்தாற் றுக்க ரூபமான செகத தெல்லாம ஆனந்தம்போலத் தோ றறுகின்றதோ, அப்படிப்பட்ட அகண்ட சச்சிதானந்த ரூபரான உமக்கு நமஸ்காரம! (௧௧)

நிஷ்களரே போற்றி! நிஷ்கிரியரே போற்றி! நிருவிகாரரே போற்றி! நிரஞ்சனரே போற்றி! நிராகாரரே போற்றி! நிதத்தியானந்தரே போற்றி! நிசசங்கரே போற்றி! நிஷ்பிரபஞ்சரே போற்றி! சந்திரசேகரரே போற்றி! கங்காதரரே போற்றி! திரிநேத்திரரே போற்றி! காளகண்டரே போற்றி! சதுர்ப்புயரே போற்றி! பிஞ்ஞக பாணியே போற்றி! தேவதேவரே போற்றி! மகாதேவரே போற்றி! பசுபதியே போற்றி! பக்தர் அபீஷ்டத்தைக் கொடுக்கின்றவரே போற்றி! (௧௨)

என்றிப்படி மதுப்பிரிய மகாரிஷியானவர் மிகுந்த பத்தியுடனே கேவல சின்மாத்திரமாயிருக்கின்ற மகாதேவரை வெகுவிதமாய ஸ்துதித்துச் சரீரமெல்லாந் தூளிபடியும்படி அட்டாங்கமாக அனேக நமஸ்காரஞ்செய்தும, ஆனந்தபாஷ்பத்தினாலே நனைக்கப்பட்ட அங்கத்தை யுடையவராய அஞ்சலிசெய்துகொண்டு பகவானுடைய சாமப்பமூர்த்தியை நோக்கிப் பிரார்த்திக்கிறார். (௧௩)

ஏ மகேஸ்வரரே! ஏ மகாப்பிரபுவே! ஏ சகலதேவாதிபதியே! பிரமாதிகளால வணங்கப்பட்ட சரணாரவிந்தமுடையவரே! சந்திர சூரிய அக்கினியாகிய திரிநேத்திரமுடையவரே! பக்தர்களுடைய துக்கத்தை யெல்லாம் போக்கின்றவரே! திவ்விய மங்கள மூர்த்தியாயிருக்கின்ற மகாதேவரே! அடியேன் தேவரீரது சரணாரவிந்தத்தைத் தானே எப்போதுஞ் சரணமா யடைந்திருக்கின்றேனாகையால், தேவர் அடிமையான என்னிடத்தில மிகுந்த கிருபை செய்தருளவேண்டும். (௧௪)

சத்திய ஞானானந்த பரிபூரணமாய வாக்கு மனசுக்கெட்டாதவராயிருக்கின்ற தேவரீர் கருணையாற பக்தானுக்கிரக நிமித்தமாய்த் தெரிசன மாத்திரத்தால் மோட்சத்தைக் கொடுக்கும்படியே அங்கீகரித்த திவ்விய மங்களமூர்த்தியை அடியேன் தெரிசித்ததாற கிருதார்த்தனாயினேன் கிருதார்த்தனாயினேன், பரிசுத்தனாயினேன் பரிசுத்தனாயினேன், தன்னியனாயினேன் தன்னியனாயினேன். அடையவேண்டிய பூரணானந்தத்தையும அடைந்தேன் அடைந்தேன். (௧௫)

ஏ சாமப்புமுாததியான பரமசிவமே! இநத வனனிவன க்ஷேத திரததில முனு சொல்லிய சகல இலட்சணமும பொருநதிய பஞ சாடசர மயமான இநத விமானததிற றேவரீா மகாலிஙக சொரூப மாய் அமபிகை யுடனே எலலோருக்கும எபபோதும எல்லா அபீஷடமுங கொடுக்கும்பொருட்டு நிரநதரம வசிததருள வேண டும. அனறியும, மதுப பிரியரெனகிற நான இநத க்ஷேததிரததி லிருககினற இநத நதி தீரததில இநதப புடகரணியின கரை யிற றபசு செயது, தேவரீரது அனுககிரகததால வேணடிய சிததியை அடைநதபடியால, எனனுடைய நாமததை முனனிட்டு இந்த நதி ககு மதுநதி எனறும, இநத புடகரணிககு மதுபுஷகரணி எனறும நாமஙகள செகததிற பிரசிததமாய் விளஙகவேணடும. இநத மது நதியிலும மதுபுடகரணி தீரததததிலும மிகுநத சிரததையுடனே ஒருகாலாகிலும எவாகளேனும ஸநாநம பணணித தேவரீரைத தரிசிததால அவாகள இகததிற சகலபோகததையும புசிதது அநத ததில உமமுடைய பததததையும அடையவேணடும திரிபுவனே சுவரராயிருககினற தேவரீா எனககு இநத க்ஷேததிரததிற பிரத தியடசமாய விளஙகி அனுககிரகஞ செய்ததாற பததானுககிரக நிமிததம இநத வனனிவன க்ஷேததிரததில மகாலிஙக ரூபராயிரு ககினற உமககுததிரிபுவனேஸவரரெனகிற நாமமும், அமபிகைககு த திரிபுவனேஸவரி எனகினற நாமமும திரிலோகததிலும பிரசிதத மாய் விளஙகவேணடும" எனறு பிராாததிததாா. அநதபபடியே பரமசிவனும அனுககிரகஞ செய்தாா (உக)

அனறுமுதற சாவாதமாவாயிருககினற பரமசிவன தனனை வணஙகிய அனபாகளுடைய துனப மெலலாந தீாதது, அவாகளு க்குவேணடிய அபீஷடஙகளைக கொடுககிறதறகாக அநத க்ஷேத திரததில மதுபுடகரணிதீரததில மகாலிஙக ரூபமாய்த திரிபுவனே ஸவரியுடனே வசிககிறாா. அநத மகாலிஙகததை ஒருகால தெரிச னம்பண்ணினமாததிரததால மோடசசாமபிராசசியஞசிததிககும.

பினபு அநத மதுபபிரியருஞ்சீவன முததராய், அநத க்ஷேத திரததில்தானே வெகுரிஷிகளுடனே பிதிரககளுககுத தாபபணம பணணிச சாவாஙகததினும அன்புடனே நிாமமலமான விபூதிகொ ணடு உத்தூளனம்பண்ணித திரிபுண்டரந தரிததுககொணடு கண டம் சிரம கரம முதலான ஸ்தானஙகளில் உருததிராககந்தரித்துக் கொண்டு மகாலிஙக ரூபியான திரிபுவனேசுவரரைச சோடச உப

சாரத்தால் பூசித்துப் பஞ்சாக்ஷரஞ் செபித்துக்கொண்டு இவ்வித மாயச் சொரூப நிட்டாபரராக வெகு காலங்கழித்த பின்னர் யாவராலும் அடைகிறதற்கு அருமையான விதேகமுத்தியை அடைந்தார். (௨௫)

பரமசிவப் பிரசாத ஏதுவான இந்த அத்தியாயத்தைப் படிக்கின்றவர், படிப்பிக்கின்றவர், கேட்கின்றவர், கேட்பிக்கின்றவர், எழுதுகின்றவர் எல்லோரும் இகத்தில் சகல பாக்கியங் கீர்த்தி முதலானவைகளையு மடைந்து, அந்தத்தில் மோட்சத்தையும் அடைவார்கள். (௨௬)

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்தில் க்ஷேத்திரகண்டத்திலுள்ள
சமிவனமான்மியத்தின்
ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று
ஆக அத்தியாயம் எ-க்குச் சுலோகம் ௨௯௨.

எட்டாவது சுவேத மகாராசாவின் சரித்திர முரைக்கும் அத்தியாயம்.

அகஸ்தியர் சொல்லுகின்றார் — ஏ சைமினியே! பூர்வகாலத்தில் சுவேத மகா இராசாவின் புத்திரனாகிய சுவேதனென்கின்ற மகாராசனானவன் சிலகாலம் இராச்சியத்தை மனுநீதிப் பிரகாரம் பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். பின்பு மகாபுத்திமானான அந்தச் சுவேத மகா ராசனானவன் சோதிடத்தினால் தன்னுடைய ஆயுசு சொற்பமாய் எஞ்சி யிருக்கிறதென்று விசாரித்தறிந்து கொண்டு, தன் இராச்சியத்தைத் தன் புத்திரனிடத்தில் ஒப்புவித்து விட்டு மேன்மை யுடைய தண்டகாரணிய வனத்தை அடைந்தான். (௨)

பின்பு அவ்விடத்தில் மகத்தான தபசைச்செய்ததனால் பிரமலோகத்தை அடைந்தான். அந்தப் பிரமலோகத்தில் அவ்வரசன் பசியினால் மெத்தவும் வாதிக்கப்பட்டவனாய்ப் பிரமதேவரை நோக்கிச் சொல்லுகின்றான். "ஏ தேவதேவராயிருக்கின்ற பிரமதேவரே! இதென்ன ஆச்சரியம்! ஏ சுவாமீ! மகத்தான தபோபலத்தால் துர்லபமான பிரமலோகத்தையடைந்தேன், அப்படி அடை-

நதும் எனக்கு எபபோதும பசியினுல் வருததமுண்டாகிக்கொண்டிருக்கிறது; ஆதலால், நான என்ன செய்வேன. (௫)

என்று சொன்ன அவ்வரசன வசனத்தைப பிரமதேவர் கேட்டு, "ஏ இராசனே! பூமியில் விதையாதது முளையாதனறோ? நீ பூரவம் பூலோகத்தில் இராசரீகம பணணுமபோது பிராம்மணாகளுக்கு அன்னதானம அல்பமாகினும பணணவிலலை, தபோவனத்தினும உனனுடைய தேகமாததிரததை இரட்சிததுககொண்டிருநதாயே யன்றிப பிராமணாகளுக்கு ஒனறுஙகொடுககவிலலை. மகத்தானமதபசால் என லோகததை யடைநதும் காமபூமியில் அனனதானஞ் செய்யாததினுலே இபபோது இஙகுப பசியினுல் வருநதப படுகினருய். (அ)

ஆதலால பூரவம் நீ எநதவனததில உனனுடைய தேகததை விடடாயோ, அநத வனததில அநதப பிரேத தேகம இருககினறது. உனனுடைய பசி தீருமபொருடடு அநதப பிரேத தேகததைப படசிபபாய" என்று பிரமதேவா சொல்லியதைக கேடடபின்பு அவவரசன வெகு துககததுடனே விமானததிலேறிககொணடு கிரீடாதிகளால அலஙகரிககபபடடவனுய அபஸர மாதாகளினுல் வீசபபடட வெணசாமரையை யுடையவனுய்ப பூமியில அநதப பிரேத தேக மிருககினற வனததி லிறஙகி, அதைப படசிததுமறுபடியும விமானததி லேறிககொணடு பிரம லோகம போய்ச சோநதான. (௧௨)

இபபடித தினநதோறும் அசுததமான அநதபபிரேத தேகததைப படசிததுககொணடு, வநதபோதினும அநதத தேகம நாசமடையாமல்மீணடுமமீணடும விர்த்தி யடைநதுகொணடிருநதது.

இபபடி இருககுமபோது ஒரு காலததில் அநதத் தணடகாரணியததி லிருககினற தணடகாசுரன பிருகுமகா ரிஷியின் புத்திரியான பூபபடையாக் கனனிகையை அடமாய் அஙகீகரித்த தோஷத்தால் அநத வனமானது மிருக பட்சி முதலியன சஞ்சரியாத பாலை வனமாய்விடடது. பினபு அநத வனதநில் அகஸ்தியஞகினறவ யானபோய அதை முனபோலப பட்சி மிருகாதிகளோடே கூடியதாகச்செய்து அவ்விடததில் வசிக்கும்போது ஒரு நாள் அவ்விடத்தில் அந்தத தேவரூபமான சுவேதமகாராசாவானவன் சகல அலஙகாரசம்பனனனுய்த் தன்பிரேத தேகததை விமானத்திலிருநது இறஙகிப படசிததான. (௧௩)

அதை நான் கண்டு இது என்னவென்று இராசனைக் கேட்க, அந்தத் தேவரூபமான இராசன துக்கத்துடனே என்னைப்பார்த்து, “ஏ மகாரிஷியே! நான் பூர்வஞ்செய்த தபோபலத்தால் தேவத்துவத்தையுஞ் சத்தியலோகத்தையும் அடைந்தேன். அப்படி அடைந்தபோதிலும் பூர்வம் பிராமணர்களுக்கு நான் அன்னதானம் பண்ணணாத தோஷத்தால் மகத்தான பசியினால் துன்பப் பட்டுப் பிரமாவின் வாக்கியத்தினால் தினந்தோறும் விரத்தியடையாநின்ற இந்தப்பிரேத தேகத்தைப் பட்சித்துக்கொண்டு வருகின்றேன். அப்படிப் பட்சிக்கிற என்னிடத்தில் தேவரீர் தயவு பண்ண வேண்டும்” என்றடிக்கடி பிரார்த்தித்துத் தன் கண்டத்திலிருந்த ஒரு முத்துமாலையை எடுத்துக்கொடுத்தான். (௨௦)

நான் அடையவேண்டியதை யடைந்துகிருதகிருத்தியனாயிருந்தபோதினுந் தயையினாலே அதைவாங்கிக்கொண்டேன்; வாங்கினவுடனே அவனுடைய பிரேததேகம் நசித்துப்போய்விட்டது. அவனும் அமுதபானம் பண்ணினவனைப்போலப் பசியகலப் பெற்று மிகுந்த திருப்தியை யடைந்து, வெகு சந்தோஷத்துடனே என்னை வணங்கித் துதித்து, அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, “கைம்மாறன்றிக் கருணைசெய்யாநின்ற அகஸ்தியமகாரிஷியே! தங்களுக்கு அனந்த நமஸ்காரஞ்செய்கின்றேன்” என்று இப்படி வெகுவிதமாய் என்னைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு மறுபடியுஞ் சொல்லுகின்றான்.()

“ஆ! ஆ! அன்னதானமே எவைக்கும் மேலான தானம், தானமே தபசுக்கெல்லாமுத்தமதபசு; தானமே மகத்தான எக்கியம், தானமே மகத்தான கீர்த்தி; ஏனெனில் தானத்தினாலன்றோ மகாபாவத்தால் வெகுநாளாய்ப் புசித்து வந்த இந்தப் பிரேத பக்ஷணம் நீங்கிற்று?” என்று இவ்விதமாய்த் தானத்தைத் தானே சிலாகித்து அச்சுவேதமகாராசாவானவன் விமானத்திலேறிக்கொண்டு சத்தியலோகத்தை அடைந்தான். (௨௫)

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்தில் க்ஷேத்திரகண்டத்திலுள்ள
சமீவன்மான்மியத்தின் எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் அ-க்குச் சுலோகம் ௨௫.

ஒன்பதாவது அன்னதானமகிமை யுரைக்கும் அத்தியாயம்.

அகஸ்தியர் சொல்லுகின்றார்.—ஐ சைமினியே! பின்பு அந்த தண்டகாரணியத்தைவிட்டு நான் என் ஆசிரமத்தை அடைந்தேன்; பின்பு அந்தச் சுவேதமகாராசாவினுடைய புத்திரனாகிய சுவேதனென்கின்ற மகா ராசாவானவன் என்னைத் தரிசிக்கிறதற்காக எனது ஆசிரமம் வந்துசேர்ந்தான். அப்போதவன் பிதாவினுடைய விருத்தாந்தம் யாவையும் நான் சொல்லக் கேட்டதன்றி துக்கத்தையும் சந்தோஷத்தையும் அடைந்தான். பின்பு அந்தச் சுவேதனானவன் அன்னதானம் பண்ணவேண்டுமென்று மிகுந்த இச்சையுடனே "ஏ பகவானான அகஸ்திய மகாரிஷியே! அன்னதானஞ் செய்வதற்கு உத்தமமான க்ஷேத்திரம் எதுவென்று என்னைக்கேட்டான். (௲)

பின்பு ஒரு முகூர்த்த பரியந்தம் நானுவிதமாக ஆலோசித்துப் பார்த்து, க்ஷேத்திரங்களுக்கெல்லாம் உத்தம க்ஷேத்திரமாயும், மதுபுஷ்கரணி தீர்த்தத்தோடே கூடியதாயு மிருக்கின்ற சமிவன க்ஷேத்திரமே உத்தமம். சுவர்ணவருஷீஸ்வர க்ஷேத்திரத்துக்கு உத்தரதிக்கில் அரையோசனை தூரத்திலிருக்கின்றதாயுஞ் சத்திய கிரி க்ஷேத்திரத்துக்குத் தக்ஷிண திக்கில் ஒரு யோசனை தூரத்திலிருக்கின்றதாயுந் திரிபுவனேஸ்வரரென்கிற நாமமுடைய மகா லிங்க ரூபியான பரமசிவன் எப்போதும் பிரியமுடன் வசிக்கிறதற்கு இடமாயும் இருக்கின்ற அந்தச் சமிவன க்ஷேத்திரத்திற்கு நீ போய் அன்னதானஞ் செய்யக்கடவாய். (௬)

அந்த க்ஷேத்திரத்தில் யாதொருத்தன் ஒரு கவளமாத்திரமாயினும் அன்னதானஞ் செய்கிறானே, அவன் அக்கினிஷ்டோமாதி யாகஞ் செய்தோருக்கு எந்தப் பலனே, அந்தப் பலத்தை அடைவன், இதில் சமுசய மில்லை இந்த க்ஷேத்திரத்தில் அன்னதானத்தைக் கொடுப்போன் புசிப்போன் இருவருஞ்சூரியமண்டலத்தைப் பேதித்துக்கொண்டு போய்ச் சத்திய லோகத்தை அடைவர், சமுசயமில்லை என்று கூறினம். (௭)

இவ்விதஞ் சொன்ன எமது வசனத்தை அவ்வரசன்கேட்டு, உடனே அந்தக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து, நாலுதிக்கிலுஞ் சுற்றிய

பார்த்துச் சந்தோஷத்துடனே அவவிடததிலுள்ள வனஙகளை யெலலாஞ சனஙகளைககொண்டு சேதிததுச சமபூமியாககசெய்து, அநதநத விடததிற சாலி எனகினற செநநெல விளையுமபடியான வாடி எனகினற வயல்களையுணடுபணணி, உழவாகளை வரவழைதது அவாகளைக கொண்டு அநதநத வயலிற சாலிப பயிரிடும்படி செயதான. (௧௦)

அனறுமுதற சாலியோடே கூடிய வாடிகளால் இநத க்ஷேததிரம் விளஙகுகினறபடியால இநத க்ஷேததிரததிறகுச சாலிவாடி என்று நாமம பிரசிததமாய விளஙகும. அனறியும நநதவனஙகளுஞ சோலைகளும தடாகஙகளும ஏரிகளும நாலுபககததிலும உணடுபணணிச செமமையாக உழுது, புழுதிபணணபபடட நிலத்தில கருமபுமுதலான பயிாகளையும உணடுபணணினன. (௧௧)

பினனும பயிரிடுமபடியான வேளாளருடைய வீதியும, வியாபூரஞசெயயும்படியான வணிகாகளுடைய வீதியும, க்ஷததிரியாகளிருககினற வீதியும, அறுவகைத தொழிலகளைச செயயாநினற அநதணாகளுடைய வீதியுங கிரமமாகசசெயதான. (௧௨)

பினபு சிறபாகளைககொணடு செமமையாக அனனசததிரஞ செய்விதது, அதில மறையோா முதலானவாகளுககு நிரநதரம அனனதானஞ செயதான. துவாதசி தினநதோறும பிதிருபதியினபொருடடும விசேடமாயப பாயசததாலும பால தயிா நெய் பழம சாககரை முதலியவறறாலும, அறுவகைச சுவையுடனே கூடிய அனனஙகளாலும, பிராமணாகளுககுப போசனஞ செய்விததுச சநதோஷததைச செயவிததான. (௧௩)

ஆயிரங கிரகணபுணணியகாலமும,பதினுயிரம விதிபாதபுணணியகாலமும,இலடசம அமாவாசை புணணியகாலமும,துவாதசியினுடைய பதினறிலொரு பஙகுககுச சமானமாக மாடடா. ஆதலாற றுவாதசி தினநதோறும விசேடமாய அனன தானஞ செயவிததான். (௧௪)

இபபடி நெய் சாககரை தேன கலநத நாலுவிதமான பட்சணஙகளோடு ருசியாயிருககினற சாலி யனனததைப பிராமணாகளுககு நியமமாகப போசனஞ செயவிதது, அதனுல இகததிலும பரததிலும எலலோராலுந துதிககபபடடவனுயிருநது இகததில

நானுவித போகங்களைப புசித்து அந்தத்திற் பரமசிவ பதத்தை அடைந்தான். (கஎ)

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்தில் க்ஷேத்திர கண்டத்திலுள்ள சமிவனமான்மியத்தின் ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் கூ-க்குச் சுலோகம் உஎச.

பத்தாவது சுதர்மைக்குத் தேவி பிரத்தியட்சமான அத்தியாயம்.

அகஸ்திய சொல்லுகின்றார் —ஏ சைமினியே! சாலியவாஷ்டம் வரியினுடைய கதையைச் சொல்லுகின்றோம், கேட்பாயாக. இதைக் கேட்டமாத்திரத்தால் மகத்தான ஐசுவரியமுண்டாகும்; பூர்வஞ் சாலிவாடி க்ஷேத்திரத்தில் வேளாண்மை செய்யாநின்றவனுய்ச் சிவபத்திபரனுய் அன்புடனே நிர்மல விபூதி கொண்டு சர்வாங்கமும் உத்தூளனம்பண்ணி நெற்றிமுதலான அவயவங்களில் விதிப்படி திரிபுண்டரந் தரித்துக்கொண்டவனுய்க் கண்டம் கரம் சிர முதலானவைகளில் உருத்திராக்கமாலை தரித்துக்கொண்டவனுய்ப் பஞ்சாட்சர செப பரனுயச் சிவநூபநனென்கின்ற நாம முடைத்தான ஒருவணிகன் இருந்தான். (உ)

அவன் பெரிதான மார்க்கங்களில் தடாகங்களையுஞ் சாலைகளையும் உண்டுபண்ணினுன். பின்னும் யாசகர்களுக்குத் தன்வசமிருக்கின்ற திரவியத்தைச் சிவார்ப்பண புத்தியோடு கொடுத்தான். அந்த வணிகனுக்குச் சுதர்மை என்கிற நாமத்தையுடையவளாய் மகாபதிவிரதையாய ஒருபாரி இருந்தாள். அவள் பர்த்தாவினுடைய மனம்போலே நடந்தும், எப்போதும் விபூதி உருத்திராக்கந்தரித்தும், பஞ்சாட்சரசெபத்தை எப்போதுஞ்செய்தும், ஏதாகிலும் நல்லவஸ்துக்கள் கிடைத்தால் அவையெல்லாம் அன்புடனே அம்பிகைக்கு நிவேதனஞ் செய்தும், திரிபுவனேஸ்வரியான அம்மையைத்தானே தினந்தோறும் நியமமாய உபாசித்து வருவாள்.

அந்தச் சுதர்மை எனகிறவளுக்கு வெகு சுந்தரமான சரீரத்தோடு இரத்தினவல்லி என்கின்ற நாம முடைத்தான ஒரு கன்னிகை இருந்தாள் அந்தக் கன்னிகையானவள் தன்னுடைய சகிகளோடேகூடத் தினந்தோறுந் தங்களுடைய சாலிப்பயிர்நிறைந்த

வயல்களைக்கருப்பஙகொலலை நிழலிலிருநது சநதோஷமாகக்காத்து கலகொண்டிருநதாள. அவள தினநதோறுந தனதாயாரால்கொண்டு வரபபட்ட உருசியான அனனததைக காலையிலபுசிததது வயலகளை க்காததுக்கொணடிருக்குமபோது ஒருநாள அநத இரததினவல்லி யானவள் புடபம் பறிததது விளையாடவேணடுமெனகினற இசசை யால் மதுபுஷ்கரணி தீரததி லிருககினற புடபவனததிறகுச சகிக ளுடனே போயினுள அநதசசமயததில அவளுடைய தாயாரான சுதாமையானவள வயலைக காககினற தன கனனிகை புசிககும் பொருட்டுப புழுஙகலரிசியாற் சமைதத தயிரகலநத அனனததை நலல நலல ஊறுகாயகளுடன அவவிடததிறகுக கொணடுவநத னள. (௧௨)

அநதச சமயததில் திரிபுவனேஸவரருககு நாயகியான திரி புவனேஸவரிஎனகினற அம்பிகை கோவிலிலிருககினற மூல விக் கிரகத்தினினறும இரததினவலலி வடிவமபோலத திவவிய அல ஙகாரததோடே கூடிய ஒருவடிவ மெடுததுககொணடு அவள இருநத விடததிறகு வநது, அவளைபபோலச சாலிபபயிா காததுக கொணடிருநதாள. பினபு சாலிப பயிா நுனிகளைக கொய்து அனதச செவியில அலஙகாரமாய் வைததுக கொணடிருககினறவ ளாய்க் குஙகுமபபூசசால் அலஙகரிககபபட்ட கபோலததையுடை யவளாயக கஸ்தூரிப பொட்டால அலஙகரிககபபட்ட நெறறியை யுடையவளாய் மானகன்றின நேததிரமபோலச சஞசலமான நேத திரஙகளை யுடைததானவளாய் இரததின வலலி வடிவெடுததுக கொணடிருககினற தேவியைச சுதாமையானவள கணடு மிகுநத சநதோஷததுடனே மயிரப புளக முணடாய் அவளுடைய முகார விநத மதுவைத தனனுடைய நேததிரமாகிற பிரமரஙகளாற பானஞ்செய்து, திருபதி அடையாமல் நிரமபவும அவளிடததிற பிரீதியை யுடையவளாயச சொல்லுகினறுள். (௧௨)

"எபெணணே! இவ்வளவுபோது பசியாயிருநதனையே! இப போது நான் கொண்டுவநத நல்ல ஊறுகாய்களுடன கூடிய இநதத தயி ரனனத்தை இநதப பெரிதான தாமரை இலையில வைததுக்கொணடு புசிபபாய" என்று சொனனுள. (௧௩)

பின்பு தேவியானவள் சுதர்மையின கையால அத்தாமரை யிலையில் பரிமாறப்பட்ட தயிர் அனனததைச செய்க்கரையோரத் தில் மகாபிரீதியுடனே போசனஞ்செய்தாள். (௧௪)

பின்பு சுதர்மையானவள் பசசைக்கறபூரங் கிராம்பு சாதிககாய் ஏலம முதலான வாசனைத திரவியஙகளுடனே கூடிய கொட்டைப பாககுச சிவலைக கொடுதது, நல்ல வெறறிலைகளையும நலல சுண ணாநதடவி மடித்து ஆதரவுடனே தேவிககுககொடுததாள். (கரு)

கொடுத்த பினனர் "ஏ பெண்ணே ! நீ வெயயிலிற போய் எவவளவும வருததபபடாதே, இநத மாமரததின நிழலில உன சகிகளுடனே கூட விருநது விளையாடிககொணடு சநதோஷமாகச சாலிபபயிரைக காததுககொடிரு" என்று சொனனாள். (கசு)

அநத வசனததை இரததினவல்லி ரூபமான தேவி கேட்டுப புன சிரிபபினுல் வெகு சுநதரமான முகாரவிநதததுடனே "அம மா! நீ சொனனபிரகாரமே நான செயகிறேனென்று சொலலவும, சுதாமை யானவள தன கிருகத்துககுப போய விட்டனள. பினபு பக்தசனப பிரீதியை யுடையவளான தேவியும இவவிதம லீலை செயதபிறகு தனனுடைய மூலவிககிரகததில அநதாததானததை யடைநதாள. (கஎ)

அசசமயததில் இரததின வலலியானவள் புடபமபறிதத சிரம த்தால முகம் வாடி வோவை யருமப வருதததுடன சீககிரமாய் மாதா விட்டுநதுககு வநது, "அமமா! நான இவவளவு போது தோழிகளோடேகூடப புடபம பறிததுககொணடிருநதேன, இப போது எனககு அதிக பசியா யிருககிறது, சீசகிரமாய அனன மிடுவாய" என்று சொல்லககேட்ட சுதாமை இதெனன வென்று மிகுநத ஆசசரிய சிததததவளாயப "பெணணே! க்ஷணததுககு முனனே நான கொணடுவநத அபிரனனததை நீ புசிததாயன்றோ? திருமபவும என அனனங கேட்கிறாய" என்று சொலல, மாதா வின வசனததை இரததினவலலி கேட்டு, "அமமா! என னிணைக பபொய் சொல்லுகிறாய, நான அனனம புசிககவிலலையே; இதோ என வயிறறைபபார" என்று சொனனாள. (உக)

இபபடி நடநத இநத விர்ததாநததததை இரததினவல்லியினு டைய பிதாவும, அவளுடைய சகிகளும பநதுககளுஙகேட்டு, எல் லோரு ஒனறாகுமிததுக கூடி ஆசசரியததை யடைநது சொல்லு கிறாாகள. "இநதச சுதாமையானவள் நல்ல தருமத்துடனே அமபி கையிடத்தில் நிரநதரம நியமமாகப பததி செய்தபடியால், அத் திரிபுவ னேஸ்வரியான அமபிகையே பகதி விசுவாசததால் இரத்

னைவல்லிரூபமாய் இவளுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகித் தயிரன்னத்தையும் புசித்தாள். ஆதலால், இந்தத் தர்மசாலியான சுதாமையின் பாக்கியவிசேடத்தை என்னவென்று வியந்துசொல்லுவோம்! ஆ ஆ! சச்சிதானந்த பரிபூரணியாய்ப் பரமசிவாபின்னையாய்ச் சர்வசத்திரூபியாய்ப் பக்த சனப் பிரியளாய்ப் பக்தாபீஷ்ட பலத்தைக் கொடுப்பவளாய்ச் சகல செகனாயகியான சாட்சாத் பராசத்திதானே இவளிடத்தில் விசுவாசத்தாற் பிரத்தியட்சமாய் அன்னத்தைப் புசித்தாளென்றால், இந்தச் சுதாமையைப் பாரியாளாகப் பெற்ற சிவகுப்தனுடைய பாக்கியத்தை என்ன சொல்லுவோம்! என்னசொல்லுவோம்" " என்று புகழ்ந்துகொண்டு, எல்லோருமாய், அம்பிகைஆலயத்துக்குப்போய்ச் சர்வகாமத்தையுங் கொடுத்தருளும் அம்பிகையின் சரணாரவிந்தத்தை நமஸ்கரித்தார்கள்.()

பின்பு அந்தச் சனங்கள் அம்பிகையுடைய முகத்தைப்பார்க்கும்போது சுதாமை முன் அன்னங் கொடுக்கும்போது கண்டபிரகாரஞ் செவியில் அலங்கரித்த சாம்பப்பிரநுனிகளையுங் கபோலத்தில் அலங்கரித்த குங்குமப் பூச்சையும் நெற்றியில் அலங்கரித்த கஸ்தூரிப் பொட்டையும் அந்தந்தப்படியே கண்டார்கள் அன்றியும் அம்பிகையுடைய முகத்திலநின்றுந் தயிரன்னவாசனைபொருந்திய காற்றும் அவர்கள் எதிரே வீசிற்று. இந்தச் சின்னங்களையெல்லாமெல்லோருங்கண்டு மிகுந்தசந்தோஷத்துடனே அனேக பிரதக்ஷிண நமஸ்கார ஸ்தோத்திரங்கள்செய்து, அப்பிராட்டியின் பேரருட் பிரசாத பாத்திரர்களாகித் தங்கள் கிருகங்களை அடைந்தார்கள் (உ௮)

பின்பு சுதாமையானவள் மிகுந்த அன்புடனே திரிபுவனேஸ்வரியினுடைய சந்நிதானத்தில் அஞ்சலியஸ்தளாய் நின்று துதிக்கின்றாள். "சத்திய ஞானானந்தரூபியே போற்றி! சர்வாதிஷ்டான ரூபியேபோற்றி! சர்வசாட்சி யாகின்றவளே போற்றி! சர்வாத்ம சொரூபியே போற்றி! சர்வவேதாந்தப் பொருளே போற்றி! சதாசிவாபின்னையேபோற்றி! சமரசவடிவே போற்றி! சர்வபூரணியே போற்றி! சர்வசத்தியேபோற்றி! சர்வாபீஷ்டத்தைக் கொடுப்பவளே போற்றி! சர்வேஸ்வரியே போற்றி! சர்வகாரணியேபோற்றி! நிஷ்கள வடிவே போற்றி! நிஷ்கிரிய சொரூபியே போற்றி! நிர்விகாரியேபோற்றி! நிரஞ்சனையேபோற்றி! நிராதாரியேபோற்றி!

நிரகுணியேபோறறி! நித்திய சுதத புததமுதத அகணட அத்துவித சொரூபியே போறறி! சகல இலடசணமும பொருநதிய திவ்விய மஙகள மூாததியே போறறி'' எனறு இபபடி வெகுவிதமாய்த துதிதது, மிகுநத சநதோஷததுடனே தன கிருகததையடைநதாள திரிபுவனேஸவரியான தேவியானவள வணிககன்னிகை ரூபமாயச சாலிவாடியைக் காததபடியால் அனறுமுதல் அநத அமபிகைககு ரிஷீஸவராகள சாலிவாடீஸவரி என்று நாமததைச சூட்டினாகள். (௨௯)

பினனும அநதச சுதாமையானவள பாததாவினுடனே அநத அமபிகையையும சுவாமியையுமவெகுகாலமவரையில தாமமாாககததுடனே தினநதோறும பூசிதது, இகததிற சகல போகமும புசிதது, அநதததில தேவதைகளாற றுதிககபபடடவளாய மகா கைலாசபததததை அடைநதாள. (௩௦)

அவளுடைய பாததாவான சிவகுபதனும புததிர பௌததிராதிகளுடனே வெகு பாககியததை அடைநது, சிவபததி செயது கொணடிருநது, தனககுளள பாககியததை யெலலாஞ சிவாாபபணஞசெயது, அநதததிற பரமசிவபததததை அடைநதான. (௩௧)

யாவனொருவன சாவாபீஷடததையுங கொடுககருளும ஸ்ரீ சாலிவாடீஸவரிககுச சுககிரவாரததில தயிரனனமாவது பாயசமாவது நியமமாக நிவேதனஞ செயகினறானோ, அவன சகலாபீஷ்டததையும அடைநது, அநதததில மோடசததையும அடைவான.

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்தில் க்ஷேத்திரகண்டத்திலுள்ள
சமீவனமான்மியத்தின் பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று
ஆக அததியாயம்-௧௦ ககுச சுலோகம-௩௦௭.

பதினோராவது தீர்த்த மகிமையுரைக்கும் அத்தியாயம்.

அகஸ்திய மகாரிஷி சொலலுகிறாா:—ஏ ஜைமினியே இபபடி மதுநதி தீரததில் மதுபுடகாணி தீாததததோடேகூடி யிருககினற சமீவன க்ஷேததிரததில ஸ்ரீ பகவானான திரிபுவனேஸவரா திரிபுவனேஸவரி யுடனே மகாலிஙக ரூபியாக மதுபபிரியாதி ரிஷிகளின

னும் பிரமனாதி தேவர்களினாலும் பூசிக்கப்பட்டவராய் எப்போதும் விளங்குகிறார். (க)

இந்தச் சமீபன க்ஷேத்திரத்தி லிருக்கின்ற மதுபுடார்ஜுனத்தின் மகாத்மியத்தைக் கேட்பவருக்குச் சகல பாவமு நீங்கி, ஆயுசுங் கீர்த்தி முதலியவும் விர்த்தி யடையும். பூர்வம் மதுரையில் சத்துருசெய முள்ளவனும்ச் சூரதன்மா வென்று நாமமுடைய ஒரு பாண்டியராசன் விபூதி உருத்திராக்கதாரியாயச் சிவபக்தனுமச் சிவபக்தரிடத்தில் பிரீதியை யுடையவனுமிருந்தான். அந்தச் சூரதன்மா வென்கிற பாண்டியனுக்குச் சற்குண நிறைந்தவளாய்ச் சாதுக்களிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவளாய்ப் பர்த்தாவிற்கு எப்போதும் பணிவிடைசெய்பவளாய் விபூதி உருத்திராக்கந் தரித்தவளாய்த் தினந்தோறும் சிவபூசை செய்பவளாய்ப் பஞ்சாட்சரத்தைச் செபிப்பவளாய்ச் சுகுணை என்னு நாமமுள்ள சுந்தரமான ஒரு பாரி இருந்தனள். (உ)

இவ்வண மிருக்க ஒருகாலத்தில் இராசசமுகத்தில் சமணரான பாஷண்டர்கள் சிலர் வந்து, இந்திரசால முதலான சில வித்தைகளைக் காண்பித்து, வேத சாஸ்திர சம்மதமான சிவமதத்தினின்றும் இராசனைத் திருப்பி வேதசாஸ்திரவிரோதமான தங்கள் சமண மதத்தில் பிரீதிவருமபடி செய்வித்தார்கள். (ங)

நான்குவருணாசிரமத்தினுஞ் சேராதவர்களாய் வேதசாஸ்திரார்த்தத்தை நிந்திக்கின்றவர்களா யிருக்கின்றவர்களே சமணரென்றும் பாஷண்டரென்றும்சொல்லப்படுவர். அப்படிப்பட்ட சமண பாஷண்ட மதத்தைப் பூர்வஞ்செய்த பாவ காமவசத்தால் இராசன் அடைந்தான். சுகுணை என்கிற அவனுடைய பாரியானவள் இராசன சமண மதத்திற் பிரவேசித்ததைக் கண்டு மிகவும் கிலேசங் கொண்டு இரகசியமான விடத்தி லிருந்து சொல்லுகின்றாள். "ஏ! பிராணநாதனே! நமக்கெல்லாம் வேதசாஸ்திரமே பிரமாணம், பரம சிவனே கதி, சிவபூசையே சகலபுருஷார்த்த சாதனம், பூசச்சக்கரக்குடை வெண்சாமரங்கள் உத்தமமானபரிகள் மதங்கொண்ட கரிகள் பின்னும் நிகரில்லாத ஐசுவரியங்கள் யாவும் சிவபூசையின் பலம்" என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். விபூதி உருத்திராக்கதாரணத்துடனே செய்யப்பட்ட சிவபூசையின் மகிமையினாலன்றோ நமக்கெல்லாம் பல நன்மைகள் கிடைத்திருக்கின்றன"

விபூதி உருத்திராக்க தாரணத்துடனே சிவபூசை செய்யா மல் நெடுங்காலம உசுவாச நிசுவாசத்துடனே கூடிச் சீவித்திருப பது நீணடகாலமிருககினற மரமபோலவுங் காறறினை உட்கொண டிருக்கின்ற துருததிபோலவுமே யல்லாமல் நெடுங்காலஞ் சீவித் திருப்பதால் யாதொரு பிரயோசனமு மிலலை. விபூதி உருதகி ராக்கந் தரியாமலுஞ் சிவபூசை செய்யாமலும் ஆகார நிததிரை பயம் மைதுனம இவைகளை அடைநதிருபபது மாட்டுக்குச் சமானமேயனறி இபபோதொரு விசேடமுமிலலை. ஆனால மாட டுக்கு நானகுபாதம, இவனுககு இரணடுபாதமெனபதே விசேடம. இராசததுவந் தேவதத்துவமுதலான சகலபதங்களும விபூதி உருத் திராக்கதாரணததுடனேசெயயபபடட சிவபூசையின்மகிமையாற கிடைக்கததககவைகளாக இருகக, அபபடிபபட்ட சிவபூசை முத லான சிவபகதியைவிட்டுத தாஙகள ஏன சமணமததரை அடைந தீர்? இனிஅமமததரை விட்டுவிடும்" எனறு வெகுவாயப போதி ததனள. இபபடித தன பாரியினாலே போதிககபபடடும, அவவர சன் பாவ காம வசததாற பூரவமபோல நனமைக கிடமான சிவ பகதியை யடையாமல சமணருடைய சமபநததோஷததால் அறப ஆயுசாய் மரிததுபபோயவிடடான. அநதச் சுகுணையானவள பா ர்த்தாவினிடததிலிருநத விசுவாசததால் அவவரசனோடு கூடவே மரித்துப போய்விடடனள். (௧௪)

பின்னர் அநதச் சுகுணையானவள பூர்வபுணணிய வசத்தால் அகளங்க புரததில் இராச கனனிகையாகப பிறநதாள. அநதச் சூரதனமாவென்கிற பாண்டியனும சாகலபுரததில இராசாவின் குமாரனைகப பூமியிற பிறநது பூர்வ பாவ வசததால் மகாவியாதியி னாலே பிடிககபபட்டவனா யிருநதான. (௧௫)

அநத அகளங்கபுரததி லிருக்கினற இராசனானவன தன்னு டைய சுநதரமான கனனிகைககு விவாகஞ் செய்வதறகுச் சுயம வரமண்டபம அலஙகரிதது நாலு திககிலுமிருககினற அனேக அலஙகாரமுள்ள அனநதஇராசகுமாரரகளை வரவழைத்துச் சுயம வர விவகம்பணண வேணடித தன்னுடைய கனனிகையிடததில் மாலையைக் கொடுத் தனுபபுவித்தான. பின்பு அநதக் கன்னிகை சுயம்வரம் பணணுகிறதறகாக இராசகுமாரர்கள எலலோரையும் பார்த்துக்கொணடுவருமபோது இநதக் கலியாணவினோதம பாரக்

கிறதற்காக ஒருபக்கத்திற் றனித்துவந்திருந்து ரோகங் கொண்ட தன சரீரத்தை வஸ்திரத்தால் மறைத்துக்கொண்டிருக்கப்பட்ட சாகலபுரத்து இராசன புத்திரனைக்கண்டு பூர்வஞானத்தாற பூர்வ ஜென்மத்தில இவன நமது பாத்தாவென றறிந்து, ரோகத்தால் இளைத்திருக்கின்ற அவன கண்டத்திற சுயம்வரமாலையைப போட்டனள். (௨௧)

பின்பு அவவிடத்தில வந்திருந்த இராசகுமாரரெல்லாம அதி ரூப யௌவனாகளான உத்தம இராச குமாரரையெல்லாம் விட்டு ஒரு மகா ரோகியின கண்டத்தில மாலையை இவள் போட்டாளெ னறு நாலுபக்கத்திலும பரிகாசமபண்ணினார்கள். அதைஅகளங்க பூர்த்தா இராசனகேட்டுத தலைகுனிந்து மிகவும நாணத்தைஅடைந்தான். (௨௩)

பினபு அந்த இராச கன்னிகை யானவள பதிவிரதா நியமந தப்பாமல அவனைத் தானே பாத்தாவாக விவாகம் பண்ணிக்கொண்டு, மிகவும நலல வாாத்தைகளைச சொலலிப பிதாவினுடைய உத்தரவு பெறறுக்கொண்டு அந்த ரோகியான பாத்தாவினுடனே சாகலபுரம போயச சோந்தாள். (௨௪)

அவவிடத்தில் அந்த இராச கன்னிகை தன பர்த்தாவிற்குத் தினந்தோறும பணிவிடைபண்ணிக்கொண்டு அவன்ரோகந தீரும பொருட்டுப பர்த்தாவினுடனே அனேக ஸ்தலங்களுக்குப போய் அந்தந்த தீாத்தங்களில் ஸ்நானம பண்ணி அந்தந்த தேவதைகளைப் பூசித்தும பாத்தாவிற்கு ரோகம நீங்கவிலலை. (௨௫)

இபபடி யாத்திரை முடித்து வருங்காலத்தில் ஒருகாலத்தில ஏதோ ஒருபுண்ணியவசத்தாற றன பாத்தாவினுடனே சமீவனத்தில் மதுபுட்கரணிதீரத்தில் இருக்கின்ற திரிபுவனேசுவரருடைய சந்நிதானத்துக்குவந்து சோந்தாள அவவிடத்திற றனனுடைய பர்த்தாவினது ரோகநீங்கவேண்டுமென்கின்ற இச்சையுடையவளாய் மிகுந்த அன்புடனே விபூதி உருத்திராக்கந தரித்துக்கொண்டு கார்த்திகை மாசம சோமவாரத்தில் நாலு சாமத்திலுந திரிபுவனேஸ்வர மகாலிங்கத்தைச சோடசோபசாரத்துடன பூசை செய்து, இராத்திரிமுழுதும பர்த்தாவுடன கண்விழித்திருந்து உதயகாலத்திற சகல மகாபாவங்களையுந தீர்க்கும்படியான மதுபுட்கரணி தீர்த்தத்தில் பதியோடு ஸ்நானமபண்ணினாள். அந்த நிர்மலமான தீர்த்த

ததில் ஸ்நானம பண்ணின மாததிரததால் அநத இராச புத்திர ஞனவன மகாரோகம முறறுமநீஙகபபெறறுச சொாணததிறகுச சமானமான சரீரகாநதியை அடைநது, இராகுவிஞல் விடபபட்ட சநதிரனபோல விளஙகினன. (நக)

இபபடி ரோகம விடுபட்டு விளஙகாநினற தன நாதனை அநத இராச கனனிகை பாாதது, ஆனநத பாஷபத துடனே, தழுவிக கொணடு மிகுநத சநதோஷததை அடைநதாள. பினபு அநத க்ஷேததிரததில வசியாநினற மறையோா முதலானவாகள இதைக கணடு மகா வியாதிபீடிதனுயச சரீரம இளைததிருநத இநத இராச ஞனவன இநதத தீரதததில ஒருதரம ஸ்நானம பணணினமாத திரததால மகாரோகம நீஙகபபெறறு இராசலடசணததை அடைநதான, ஆ! ஆ! ஆசசரியமெனறுசொனஞாகள! அதை இராச கனனிகையானவள கேட்டு மிகுநத சநதோஷததை அடைநது, திரிபுவனேஸவர மகாலிஙகததை வெகுவிதமாயப பூசிததுச சொாண புடபஙகளால அருசசிதது, அனநத பிரதக்ஷிண நமஸகார ஸதோத திரஙகள பணணினள. (நசு)

இநத இராசகனனிகை சில காலமவரைககும தன பாததாவி னுடனே அநதக்ஷேததிரததில வாசஞசெயது தினநதோறுமஅநத த தீரதததில ஸநானம பணணி விபூதி உருததிராககந தரிததுக் கொணடு பஞசாட்சர செபம பணணிககொணடு, சகலாபீஷ்ட முங கொடுததருளும திரிபுவனேஸவரனையும திரிபுவனேஸவரி யையும மிகுநதபததியுடனே நியமமாகப பூசிததுப புதிதான மன மதனைபபோல மகா சுநதரமாயிருககினற தன பாததாவினுடனே சநதோஷமா யிருநதாள. அதறகுப பினபு இநதிரனேடே கூடிய இநதிராணிபோலத தன பாததாவினுடனே சாகல புரததையடை நது சிலகாலம வேணடிய போகஙகளையெல்லாம புசிதது அநதத திற பரமசிவபதததைப பதியோடு அடைநதாள. (நசு)

சகல மகா பாவஙகளையும போககுந தகுதியுடையதாயும் சகல மனேபீஷ்டததையுங கொடுககுமபடியானதாயும தேவ லோகத்தி லிருககினற தேவாகளாலும இசசிககபபட்டதாயும் மகா மஙகளமாயு மிருககினற இநத மதுபுட்கரணி தீரததம பூலோகத்திலிருககினற மானிடாககு ஸ்நானமபண்ணக கிடைககு மேயாஞல், மறற வெகு விதமான புண்ணியஙகளா லெனன பிர

யோசனம? இநதத தீாதத ஸநானமே யாவருககும போகமோக்ஷ ஙகளைக கொடுககும. (௬எ)

இநத மதுபுடகாணி தீாததததிறகு மேறபுறததில பிரம தீாத்தம எனறொரு தீாததம பிரசிததமாயுணடு அநதத தீாததததில மகா பாவிகளானாலும வருணாசிரம நியமாதபபின பதிதாகளானாலும வேதமாாகக விரோதிகளான பாஷணடிகளானாலும மறறும் எவரானாலும ஸநானம பணணினால அநத க்ஷணததிலேயே சகல பாவமும நீஙகி மோக்ஷததைத அடைகுவா சநதேகமிலலை. (௬௯)

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்தில் க்ஷேத்திரகண்டத்திலுள்ள.

சமிவனமான்மியத்தின்

பதினோராவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக அததியாயம கக-சுகுச சுலோகம ௬௪௬

பனனிரண்டாவது சாபவிமோசன அததியாயம்

அகஸதியா சொலலுகிறாா.—ஏசைமினியே! தமிழநாடடுககு அதிபதியாய வீரசேன பாண்டியன் எனறு ஒரு மகா ராசன பிறந திருநதான. பாணடிய குலததில அவதரிதத அரசாகளுககெலலாம மகரககொடியே உரிததானதால், இநத இராசனும மகரக் கொடியை யுடையவனாய இராசசிய பரிபாலனம பணணுமபோது, ஒருகாலததில மகாகோரமான ஆரணியத்தில அதிகவேடடையாடினான. அவவிடததிற கணணுவ மகாரிஷி ஆசசிரமததினினறும ஒரு கவரிமான வெளியிற புறபபடடுச சஞசரிததுககொணடிருபபதை அநத இராசன அறியாமல பாணததினால எயதுவிடடான. அநதக கவரிமான பாணமபடடவருததததால பேரிரைசசலிடடுக கொணடு மரிததுப போயவிடடது. அநதச சததததைப பொறுக்க கூசகிகக மாடடாத கணணுவ மகாரிஷி கேடடுத தமிழ நாடடுக கதிபதியான வீரசேனபாணடியனைக குறிததது எனதாசசிரமததில நித்தமும புததிரனைபபோல இரக்ஷிககபபடட கவரிமானை எவன தலையினறி வதை செயதானோ, அவன வேடனாகப போககடவனென்று சபிததாா. (௫)

அநதக கணணுவ மகாரிஷி சாபத்தால அவவரசன அநத வனததிலே வேடனாய விடடனன வேடனாயப போன இராசனு

டன் வநத சேனைசைன்னியஙகள் அவனைவிட்டுப்போய் அநதவிர்த் தாநததனை அவனுடைய புரோகிதருக்கும மநதிரிகளுககுநதெரிய பபடுததினர்கள். பினபு அநத மநதிரி முதலானவாக ளெலலாம் அவனுடைய குமாரனை இராசசேகர பாணடியனுககு இராசசிய பட்டாபிஷேகம பணண அவனும இராசசிய பரிபாலனம பணணிக்கொண்டுவநதான. (எ)

வேட்டையபபோனவீரசேனனும முனபு தான இராசனாயிருந த்தை மறநது ஒவவொரு வனஙகளில திரிநது அவவிடததிலுள்ள மிருகஙகளையெலலாம சஙகரிததுச சஞசரிததுககொணடிருககும போது, ஒருகாலத்தில பூாவபுணணிய மகிமையால் மதுபுட்கரணி தீாததிலிருககினற சமீவனக்ஷேததிரம வநதுசோநதான அவவிடததில் அவன ஒருநாள வன சஞசாரததால மததியானகாலததிற சூரியகிரணததால தாபம அடைநது மிகவும வருநதபபட்டு மதுபுஷ்கரணி தீாததக கரையிலவநது, அவவிடததிலுள்ள நிழலிலிருககுமபோது அநதத தீாததததிலுள்ள மீனகள சாபததினால வேட்டையப போன இநத இராசனைப பாாதது மிருநத தயையினாலே ஒருமிததுக கூடிப பரபரபபுடனே நமமைக கொடியாக யுடைய இநத வீரசேன பாணடியன சாபததினால வேட்டையப போயவிட்டான, அநதோ இவனைநாம சாபததினினறுமவிடுவிபபோமெனறு நிசசயிததுககொணடு தமது சிறகினால மதுபுட்கரணி ஜலததைஅடிததுக கிளபபி அநத்த திவலைகளினால அநத இராசனுடைய சாவாஙகமும நனைததுவிட்டன. (கந)

அநதத தீாததஜலம சரீரததைத நனைததமாததிரத்தால் அந்த இராசன பூாவகஞானியாகிச சாதுககள மனமபோல நிாமலமான அநதத தீாதததததில இறஙகிச சாஸதிரவிதிபபடி ஸநானம பணணினவுடனே சாபததினினறும விடுபட்டவனாயச சுவாணததுககுச சமானமான காநதி பொருநதிய இராச தேகததை யடைநது, தேவரிஷி பிதிாக்களுககுத தாபபணஞசெய்து, விபூதி உருததிராக்கந தரிததுககொணடு திரிபுவனேஸவர மகாலிஙகததை அனேக பிரதக்ஷிண நமஸகார ஸதோததிரஙகள செயது, தினநதோறுஞ சோடசஉபசாரததுடனே பூசைசெயதுகொணடு அநத க்ஷேததிரததிற்றனே வசிததுககொணடிருநதான (கச)

பின்பு அவனுடைய விருததாநததனைக் காளியபுரததி லிருக்கின்ற மநதிரிகளகேட்டு வெகுசநதோஷததுடனே பட்டதது

யானைக்குச் சர்வாலங்காரமும் பண்ணி ஸ்ரீவல்லபமென்றும் சாலிவாடியென்றும் பிரசித்தமான சமீவன க்ஷேத்திரத்துக்கு வந்து வீரசேனமகாராசனைச் சகலமான ஆடை ஆபரணங்களால் அலங்கரித்து, அந்தக் கஜத்தின்மேலேற்றி நானாவித வாத்திய கோஷ்டங்களுடனே நகரத்துக் கழைத்து வந்து வீதிப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து, இரத்தினமயமான தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும் வெகுவிதமான கொடிகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கின்ற காளியபுரத்தில் முன்போலப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து, எல்லோரும் அந்த இராசனைச் சேவித்தார்கள். (௨௦)

அன்றுமுதல் தீர்த்தங்களுக்குள் உத்தமோத்தமமான அந்த மதிபுட்கரணி தீர்த்தமானது திரிலோகத்திலுஞ் சாபவிமோசன தீர்த்தம் என்று பிரசித்தியடைந்தது. அந்தத் தீர்த்தத்தில் கிரகண புண்ணியகாலஞ் சங்கிராந்தி பருவகாலம் சோமவாரம் மகரமாசம் மாகமாசம் துலாமாசம் விஷுபுண்ணியகாலம் ஆகிய புண்ணிய தினங்களில் எவனொருவன் ஸ்நானம் பண்ணுகிறானோ, அவன் அடையத்தக்க பலத்தைச் சொல்லுவதற்குப் பரமேசுரர் ஒருவரே வல்லவரன்றி, என்னைப்போன்றவ ரெவரு மொருகாலத்தும் வல்லவராகார். (௨௧)

ஏ சைமினியே! அகஸ்தியராகின்ற என்னுடைய முகாரவிந்தத்தினின்றும் பெருகாநின்ற இந்தச் சற்கதாவமிர்தத்தை வீரபாண்டிய மகாராசனானவன் தன்னு செவிகளாற் பானஞ் செய்து, பரிசுத்தமான தாயச் சொரூபஞானத்தையடைந்து, கிருதகிருத்தியனாய்ப் பிரமானந்த பூரணனாகி மிகுந்த அன்புடனே சுவர்ண புட்பங்களால் என்னை யர்ச்சித்து, நமஸ்கார ஸ்தோத்திரங்கள் பண்ணி, என்னிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, சமீவன க்ஷேத்திரத்தினின்றுந் தனது காளியநகரத்தை யடைந்து, பரமசிவ பத்தியுடனே பரமசிவ நிஷ்டாபரனாய்ச் சிலகாலஞ் சீவன்முத்தனாய் இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து, அந்தத்தில் விதேகமுத்தியை அடைந்தான். (௨௫)

ஏ சைமினியே! இப்படி முன்னம், வீரபாண்டியனுக்குச் சொன்ன சமீவனக்ஷேத்திர மகாத்மியத்தை இப்போது உமக்குச் சொன்னேம் என்று அகஸ்தியர் சொன்ன சொரூப விசாரப் பிரதானமான ஸத்கதையைச் சைமினி மகாரிஷிகேட்டுச் சுத்தசித்த

ராகி அகண்ட பரிபூரண பரபிரம விதத்தையை யடைந்து, சிவன் முதலாய சகலசெகத்தையும் அகண்டசச்சிதானந்த பரிபூரண பரமாத்துவித் பிரத்திய கபின்ன பரமசிவாகாரமாகவே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். (உகூ)

இவ்விதஞ் சூதமகாரிஷி சொன்ன இந்தப் பரமசிவக்கதையை நைமிசாரணிய வாசிகளான சௌனகாதி மகாரிஷிகள் கேட்டு, மிகுந்த சந்தோஷத்துடனே வியாச மகாரிஷிக்குச் சீடராய் மகா தமாவாயப் புராணஞ் சொல்லுவதில் உத்தமராய விபூதி உருத்தி ராக்ஷதாரியாய்ச் சொரூபநிஷ்டாபரரா யிருக்கின்ற சூத மகாரிஷி யை வெகுவிதமாயப் பூசித்துப் புகழ்ந்து துதித்தார்கள். (௩அ)

இப்படிப்பட்ட சமிவனக்ஷேத்திரத்தில் ஜென்மமெடுப்பதும், மதுபுட்கரணி தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்வதும், அந்த க்ஷேத்திர நாயகராகின்ற திரிபுவனேஸ்வர மகாலிங்கத்தை அம்பிகையுடனே தரிசித்துப் பூசிப்பதும் சிவராலு அடைவதற்கு மிகவும் அருமை யாகும். இந்தச் செகத்தில் யாருக்காகிலும் இம்மூன்றும் பூருவ புண்ணிய புஞ்சபரிபாகத்தால் கிடைக்குமானால், அவர்களுக்குக் கிரிச்சிரம் சாந்திராயண முதலான தபசுகளாலும் யாகதான முத லான தாமங்களாலும், மற்றும் எவ்விதமான சாதனங்களாலும் என்னபிரயோசனம்? போகமோட்சமான சகல புருஷார்த்தமும் இந்த மூன்றினாலேயே கிடைக்கும், இது சித்தம். இந்தச் சமி வனக்ஷேத்திர புராணத்தைக் கேட்கின்றவர், கேட்பிக்கின்றவர், படிக்கின்றவர், படிப்பிக்கின்றவர், எழுதுகின்றவர், எழுதுவிக்கின்ற வர், பூசை பண்ணுகின்றவர், எல்லோரும் இகத்தில் சகலபோக த்தையும் புசித்து, அந்தத்தில் அகண்ட பரிபூரண பரமசிவபதத் தை அடைவார்கள். (௩௯)

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்தில் க்ஷேத்திரகண்டத்திலுள்ள
சமிவனமான்மியத்தின்
பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம்-கஉ-க்குச்-சுலோகம்-௬எ௫

சமிவனக்ஷேத்திர மான்மிய வசனம்
முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம.

கோவிலூா

ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கதேசிகர்

எனனும

ஆண்டவர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

இஃது

காரைககுடி

மெலமடம

சேவு. பழ. பழநியப்ப அய்யா அவாகளால

இயறறபபட்டு,

ஷையாரால்

சென்னை:

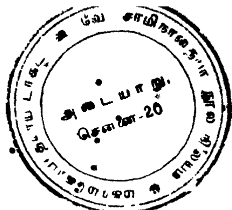
மதராஸ ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலையில்

பதிப்பிககபபட்டது.

1900.

(ஞு ந நு பிலெ அஞு ச.

முகவுரை.

உலகத்தில் புருடர்கள் சுருதிஸ்மிருதிகளை ஓதி யுணர்ந்து அவ்வற்றிற் சொல்லிய விதிப்படி நடத்தலோடு அப்பெரியோர் ஒழுக்கங்களைக் கண்டும் கேட்டும் ஒழுகுவது சகஜமாம். அப்பெரியோர் பாவரெனின் பிரஹ்மஞானநிஷ்டர்களாய் உலகத்திற்கு உபகாரமே செய்துகொண்டிருப்பவர். அத்தகைய பெரியோர் மகிமையைச் * சாஸ்திரங்கள் அளவின்றிக் கோஷிக்கின்றன. ஆதலால் அவர்கள் சரித்திரத்தைப் பிரசித்தப் படுத்தினால் சிரேயசுண்டாதலன்றி அதனைப் படிப்பவர் கேட்பவர் யாவருக்கும் புண்ணியமாகிய அதிருஷ்ட பலமும், அவர் சரிதங்களைக் கேட்குங்காலத்து அவர் ஒழுகியவாறே யாமும் ஒழுகவேண்டுமென் றுண்டாகும் எண்ணமாகிய

சமாதிநிலயம்

* ஒழுக்கமேபுரிந்தோனாதல்தனைவிட்டொழிந்தோனாத
விழுக்குஞ்செய்யுமாக்கனாதல்பண்டிதனாதலெல்லாமில்
பழிப்பருஞானந்தன்னின் முயல்பவன்பணியத்தக்கோன்
மெழுத்தகுஞானியென்று சொல்லவேண்டுவதுமுண்டோ.

பலன்கள்வேண்டிப்பரிசெலாம்பலித்திடும்பரமதத்துவஞானி
நலங்கொணுமமாமந்திரஞ்செபித்திட்டநயூத்தவனீராடனு
சலங்கொடாத்தமாயவன்றிருமேனியேசகலதெய்வமுஞ்செவ்வர
மலாந்தவாசகமறுபிறப்பெனவருமயற்பிணிமருந்தாகும்.

பிரமகீதை.

தேசிகன்றன் றிருமேனிசிந்தைசெய்யச்சிவனைச்சிந்தித்தானு
ஞ்செம்பொற்றருளிற, பூசனைசெய்திடவெங்குமாகிநின்றபூரணனையி
னிதாகப்பூசித்தானு, நாசமிலாச்சிவனுமநவின்றுனுண்டநாயகன்ற
ன்றிருநாமநவின்றானுகி, வீசனையேயிகழ்ந்தானுங்கண்ணிற்காண
வெழுந்தகுருந்திருக்கோலமிகழ்ந்தானுகில்.

ஈசனுஞானியிருந்துளவிட்டத்தேயிருப்பதுமுத்திதானந்த
தேசிகனேவல்செய்பவன்காலென்சென்னியிலிருப்பதுமன்னி
மாசிலாப்பரமஞானியாமுனிக்குமகேசனுமொப்பலன்மதிக்கி
லாசிலாவரியுமொப்பலனுமொப்பலனேவரொப்பாரே.

திருஷ்டபலமு முண்டாமெனக்கருதி, முற்கூறிய விலக்கண மமைந்தவர்களும், கோவிலூர்ப்பரம்பரையில முதன மூன்றுபட்டத் திருந்தவர்களுமாகிய ஆண்டவர், துறவுசுவாமிகள், கருணாநிதி சுவாமிகள என்னும மூவா சரித்திரத்தையும அவர்கள் மாணுக்காகளால கேட்டவண்ணம சுருக்கிச சிறு புத்தகரூபமாக்கி, அதற்கு ஆண்டவா சரித்திரசசுருக்கமெனப் பெயரிட்டு, ஸ்ரீ பொன்னமபல ஞானதேசிகா அநுமதியினபேரில பதிப்பிககலானேன்.

காரைக்குடி - சேவு - பழ.

சூதசங்கிதை.

ஞாலமுண்டவன றலைமிசைசுமப்பனமெய்ஞ்ஞானிவேணடுவதெல்
மாலமுண்டவனவனபினனே திரிகுவனவனடித்துகடகனறே [லா
சீலமனனருமறறுளதேவருந திசைதிசைபணிநதேத்தக
காலிரண்டையுஞசிரமிசைவையெனககழறுவனகமலததோன.

கனவினிறகாணுஙகாட்சிபோறசகத்தைககாணுமெயஞ்ஞானிகடமமை, மனுடனெனவறிதறதேவனெனறெணணுமனநினைவிருததியைமாறறி, யினையனபரமசிவனுருககொணடிவவுலகுயயவெழுநதருளினனென, றனையவைநினைபபோருததமரலலோராடியை நோககுமநதகரே.

சிவஞானபோதம்.

ஞானியைநரனசுரனெனறெதொழிக
ஞாலமுயநாதனருளால.
மேனியதுகொணடுதனைநலகவரு
மெனறறையுமவேதமுடிவே.

எனபன பெரியோா மகிமையைக கூறும சாஸதிரஙகளாம.

உ

சிவமயம்.

ஆண்டவர்ஸ்துதி.

கருணாநிதி அருளிசசெய்தது

வானவாசமாங்தொடாபிறைலுலகோாவழுததுறுமவனனியைங்கர
வானவரதனமணியறுமுகனைமாசறுகொற்றவாளிறையை [னை
வானவாமுதுவனபாலனவலவனவணஙகுநறறிருநெலைமாதை
வானவரதனுமுத்துராமேசவளளலைவணஙகிவாழ்ததிடுவாம.

சிததருமபுரவாநினறசீாமிகுஙகழுனிதனனிற
பிததனமெனையுமாளபபேரருளுருவாயுறற
முததனுமுததுராமமுதலவனறகமலபாத
நிததமுநதொழுதுவாழததிநெஞசினிலிருததலசெயவாம.

பொன்னம்பலதேசிக ரவாகள்

அருளிசசெயதது.

பததுநானகுமபதைபபொழிநதேகிடச
சுததஞானசுகோததிமூழகிட
முததுராமமுனைவனறிருபபத,
நிததநாணமலாநெஞசததிருததுவாம.

சொானநாதபுரம் - பழநியப்பய்யா அவர்கள்

இயறறியது.

வெண்பா.

வெயயவினைதீாககுமடிமேலோாவணஙகுமடி
யையநதிரிபையகறறுமடி—மெயயனப
ருயயுநெறிகாடடுமடியொபபிலகழுனியிலவாழ
அயயனமுததுராமனடி.

கணணுதலுஞசெஞசடையுஙகறைமிடறுநதான்கரநதுகயிலைநீங்கி
எணணரியமுததுராமேநதிரயயனெனுநாமமெயதுமோங்க
மணணுலகிலடியாாககுமுததிநிலைபிரமமெனவருககவநத [ம.
வணணமளிகருஙகழுனிநகாினிலவாழகுருபரனைவணஙகிவாழவா

திருவாடுதுறை யாதீனத்து மஹாவிததுவான

திரிசிரபுரம

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவாகளால்

இயறறபபடடது

மேயபெருஙகழனிநகாகோவிலூரெனுமபோ
மேவிறையாலயததைவிரிததவருடபெரியோன
பாயபுனறிரணடாவிபாயதெனசசுததப
பரபபிரமமிவவுருககொணடுறறதெனுமபுரண
ஞயபுகழவேதாநதசிரவணஞசெயதுலகி
லளவிலாசைதனனியமாகபபுரிநதவறவோன
தூயமுததுராமலிஙகதேசிகனெனனறுரைககுஞ
சோதிலிஙகசொரூபனெனுஞசோதியையேததெடுபபாம.

ஸ்ரீ துறவுசுவாமிகள ஸதுதி

திருவாடுதுறை யாதீனம மஹாவிததுவான

திரிசிரபுரம

மீனாட்சி சுநதரமபிள்ளை யவாகள

இயறறியது

துறவொழுககமனைததுமொருவடிவுகொணடாலனன
தூயவனறனமயமாகயாவையுஙகணடிருபபோன
மறவொழுககஙகடிநதுயிாகளசுவாநுபவமருவ
வயஙகியவேதாநதசிரவணமேறறுமலலியோ
னறவொழுககநதலைபெறறுபபககாரணககணடுவபபே
னடஙகுமிடமாகியசிதாகாசபபிரிய
னுறவொழுககமவளாததவருணாசலதேசிகனெனன
றுரைததிடுநதீசனெனுமொருவனைவாழததிடுவாம.

சொர்ண நாதபுரம் - பழநியப்பய்யா அவாகள்

இயறறியது

வெண்பா

இனபமளிககுமடியெனவினையைநீககுமடி
துன்பஙகளெலலாநதொலைககுமடி—யனபா
கருணாகரனங்கழனிநகாவாழு
மருணாசலனசேவடி.

ரு.

விருததம.

செங்கமலமலாபோனறமுகநதானெனஙகேசிழியணைவாவென் றழைததிருவாயெஙகே, யஙகமெலாநீறணியுமழகதெஙகேயரிய வெணகோவணஙகட்டுமரைதானெஙகே, சஙகையறபொருளோ துஞசமாததுமெஙகேதாயினிலுமிகசசிறநததயைதானெஙகே,மங கையரைமிகபபழிககுஙகவிதானெஙகே வளலருணாசலமுனபோல வநதாளவாயே.

சிதமபர அயயாவெனனும

கருணாநிதிஸதுதி.

சொனநாதபுரம - பழநியப்பய்யா

இயறறியது.

விருததம

மதயபபெகடைமினாதமமையலுடபடாமலீசன
பதமபெறவெனககுமேனமைபாலிககுமருணைககுனறின
இதமபெறுதுணைவனாகியெனனுயிரததுணையுமான
சிதமபரபபெரியோனசெமபொறசேவடிசெனனிசோப்பாம.

திருவாடுதுறை யாதீனம மகாவிததுவான

திரிசிரபுரம

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள்

இயறறியது

மேலாயதுறவினுககோர துணையாகியுளளான
விரிநதபலபுவனமுஙகானறிடுசோறறிறகண்டே
நூலாயமறைமுடியினபொருளவிளஙகவெடுதது
நலமாணவாககருளிததனமயமாககிடுவோன
பாலாயசிவதருமமபறறறபபாலிபபோன
பரபபிரமசுவாநுபூதியிறசிறநதமேலோ
நூலாயயாவுமுணாநதவாமனுவினெடுதது
நுவலுமொருசிதமபரதேசிகனெனுமாபெரியோன.

சிவமயம்.

ஸ்ரீசற்குருநாதன் துணை.

ஆண்டவர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

பரதகண்டத்திலே பாண்டியநாட்டிலே கீழ்த்திசையிற் றிருப்பெருந்துறையும், தென்றிசையிற் கண்டதேவியும், மேற்றிசையிற் றிருப்புத்தூரும், வடதிசையிற் றிருமெய்யமுமாகிய இந்நான்கு க்ஷேத்திரங்களையும் எல்லையாக வுடையதாய், மகாதவத்தினராகிய மதுபபிரிய இருஷியின் வேண்டுகோளின்படி ஸ்ரீராஜகடக பரமேசுவரர் ஸ்ரீ சாலிவாடீசுவரியென்னும் அம்மையாரோடு எழுந்தருளப்பெற்று இனிது விளங்கும் ஸ்ரீ சமீவனக்ஷேத்திர மென்னும் கோவிலூருக்குக் கீழ்பால் வணிகர் குழாங்களாற் சிறப்புற்றோங்கும் காரைக்குடி என்றோர் நகருண்டு. அந்நகரில் வணிகர் குலத்திலே மெய்யப்பசெட்டியா ரென்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் மனைவியார் பெயர் வள்ளி யம்மையார். அவர் வயிற்றில் அந்நாட்டாரும், பிறரும் முற் பிறப்புகளிற் செய்த பெருந் தவப்பயனாலும், ஸ்ரீஅகண்ட சச்சிதானந்த பரிபூரண சொரூப பரமேசுவரனது பூரண கிருபையினாலும் ஓர் செல்வத் திருக்குமாரர் அவதரித்தனர்.

அங்ஙனம் அவதரித்த குமாரர் முத்துராமலிங்கரென்ப பெயர் தரிக்கப்பெற்று, இளமைப் பருவத்திற்றானே சகல கலைகளையும் ஓதி யுணர்ந்து, விவேக வைராக்கியாதி சாதனங்களாற் சிறந்து விளங்கி, சிலகாலம் ஊருக்கு ஆக்கினேய திசையிலுள்ள திருவாசல் மடத்திற் றமது நண்பராகிய நல்லானசெட்டியாருடன் ஞான நூற் பயிற்சிசெய்து, பிரபஞ்சம் உண்மையென்னும் மயக்க மின்மையினால் அதிற் சிறிதும் இலக்ஷியமின்றி, கேட்பவ ரதிசயிக்க மிக்க கம்பீரமாய வைராக்கியபரமான வார்த்தைகளை வசனித்துக்கொண்டு, தாம் குருவை யடைந்து குரு சம்பிரதாயத்தை விளக்கவேண்டுமென்னுங் கருத்தை யுட்கொண்டு, அது வாய்க்கும் தருவாயை எதிர்பார்த்தவராய், விபூதியை உத்தூளனஞ் செய்துகொண்டு அகநோக்குற்றுத் தமது உண்மை நிலையி லிருப்பார்.

அவர் ஒருநாள் தமது பிதா வடதிசையிலுள்ள திருநாகைக் காரோணத்திற் கடுத்த சிக்கலென்னுந் தலத்திற்கு வியாபார நிமித்தம் பிரயாணப்பட, தாமும் அவருடன் சென்று அங்கு வசித்துக்கொண்டிருந்தனர். இஃது இங்ஙன மிருக்க, அச்சிக்கலுக்கடுத்த பொருள்வைத்த சேரியில் பிரமநிஷ்டராகிய உகந்தகுருசுவாமிகள் என்னுந் திருநாமமுடைய ஓர் மகான் இல்லறத்திருந்தனர். அவர் *ஸ்ரீசச்சிதானந்தசொரூப விஷ்ணு, பிரமா, வசிஷ்டர் முதற் கிரமமாக வரும் குருபரம்பரையைச் சேர்ந்தவராய்த், திருவள்ளுவநாயனார் போலவும், கபீர்தாசர்போலவும் நெய்தற் றொழிலால்வரும் ஆதாயத்தை மறுநாட் டொழிற்கு நூல்வாங்க வோர் பங்கும், குடும்பச் செலவிற் கோர் பங்கும், அடியார்களுக் கமுதளித்தற் பொருட் டோர் பாகமுமாக விநியோகித்து வருவதோடு முமுக்ஷுக்களாய்த் தம்மைச் சரணடைந்தோரைச் சோதித்து ஞானோபதேச முஞ் செய்து வருவர்.

இவரது பிரபாவங்களைக் கேள்வியுற்று இராயவேலூரி லிருந்த கந்தப்பசுவாமிக ளென்னும் ஒருவர் சில சாதுக்களோடும் பொருள்வைத்த சேரிக்கு வந்து, அவ்வுகந்த குருசுவாமிகளை விதிப்படி சரணடைந்து, இப்பவசாகரத்தி னின்றும் எம்மை யீடேற்றல் வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, சுவாமிகள் அவர்களைப் பரீக்ஷித்து, அவர்களுக்குள் கந்தப்பசுவாமிகளையே பக்குவியெனத் தெரிந்து அவருக்குப் பரமார்த்த ஞானத்தை யநுக்கிரகித்தனர்.

அக்கந்தப்ப சுவாமிகள் அவர் தநுக்கிரகத்தால் பிரமாநுபூதியை யடைந்து ஆசிரியரிடத் தநுமதிபெற்றுத் திருவண்ணாமலை யென்னுந் தலத்தினை யெய்தி, ஈசானியத்தில் நிர்ஜனப் பிரதேசத்

விருத்தம்

* பரமாகவொளிர்சச்சிதானந்தமாய்விண்டெங்கயன்வசிட்டர்சத்தி
பராசரமாமுனிமகாவியாசர்சீசுகர்கௌடபாதர்கோவிந்தயோகி
யருளுருவமாஞ்சங்கராசாரியார்மிறைகள்மாபதம்பாதருயர்த்
தாமலகர்தோடகாசிரியர்வார்த்திகாவித்தியாரண்யராகுமுரவோ
ரிருளுருவமறவவர்மரபதனில்வந்தசுப்பிரமணியதேவனயின்
வீசனழகப்பவாரியனவீரபத்திரகுருவினமுதத்தையவடிக
டெருளுருவமாமுகந்தையனன்னைகளிலாத்தீயனேனறிவியுமாண்ட
சீர்முத்துராமலிங்கேசதேசிகனியாகடிக்கழபதமிறைஞ்சுவோமே.

தோர் மரத்தடியில்† நிருவிகற்ப சமாதியுற் றிருந்தனர். இவர் திருக்க, உண்ணாமுலையை யொருபாலுடைய அண்ணாமலையார் அவ்வூரடியார்களுக்குச் சொப்பனத்திற் றோன்றி, கந்தப்பசுவாமிகளுக்கு மடமொன் றியற்றுவிக்கும்படி ஆஞ்ஞாபிக்க, அங்ஙனமே அவ்வடியார்கள் அவருக்கு ஈசானியத்தில் மடமொன் றியற்றுவித்தனர்கள். அதிலெழுந்தருளி யிருந்தமைபற்றி அவருக்கு ஈசானிய தேசிகரென்னும் திருநாமம் வழங்கி வந்தது. பிறகு முற்கூறிய உத்தரகுரு சுவாமிகள் அநேக முமுக்ஷுக்களுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்து வருவதை முத்துராமலிங்கரென்னும் அக்குமாரர் கேள்வியுற்று அச்சுவாமிக ளிடம் சென்று அவரை வந்தித்துச் சரணடைந்து சிரவணாதிகளைச் செய்து வந்தனர். அப்போது அவருக்குப் பதின்மூன்றாண்டுகள் நிறைந்தன.

பின்னர் ஆசிரியரிடத்து விடைபெற்றுச் சென்று தமது நகரமாகிய காரைக்குடியில் வசித்து வரும் நாளில் ஒருநாள் வடதேசத்தினின்றும் இராமேசுவர யாத்திரையாக வந்து அவ்வூர் அன்பர்கள் பிரார்த்தனையின்பேரில் அங்கு வசித்து வந்த ஓர் பிராமண யோகீசுரர் தம்மை யுபசரித்துவரும் வணிகர்களைப் பார்த்து, இவ்வூரில் விவேகிகள் எவரேனும் உளரோவென்று வினவ, அவ்வணிகர்கள் எங்கள் வருணத்திலுதித்த ஓர் பிள்ளை கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்தவரென்றனர். அங்ஙனமாயின் அப்பிள்ளையை எனது சல்லாபத்தின் பொருட்டு அழைத்து வாருங்களென்ன, அவ்வைசியர்கள் அப்பிள்ளையிடத்துச் சென்று அவ்யோகீசுவரர் கருத்தை அறிவித்தனர். அதனைக் கேட்ட அப்பிள்ளை நல்லது வருவேனென்று பழமுதலியவற்றைக் கையிற்கொண்டு சென்று அவர் முன்வைத்து வணங்கி நின்றனர். நிற்கவே, அக்குழந்தையின் திருவுருவின்கண்ணுள்ள குறிகளைக்கண்டு யோகீசுவரர் பொருக்கென வெழுந்து அவரை யாலிங்கனஞ்செய்து பரவசராய், வைசியர்களைப் பார்த்து "வாரீர் வைசியர்காள், இவர் உங்கள் மரபின் பிள்ளையல்லர், ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்தியின் கலையென் றறியுங்கள், இவர் அநேகரைக் கிருதார்த்தராக்கவும், வேதாகமங்களிற் கூறிய சிவதரும

---

† இவர் சமாதியினின்று விழிக்கும்போது ஒருநாள் ஓர் பெரும் புலி மலையினின்றும் இறங்கித் தன்னருகில் வர, அதனை அண்ணாமலையப்பா வந்தனையா வென்று தடவிக்கொடுத்தார். அது சற்றுநேரம் அங்கு படுத்திருந்து மீண்டும் மலைக்குப்போய்விட்டது.

முதலியவற்றைத் தமதொழுக்கத்தால் உலகினர்க்குபதேசிக்கவும், முமுட்சுக்களுக்கு ஞானானுக்கிரகஞ் செய்யவுமே அவதரித்திருக்கின்றனர். ஆதலால் யான் கூறிய விதனை நீங்கள் சிலநாட்களிற் பிரத்தியட்சமாய்க் காண்பீர்கள்" என்று கூறினர். அன்று தொடங்கிப் புண்ணியசீலர்களான வணிகருட் பலர் அவரைச் சிவமே யெனக் கண்டு வழிபட்டு ஆண்டவரெனப் பெயரிட்டு வழங்கி வந்தனர்.

இவ்வாறு வழங்கிவர, பின் ஆண்டவர், தமது நண்பராகிய நல்லான் செட்டியாருடன் பொருள்வைத்துச் சேரிக்குச் சென்று, தம்மாசிரியரைத் தரிசித்து வணங்கி, பின் தமது கடையிற் சென்று வியாபாரஞ் செய்யத் தொடங்கி, அதில் வரும் இலாபத்தைத் தம் ஆசிரியர் குடும்பத்திற்கும் தமது நண்பர்கள் குடும்பத்திற்கும் தமது குடும்பத்திற்குமாகக் கொடுத்து வருவர். இவர் வியாபாரஞ் செய்துகொண்டிருக்கினும் குரு சந்நிதியில் நிரந்தரம் சிரவண மனனாதிகளைச் செய்து வருவதிலேயே கருத்துடையவரா யிருப்பர். ஒருநாள் ஆண்டவரது திருமேனியிற் சுர உபாதி யுண்டாயிரவில் தங்கள் கடையிற் சயனித்திருக்கும்போது அருகிலோர் பிராமணக் கன்னிகை யிருக்கக் கண்டு "அம்மா நீ யார்" என்று வினவினர். அதற்கு அக்கன்னிகை "யான் வசிப்பது காரைமாநகரம், உமக்குச் சுரங்கண்டிருப்பதாகக் கேள்வியுற்று அதனை நிவர்த்திக்க ஜலங்கொண்டுவந்தேன்" என ஆண்டவர் சற்றாலோசித்தனர். அப்போது அப்பிராமணக் கன்னிகை வடிவங்கொண்ட கொப்புடையம்மையார் "இச்சலத்தை அருந்தக்கட்வை" என்று கொடுத்தருள, சுர தாபத்தால் வாங்கிப் பருகி நிமிர்ந்து பார்க்க அக்கன்னிகையின் திருவுருக் கண்டிலர். சுரம் உடனே நின்றுவிட்டது. சூரியோதயமானவுடன் ஆசிரியர் கிரகத்திற் கெழுந்தருளி அவர் சந்நிதியில் நடந்தவாறு விண்ணப்பிக்க, அதனைக் கேட்ட ஆசிரியர் மகிழ்வுற்று இவ்வாறருளியது கொப்புடை யம்மைதானெனக்கூற அச்சந்நிதியிற்றானே அவ்வம்மையார்பேரில்,

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

"ஊழிலோ ரிறந்து மும்மைபாகத் தண்ண விறந்துங் கமலமுற்ற
நாலா னனத்தோன் முடிந்திறந்து நாரதாதி யோரிறந்துங்
காலா திகளு மொழிந்திறந்துங் ககன மாதி யழிந்திறந்து
மாலோ கங்க ளிறந்துநின்று யம்மே கொப்பை யுடையாளே"

என்னும் கவியைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

இவ்வாறு குருகுலவாசஞ்செய்து அத்தியான்ம சாஸ்திரங்களை அப்பியசித்து வருங்காலத்து, மகாகாவியமான ஞானவாசிஷ்டத்தை யப்பியசித்தலின்றி ஞான சித்தி யுண்டாகா தென்னும் அபிப்பிராயத்தை விளக்க, தமது குருமூர்த்தியாகிய உகந்த குரு சுவாமிகளை நமஸ்கரித்துத் துதித்து நன்முகூர்த்தத்தில் வாசிஷ்டத்தை யாரம்பித்து ஐயந்திரிபறப் பொருள்கேட்டுவந்தனர்.

இங்ஙனம் ஆபதமுதலிய நால்வகைப் பணிவிடைகளால் குருமூர்த்திகளைச் சந்தோஷிப்பித்து வினயத்தோடு வாசிஷ்ட சிரவணஞ் செய்து வருங்கால், ஆண்டவருக்கு இராகவனைப்போல் கொஞ்சங்குறையப் பதினாறு வருடங்களாயின. வாசிஷ்ட சமாப்தி காலமும் நெருங்கினது. அப்போது ஆண்டவர் வாசிஷ்ட சமாப்தி செய்யக்கருதி, சுபதின மேற்படுத்தி அதற்குப் பணம் வேண்டுமென்று பிதாவைக் கேட்க, அவர் ஒன்றும் பேசாது மௌனமாயிருந்தனர். இருக்கவே, ஆண்டவர் "காது செவிடாய் விட்டதா" என்று சொல்லி, ஆசிரியர் மனைக்குச் சென்றுள்ளவாறே முடியுமென்றிருந்தனர். உடனே அவர் பிதாவிற்குக் காதுகளிரண்டும் செவிடாயின. அவர் ஆண்டவரிடத்து அச்சமும் அன்பும் மேலிட்டு, "கெட்டேன் எனது உலோப குணமல்லவா இங்ஙனஞ் செய்வித்தது" என்று தன்னை வெறுத்து, இனி இது தீர்தற்கு ஆண்டவர் அருளையன்றி வேறு உபாயமில்லை யென்று நிச்சயித்து, உகந்த குருசுவாமிகள் திருமனைக்குச் சென்று நடந்தவாறு கூறி, ஆண்டவர் கரத்தால் விபூதி அளிப்பித்தல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துத் திருவடிகளில் வீழ்ந்து அடியற்ற மரம்போற் கிடந்தார். அப்போது சுவாமிகள் மனமிரங்கி "அங்ஙனம் செய்குதும், அஞ்சற்க" என்று அபயங் கூறி, ஆண்டவரை யழைத்து "உனது பிதாவிற்கு உண்டாகிய வருத்தந்தீர விபூதி தருக" என்று ஆஞ்ஞை செய்ய, அவ்வாறே ஆண்டவர் குருவின் வாக்கியப்படி விபூதி கொடுத்த மாத்திரத்தில் காதுகள் மூடித் திறக்கப்பட்டவை போன்று ஓசை புணர்தற்குரியவாயின. ஆகவே ஆண்டவரைப் புத்திரபாவத்தாற் கட்டித் தழுவி, "உனது மகிமையை யறியாததினாலும், புத்திரனென்னும் பாவனையினாலும், திரவிய லோபத்தினாலும் உனது வார்த்தையில் இலக்ஷியமின்றி உதாசீனனாயிருந்தேன்; இனி உனது கருத்தின்படி நடக்கக் கடமைப்பட்டவனாயிருக்கின்றேன்" என்று வேண்டிய திரவியங்களைக் கொடுக்க, அவர் அதனைக் கொண்டு,

நியமித்த முகூர்த்தத்தில் வாசிஷ்டத்திற் குழியுள்ள சமாதிலக்ஷண ப்படி திருவண்ணாமலை ஈசானியதேசிகர் முதலிய அளவிறந்த சாதுக்களை அங்கங்கு திருமுகம் அனுப்பி வரவழைத்து, தமது குருமூர்த்திகளை உயர்ந்த பீடத்தில் எழுந்தருளச் செய்து, பால் தயிர் முதலியவற்றாலும் கங்கை முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களாலும் அபிஷேகஞ் செய்வித்து, திவ்யமான ஆடையாபரணங்களாலலங்கரித்து உபசாரஞ் செய்து, வந்த சாதுக்கள் முதலியோருக்கும் ஏற்றபடி உபசரித்து மிகச் சிறப்பாய் முடித்தனர்.

முடிந்தபின்னர் அசிரீரி உத்தரவின்படி தம்மூரில் வந்திருக்கும்போது 'அவலூர் கொப்புடையம்மை' பேரிலும், தமது குலதெய்வமாகிய அரியக்குடி ஸ்ரீவிஷ்ணுமூர்த்தியின் பேரிலும் அநேக தோத்திரக் கவிகளைச் செய்தருளினர் அவற்றை ஆண்டவர் **"சுவானுபவத் திருவாக்கு"** என்னும் நூலிற் காண்க.

ஆண்டவர் ஒருநாள் நல்லான் செட்டியாருடன் கோவிலூருக்குச் சென்று அங்கிருந்த ஆலயத்துட் பிரவேசித்துக் கொற்றவாளீசுவரரையும் திருநெல்லையம்மையாரையும் தரிசித்துப் பேரானந்தமுற்று, இவ்வாலயம் மிக இரமணீயமாயும், புராதனமாயும், தனித்து வசித்தற்குரிய ஆரணியங்களை யுடையதாயும் காணப்படுகின்றது ஆதலால் இனி நாம் சோமவார சுக்கிரவாரங்கடோறும் வந்து தரிசித்துப்போவோமென்று நல்லான் செட்டியாருடன் வசனித்துக்கொண்டு ஊர் வந்து சேர்ந்து அன்றுமுதல் அவ்வாறே தரிசித்துவந்தனர். பின்னர்ப் பொருள் வைத்தசேரியிற் சென்றிருக்குங்கால் குருமூர்த்திகள் கலியப்தம் [illegible] சாலிவாகன சகாப்தம் [illegible] வெகுதானிய வருடம் பங்குனி மாசம் ௨௰௬௳ ஏகாதசித்திதி மகநக்ஷத்திரம் என்னுமிவை பொருந்திய சுபதினத்தில் பரப்பிரஹ்ம சமரச சுபாவமடைந்தனர். ஆண்டவர் அவரது திருமேனியைச் சமாதிவைத்து, திருவண்ணாமலை ஈசானியசுவாமிகளுக்கும், அவர் மாணாக்கர்களாகிய சிவகுருசுவாமி பரசுராம சுவாமிகளுக்கும், நாகை அருணாசல சுவாமிகள் திருவாரூர் தக்ஷிணாமூர்த்தி சுவாமிகள் முதலிய பெரியோர்களுக்கும், தமது நகரத்திருக்கும் அடியார்களுக்கும் திருமுக மனுப்பி வரவழைத்து, மண்டலாபிஷேக பரியந்தமான சகல கிருத்தியங்களையும் குருபூஜை மாகேசுர பூஜைகளையும் சாஸ்திரவிதிப்படி சிறப்பாகச் செய்து முடித்து, அக்குருமூர்த்தியின் பேரில்,

எழுசீராசிரியவிருத்தம்.

கடமுயா கடல்சூழ் பொருளனை நன்னகரந்
தன்னினமர்ந்த தேகமாய விளங்கித்
திடமுடன் சுருதி சாஸ்திர வேதாந்தஞ்
சிந்தையி லனுபவந் தெளிந்து
அடிதனிற் றணைவந் தடுத்தவர்க் கிரங்கிப்
பரமசற் குருவாத யுணர்த்தி
யடியவ ரடிகட் கேயுகந் தாட்சி
யரனபதி தனிலே வாழ்ந்தனனே.

என்னும் பாசுரத்தையும் செய்தருளினார்.

அதன்பின் அங்கு வந்திருந்த பெரியோர்கள் யாவரையும் பூசித்து உபசரித்து அந்தந்த இடங்களுக்கு அனுப்பிவைத்து, தமது குரு மூர்த்தியின் அதிஷ்டானத்திற்கு ஆலயம் எடுப்பித்து, அவ்வாலய சமாராதனையின் பொருட்டு மடாலயம் ஒன்றியற்றி, சிதம்பரம் கேணி மடத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்த விவேக வைராக்கிய சம்பன்னரான ஸ்ரீவீரபத்திர சுவாமிகளை அந்த ஸ்தானத்தில் எழுந்தருளச் செய்து, மிகுதியான திரவியங்களையும் பூமிகளையும் கொடுத்துப் பரம்பரையாகக் குருமூர்த்தியின் ஆராதனை முதலியவற்றை நடத்திவரும்படி ஏற்படுத்தி, அங்கு சிலகாலமிருந்து மீண்டும் காரைக்குடிக்கு எழுந்தருளி அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர்.

அங்ஙனமிருக்கையில் ஒருநாள் தம்மிடத்து அத்தியந்த பக்தியுடைய நல்லானசெட்டியாரை அழைத்துக்கொண்டு, சோமவார சுக்கிர வாரங்கடோறும் தரிசனம் பண்ணி வரும் வழக்கப்படி கோவிலூருக் கெழுந்தருளி, இராஜகட்க பரமேசுவரரையும் சாலிவாடீசுவரியையும் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு, தமது நகரத்திற்கு வரப் பிரயத்தனப்படுங்கால், மழை மிகுந்து விடாது பெய்தமையால் அவ்விடத்திற்றானே தங்கி அவ்விரவில் அவ்வம்மையின் சந்நிதியிலிருந்த கூரைக் கொட்டகையில் தங்கியிருக்க, அக்கொட்டகை எங்கும் ஒழுகி யிருத்தற்கிடமில்லாமல் சேறுகி விட்டமையின், அவ்விரவு முழுதும் நித்திரையின்றி யிருந்து, சூரியோதயமானவுடன் நல்லானசெட்டியாரால் தொழிலாளரை வரவழைத்து, அக்கொட்டகையைப் பிரித்து முன்போலவே பனையோலையினால் கட்டும்படி உத்தரவு செய்தனர். தொழிலாளர் பழைய ஓலைகளை அப்

புறப்படுத்தும்பொருட்டு அக்கொட்டகையினமீ தேறவே, அக கொட்டகையின கால்கள் அடி யற்றிருந்தமையாலோ, அல்லது திருநெல்லையம்மையார இமமூரத்தியைக கொணடு அதனைக கற பணியாக்கிக கொள்ளத திருவுளங்கொண்டமையாலோ அறியேம. அஃது அடியோடே சாயநதது. ஆணடவரும அதனைக கண டாச சரியமுறறுத திருநெல்லையம்மையின திரு வுளளக குறிபபை யுட கொணடு நல்லானசெட்டியாரைப பாரதது "இதனைக கறபணியாக குவிததல வேணடும, அதறகுத தகக திரவியமசோததுககொணடு ஆரம்பிபபோம." எனறு கூறித தமது நகரததிறகுசசெனறனா.

இவவாறெணணிச செனற ஆணடவா அதனை மறநது, தமது அடியாாகளுககு அனுககிரகம செயதுகொண டிருநதுவிடடனா. அஙஙனமிருககததிருநெல்லையம்மையா இததொணடரைககொண டே ஜீரணமாயுளள திருபபணி யனைததையும பாாபபவ ருளளம களிககுமபடி புதுபபிககவேணடு மெனனும கருததுடையவராய, ஓா பிராமணக கனனிகை வடிவெடுதது, ஆணடவா கிரகததிற கெழுநதருளி, அவா மாதாவைக கணடு, உன புததிரன எஙகே யெனறு கேடக, அவவமமையாா வெளியே போயிருககினறு னெனறு இனிமையாயச சொலலி, அககனனிகையின திவவிய வடிவ ததைக கணடு பரவசமுறறு நினறனா. திருநெல்லையம்மையாா அவ வமமையாரைப்பாாதது "உனதுகுமாரனை கோவிலுாருககுத தரிசன ததினபொருடடு வநதபோது வெயிலுககும மழைககு முதவியா யிருநத கொடடகையைப பிரிதது அபபாறபடுததிவிடடுக கற பணியாககுவிபபே னெனறு வநதவன, அதறகு வேணடியபிரயத தனம செயயாம லிருபபது உசிதமா? இனி விரைவில வநது, அத திருபபணியைத் தொடஙகச சொலலுக" எனறு திருவாயமலாநத தருளி அநதாததானமாயினா. ஆணடவா கிரகததிறகு வநதவுட னே மாதா நடநத விருததாநததைதச சொலலககேடடு, மயிாக கூசசெறிநது கணணீா வாா ஆனநத பரவசராய, பிரமாதிகளா லுங காணடறகரியஞானசொரூபியாகிய அவவமமையாரைககணட நீயே பூசாபாககியவதி எனறு தாயாரை வியநது கொணடாடி,

நனகடமபனைபபெறறவளபஙகினன
றெனகடமபைததிருககரககோயிலான
றனகடனடியேனையுநதாஙகுத
லெனகடனபணிசெயதுகிடபபதே.

என்று திருநாவுககரசுநாயனா தாமும ஒழுகி உலகததிற் குபதேசிததவாறே யாமும செய்தல வேணடுமென்ற திருவுளங் கொணடு, அவ்வமமையின சநநிதியிலிருநத கொடடிகையை முன் கருதியவாறே. கறபணி யாககுவிததலோடு மறறுமுள்ள திருப் பணிகளையும முடிபபிகக வேணடுமென றெணணி, ஸ்ரீகொறறவா ளீசுரா திருநெலலையமமை ஆலயத திருப்பணி விஷயமாய்த் தன வணிகாகளும மாணுககாகளும கொடுதத திரவியததைககொணடு, அமமையின காபபககிரகம, இராஜகோபுரம, விமானம, வாவி கூபதடாகஙகள, நநதனவனஙகள, தெனனஞசோலைகளால சூழ பபடட இராஜவீதிகள, இரதம, மடாலயம, பிரமாலயம முதலிய அநேக திருபபணிகளை உலகினராற கணிககபபடாத சிறப்பினை யுடையதாயத தொழிலாளா மனஙகளிககத திரவியஙகளைக்கொடு ததுச செயது முடிததனா. இவவாறே கலலல கானடு காததான சாககை முதலிய க்ஷேததிரஙகளிலும திருபபணிகளைச செயவிதது த தமமை யடைநதவாகளை அனன முதலியவறறால ஆதரிதது அநு க்கிரகஞ் செயதுகொணடிருநதமையால, இவா மகிமை உலகெங் கும பரவியது அதனைக கேளவியுறறுத தேவிகோடடை இராம நாதனசெடடியாா முதலிய அநேக அடியாாகள ஆண்டவரைச சர ணடைநதாாகள இவவாறு ஆணடவா தாம திருபபணிகளைசசெய வது மனறித தம தனபாகளையும தததம கிராமஙகளிலும ஏனைய க்ஷேததிரஙகளிலும தேவாலயஙகளையும, சாதுககள வசிததுச சிர வண மனனுதிகளைச செயதுகொண டிருததறகுரிய மடஙகளையும, நநதனவனஙகளையும, வாவி கூப தடாகஙகளையும, சததிரம பாட சாலை முதலியவற்றையும ஏறபடுதது வருவதோடு சாஸதிரவாயி லாகச சதாசாரஙகளையும அனுஷடிதது, வருமபடி ஆஞஞாபிகக, அவவாறே அவாகளும அபபோது ஆஙகாஙகுச சிவாலயம மடா லய முதலியவறறை யியறறியதுமனறி *இபபோதும இயறறி வரு கினறாாகள்.

---

* இவவாறு ஆணடவா காலமுதல நடநது வருவதைக கணணுறறே சமீபகாலததிருநத வரகவி சேநதினி பழநியபபஅயயா வெனபவா

விருத்தம்

மடமுணடோசிவாலயஙகளமிகுதியுணடோவாசிடடம
படிபபதுணடோமனததுணஞானத
திடமுணடோநாலவாதமிழபபடிபபாருணடோதிவவியமா
முதாரமுதறகுணஙகளுணடோ
விடமுணடோனடியாருழாமிகுதியுணடோமெயயறஞசத
திரம்விளைபபூஙகாவுமுணடோ
வடகைலைககிறைவனெனுமுததுராமவளளறிருந
கழனிநகாவாராமுனனம.

எனனுஞ் செயயுளை யியறறினா.

தேவிகோட்டை இராமநாதன்செட்டியார் ஆண்டவரைத் தரிசித்து, சுவாமின், தெய்வத்தைக் கண்டு ஆராதித்தற்குரிய மார்க்கம் யாதென்று பிரசினஞ்செய்ய, அதற்காண்டவர்

வெண்பா

தெய்வ வடிவறிந்தத் தேவதையைப் பூசைபண்ணித்
தெய்வ வடிவாந் திறங்கேளீ—ரையமினால்
சற்குருவாற் றுணர்தல் சந்ததமும் சிந்தித்த
னிற்குமது வான நிலை.

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். பின்னொரு காலத்தில் தேவிகோட்டை அருணாசல சுவாமிகளும், கண்டனூர் அருணாசல சுவாமிகளும் ஆண்டவரைச் சரணடைந்து சற்சாஸ்திரம் பயின்று வந்தனர். ஓர்காலத்தில் ஆண்டவர் அவ்வூர் அதலைக் கண்மாய்க் கரையிற் பூஜை நைவேத்தியமின்றி ஆலயமில்லாது வெய்யிலிலிருந்த அகத்தீசுரரென்னும் மகாலிங்கத்தை எடுத்து வந்து, கொற்றவாளீசுரர் ஆலயத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்று கருதிப்போகுங்காலத்துப் பூர்வம் பஞ்சாக்கரநாயகி ஆலயத்திற்கு வடபால் குப்புச்சி ஊருணிக்கருகில் மறவன் கோட்டையிருந்தழிந்துபோக, அங்கிருந்த கைலாசநாதர், நித்திய கல்யாணியம்மையாலயம் ஜீர்ணமாய் ஒரு கால பூஜை மாத்திரம் நடந்து வந்தமையால் அவ்வாலயத்தி லெழுந்தருளியிருந்த அம்மையார் வெண்பட்டாடை யுடுத்து அந்தணர் கன்னிகையாயத் திவ்ய ரூபத்துடன் நேரிற் பிரசன்னமாய் ஆண்டவரை நோக்கி, அப்பா, ஒரு கும்பஜலத்திற்கும் ஒரு உருண்டை யன்னத்திற்கும் இங்கிருவரும் காத்திருக்கிறோமென்று கூறி அந்தர்த்தான மாயினள். உடனே ஆண்டவர் கைலாசநாதரையும் அம்மையாரையும் எழுந்தருளப்பண்ணி, கொற்றவாளீசுர ராலயத்திற்கும் திருநெல்லையம்மை யாலயத்திற்கும் மத்தியில் அவ்வூரார் வழிபட்டுவந்த பிரமகாளியென்னும் ஓர் துஷ்டதேவதையின் பீடமொன்றிருக்க, அதனையெடுத்துவிட்டு, அந்தஸ்தானத்தில் கைலாசநாதருக்கும் நித்தியகல்யாணியம்மையாருக்கும் ஆலயமெடுப்பித்து அதில் ஸ்தாபித்து அபிஷேக நைவேத்திய முதலியன எப்போதும் நடந்து வரும்படி செய்வித்தனர். முன்னர்க் கைலாசநாதரையும் நித்தியகல்யாணியம்மையாரையும் மறவன் கோட்டையிலிருந்து கொண்டுவருங்காலத்து, அங்கிருந்த பஞ்சாக்கர நாயகி அசரீரியாய் ஆண்டவரைப்பார்த்து "யான்மாத்

திரம் இங்குத் தனித்திருப்பது உமக்கு நீதியா" என்று சொல்ல, அதனை ஆண்டவர் கேட்டு, அவ்வம்மையாரையும் எடுத்துவந்து ஸ்தாபிக்கும் கருத்துடையவராய் ஆலயங் கட்டுவிக்குங்காலையில், ஒருநாள் ஆண்டவரைத் தரிசிக்கவந்த சிஷ்யராகிய நல்லானசெட்டியார் திருநெல்லையம்மையார் திருப்பணிக்காகவந்த திரவியத்தைப் பிடாரிக்குச் செலவிடுதல் நியாயமாவென்று சொல்ல, ஆண்டவர்

நேரிசை கட்டளைக்கலித்துறை

கண்டபொருளல்லகாணும்பொருளல்லகண்டபொருள்
மண்டுமிருளல்லமாயுமொளியல்லமன்னுமொளி
பண்டென்பதுமல்லவின்றென்பதல்லபாராபரமா
மிண்டுமடங்கவுடங்காப்பெருவெளியையுளியே.

என்னுங் கவிதைக்கூறி "அட நல்லான, இந்தன்மையான ஐயுளி யம்மையாரை நீ தாழ்வாகக் கருதுவது உனது அறியாமையே!" என்று நகைத்து அந்தத் திருப்பணியை முடித்து, அவ்வம்மையாரை ஆலயத்தி லெழுந்தருளப் பண்ணிக் கும்பாபிஷேகஞ் செய்வித்து, கொற்றவாளீசுரர் ஆலயத்தி லிருந்து ஒருகால் பூஜை எப்பொழுதும் நடத்தி வரும்படி நியமித்தனர். அவ்வாறே இப்பொழுதும் நடந்து வருகின்றது.

பின்னர், முன் தாம் கருதியபடியே அதளக்கன்மாயிலிருந்த அகத்தீசுரரையும் எடுப்பித்துவந்து ஆலயத்துள் ஓரிடத்துப் பிரதிஷ்டை செய்து, தினந்தோறும் பூஜை நைவேத்தியங்கள் நடந்து வரும்படி செய்தனர்.

அக்காலத்து அடியார்களுக்கு வேண்டிய உதவியை நிரந்தரம் செய்துவந்த இராயபுரம் அப்புக்குட்டிசெட்டியாருக்குண்டாகிய புத்திர சோகம் நீங்க,

கனவிற்குழவிமலடிபெற்றுளுடகளித்தவள்பி
னனவிற்கருதப்பொய்யானதுபோனனவினுற்ற
தனமிக்கமக்களும்பெண்டிருஞ்சுற்றமுந்தன்னுடம்பும்
இனமுற்றவென்னையறியப்பொய்யாகியிருந்ததுவே.

என்னுங் கவிதை எழுதியனுப்ப, அதனை அவர் பார்த்துப் புத்திரசோக நீங்கி யிருந்தனர்.

ஒருநாள் ஆண்டவரது சிஷ்யராகிய பள்ளத்தூர் சனனயா வென்பவர் ஆண்டவர் திருமுகநோக்கி, "சுவாமி, பேதத் திருஷ்டி எப்போது நீங்கும்?" என, ஆண்டவர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

விண்ணாதி பூதமெலாஞ் சிவமே யாகு
மெய்யுருவும் பொய்யுருவுஞ் சிவமே யாகும்
கண்ணான வேதமெலாஞ் சிவமே யாகுங்
கருதுகின்ற நினைவெல்லாஞ் சிவமே யாகு
மெண்ணிறந்த பேதமெலாஞ் சிவமே யாகு
மிப்படியே தினந்தோறுங் காண்பா னாகிற்
பெண்ணாணு மலியாகும் பேத மின்றிப்
பிரமமய மாதற்கிணம் பேத மின்றே.

என்னுங் கவியைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

ஆண்டவர் கொற்றவாளீசுர ராலயத்திருக்கும்பொழுது முக்கிய சிஷ்யரான பள்ளத்தூர்ச் சின்னையாவென்பவர், சுவாமின், "யான் எனது என்னும் அகங்கார மமகாரங்கள் எவ்வாறு நீங்கும்" என,

நேரிசை வெண்பா.

தன்மயமாஞ் சத்தி தானினைக்க நாமவுரு
மின்மயம்போற் றோன்றி விளிந்திடுமே—யென்மயமே
யாமே யவையெல்லா மானால்யா னும்மெனதும்
போமே சிவமயமாய்ப் போம்.

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

ஒருநாள் சுவாமி தரிசன நிமித்தம் பிள்ளையார்ப்பட்டி நகரத்தார் பிரார்த்திக்க, அங்கெழுந்தருளி அவ்வூரில் வசித்துக் கற்பக விநாயகரைத் தரிசித்து,

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

முற்பவத்தில் யான்புரிந்த தீவினைகண் முழுதகற்று முகத்தி ஞானை, யற்பசுத்த தெனையழுத்தா வைங்கரனைப் பிறப்பவமு மகற்றுங் கோவைச், சொற்பழுது புரியாத வணிகர்குலந் தினம்பணியுந் துணைத்தா ளானைக், கற்பகத்தின் மிடியகற்றுங் கற்பகமா விநாயகனைக் கருத்தில் வைப்பாம்.

என்னுங் கவியைத் திருவாய்மலர்ந்து, மீண்டுங் கோயிலூரை யடைந்து வசிக்குங் காலத் தொருநாள் மதுபுஷ்கரணியின் கீழ்க் கரையில் ஈசான்ய திக்கில் நள்ளிரவில் படியின்மீ தட்கார்ந்திருக்குங் காலத்து, தமக்கெதிரில் அகண்டாகாரச் சச்சிதானந்த கன் பூதராகிய கொற்றவாளீசுரர் கோடிசூரியப் பிரகாசராய், சந்திர

சூடராய, கஙகாதரராய, காளகணட திரிநேததிரதாரியாய, உமா சகித திவய மஙகள விககிரகராய, இடபவாகனததி லெழுநதருளி ப பிரசநநமாயினா. அப்போது ஆணடவா அதிபகதி விநயத தோடு எழுந்து வணஙகித துதிதது ஆனநத பரவசராய நிறகக கொறறவாளீசுரா அநதாததானமாயினா.

ஆணடவா ஒருநாள பரணில நிததிரை செயகையில கோவி லூருககு மேறகில காலயோசனை தூாததுளள சாளிபெனனுங கிராமததிலிருககும அஞசாத பெருமா ளெனனும ஐயனா, ஆண டவா முன தோனறிந தன முதுகில புறறு வளாநதிருபபதைக காணபிதது, "இவவாறு சிதலரிகக யானிருபபது நீதியா?" என, அதறகு ஆணடவா "நீா யாா" எனறு கேடகவும, யான "அஞசாத பெருமாள" எனறு சொலலி அநதாததானமாயினா. ஆணடவா உடனே விழிததெழுநது நலலான செடடியாரை வரவழைதது "உன குலதெயவமாகிய அஞசாத பெருமாள ஆலயததிறகு வா வெனறுஅவரை அழைததுககொணடுபோய,அவவையனாஆலயத தினபின செனறு, அவவாலயச சுவரை உதைததுத தளளி, சுவாமி முதுகில புறறு வளாநதிருபபதைப பாா" எனறு காடடி "இபபடி வருவானேன" எனறு கேடக, நலலான செடடியாா "இவவாலயம கடடி முடிததறகு இததனை தொகை யெனறு குததகையாகப பேசி, அததொகையைததசசனிடம கொடுததுவிடடோம, அவன அஜாககிரதையினுல இவவாறு வநதது" எனறு கூறினா. கூறவும ஆணடவா, தசசனையழைததுக கணடிதது "விரைவிலஇவவாலயம செயதுமுடிககவேணடும" என றுததரவு கொடுததுவிடடுக கோவி லூருககு எழுநதருளினா அநதத தசசன பினனரும ஆலயங கட டததொடஙகாதிருநதமையாலஅவன மனைவியின காபபமுதிரமாய் ஒழுகத தொடஙகிறறு. தசசன உடனே பயநது "பெரியோா வாா ததையினபடி நடவாததினுலனறே இவவாறு நேரிடடது?" என மனங கலஙகி, ஓடிவநது ஆணடவா பாதததில வீழ்நது, நிகழ்நத தைச சொலலி யழுது, "அடியேன அபராததகதைப பொறுததரு ளல் வேணடும; இனிக கணமும தாமசியாமல ஆலஞ செயது முடிதது விடுகிறேன, என மனைவியின கரு வழிநதுபோகாவண ணும விபூதி கொடுததருளலவேணடும" என, ஆணடவா கருணைக கடலாகலின அபபடியேவிபூதி கொடுதது "இதனைஅவள்சிரசிற றரித ததாலவெநதுபோவாள,உனவீடடின கூரைமேற போடுவாயாயின,

அவளுக்கு வந்த இடையூறு ஒழிந்து கரு முதிர்ந்து ஆண் குழந்தையைப் பெறுவள்; அதற்கு 'அஞ்சாத பெருமாள்' என்று பெயரிட்டு நல்ல புத்தியோடு பிழைத்திரு" என்று சொல்லி யனுப்பினார். அவன் அவ்விபூதியைக் கொண்டு விரைவிலோடி வீட்டுக் கூரையிற் போடவே, அது எரியத் தொடங்கியது. அதனை அவன் அணைத்துவிட்டு உட்புகுந்து தன் மனைவி இரத்தப் போக்கின்றிச் சுகமாயிருப்பதைக் கண்டு ஆனந்தமடைந்து, அவ்வையனார் ஆலயத்தையும் விரைவிற் செய்து முடித்தனன் சிலநாளில் ஆண்டவர் உத்தரவின்படி ஆண்குழந்தை பிறக்க அதற்கு 'அஞ்சாத பெருமாள்' என்று நாமமிட்டான்

இது இங்ஙனமிருக்க, ஒருநாள் திருப்பெருந்துறை அண்ணாமலை செட்டியாரென்பவர் கோவிலூருக்கு வந்து, மடாலயப் பிரவேசத்திற்காக ஆண்டவரைப் பல்லக்கி லெழுந்தருளப் பண்ணித் திருப்பெருந்துறைக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அப்போது ஆண்டவர் அவ்வாலயத்துட்சென்று ஆத்மநாதனைத் தரிசித்து,

தொந்தமுங் கடந்த தூயோர் துதித்திடற் குரிய பாத
மந்தமு நடுவு மின்றி யமர்ந்திடு மப்பொற் பாதஞ்
சந்ததஞ் சுகசிற் சத்தாயச் சதோதித மான பாதஞ்
சிந்தனைப் படியே தோன்றுந் திருப்பெருந் துறையான்பாதம்.

எனனும் கவிமலரைச்சாத்தி அங்குச் சிலநாள் வசித்து மீண்டுங் கோவிலூருக்கு எழுந்தருளும்போது, இராமநாதன் செட்டியார் ஆண்டவரைத் தமது மாத்தூர்க்கோவிலுக்கு அழைத்துச் செல்ல, அவ்விடஞ் சென்று சுவாமி தரிசனம் பண்ணியகாலத்து,

நேரிசை வெண்பா.

ஐஞ்ஞூற்று வீச ரடியிணையைச் சோர்ந்தவுனக்
கெஞ்ஞான்று நெஞ்சே யிடருண்டோ - பைஞ்ஞாகந்
தாங்கும் புவிவிளங்கச் சஞ்சரிக்கும் பானுகண்ட
தூங்கிமம் போகாதோ சொல்

எனனும் வெண்பாவை யருளிச்செய்து கோவிலூரை யடைந்தனர்.

அவ்வாறிருக்கையில் திருவீதிக்குத் தென்பால் ஓர் கல்மடமமைக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு முகூர்த்தம் செய்வதற்குத் தேங்காய் கொண்டு வரும்படி போனவர் அசசமையம் வாராமையால், முகூர்த்தத்திற்கு நியமித்த இலக்கினம் நெருங்கியதே யென்று

நினைத்து ஆலயத்தைப் பார்த்தனர். அப்போது அவ்வாலயத்தினின்றும் ஓர் அந்தணர் கன்னிகை கமலத்தில் வெற்றிலையும் பாக்கும் இரண்டு தேங்காயும் தனது கரத்திலேந்திக்கொண்டு வந்தனள். அதனை ஆண்டவர் தமது கைகளாலேற்றுக் கல்மண்டபம் செய்ய உத்தேசித்த விடத்திற்சென்று நிற்க, அதனைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த குட்டையனாசாரி அவ்வந்தணர் கன்னிகையைப்பார்த்து "அம்மே! யார்?" என்றுவினவ, அக்கன்னிகை அந்தர்த்தானமாயினள். அப்போது ஆண்டவர் தமது திருக்கரத்தால் அம்மே! மாறாத அன்னதானம் நடக்கவேண்டுமென்று கூறித் தேங்காயுடைத்து முகூர்த்தம் செய்தருளினர். அன்றுமுதல் அன்னதானம் அ[illegible]ய நடந்து வருவது இன்றும் பிரத்தியக்ஷமாம்.

இவ்வாறு முகூர்த்தம் செய்து மடாலயத் திருப்பணி நடந்துகொண்டிருக்கப் பகற்போதெல்லாம் தென்னஞ்சோலை நந்தனவனம் ஆரண்ய முதலிய நிர்ஜனப் பிரதேசத்தை யடைந்து தனித்து அகநோக்கொழியா திருப்பர். அஸ்தமன சமயத்தில் ஆலயத்திற்கு எழுந்தருளிப் பிரதக்ஷண நமஸ்காராதிகளைச் செய்து, நீராராதனமாகுமளவும் அம்பாள் சந்நிதியிலிருந்து அம்மையாரை நமஸ்கரித்து மடாலயத்திற் கெழுந்தருளுவர். அப்போது அடியார்கள் "அடியேங்கள் உய்யும் பொருட்டு உபதேசித்தருளல்வேண்டும்" என்று வணங்கிப் பிரார்த்திக்க, கருணையோடு தமது திருவாக்கினால் உபதேசமொழிகளைப் பிரகடனஞ் செய்வர்.

• அந்நாட்களில் முன்னரே சரணடைந்தவர்களாகிய தேவிகோட்டை அருணாசலசுவாமிகளும், கண்டனூர் அருணாசலசுவாமிகளும் பஞ்சதசி கைவல்ய முதலிய அநேக சாஸ்திரங்களைப் பாடங்கேட்டு, பரணிப்பிரபந்தமும் பாடங்கேட்கவேண்டுமென்னுங் கருத்தினராய், ஓரந்தணர் முகமாயக் குன்றக்குடியில் திருவண்ணாமலை யாதீன பரம்பரை ஸ்ரீ ஆறுமுகதேசிகரிடத்தில் அந்நூலிருப்பதாகக் கேள்வியுற்று, அங்குச்சென்று அவ்வாறுமுக சுவாமிகளை வணங்கி அஞ்ஞவதைப்பரணியென்னும் பிரபந்தம்வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்போது அவ்வாறுமுகசுவாமிகள் மந்தகாசத்தோடு "நீங்கள் அஞ்ஞவதைப்பரணிபடித்துத் துறவடையப்போகிறீர்களோ" என்று சொல்லி அந்நூலைக் கொடுக்க, அதனைப் பெற்றுக் கொண்டுவந்து ஆண்டவரிடம் பாடங்கேட்டு முடிந்த பின், துறவடைய வேண்டுமென்னுங் கருத்தினராய் ஆண்டவரது சயன

ஸ்தானத்தை யடைந்து அடிகளது திருவடிகளைப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கையில் "எங்க ளிருவருக்குந் துறவுடைய உத்தரவு கொடுத்தருளல் வேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, ஆண்டவர் "நல்லது அப்படியே செய்யுங்கள்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அவ்வுத்தரவை இருவரும் சிரமேற்கொண்டு மும்முறை நமஸ்கரித்தெழுந்து கொற்றவாளீசுரரையும் அம்மையாரையும் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ் செய்தெழுந்து, "நாங்கள் செய்துகொள்ளுந் துறவு முற்றுப் பெற்று நன்கு விளங்க வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்து, நெடுங்குடி ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்தி சந்நிதியில் துறவு பூண்டு சிகம்பரஞ் சென்று விதிப்படி நடந்துகொண் டிருந்தமையால் ஆன்றோர்களால் "துறவுசுவாமிகள்" என்ற பெயரும் பெற்று விளங்கினர்.

இதன்பிறகு, ஆண்டவர் பல முறையும் பல பிரபந்தங்களைப் பாடித் தமது சுவாநுபூதியை வெளிப்படுத்தி யிருக்கின்றனர். அவற்றைச் "சுவாநுபவத் திருவாக்கு" என்னும் நூலினுட் காணலாம். இவ்வாறு ஆண்டவர் கோவிலூர் க்ஷேத்திரத்தில் அடியார்களுக்குச் சாஸ்திரஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்குங் காலத்து, ஒரு நாள் சாயங்காலம் தமது சரீர வியோகஞ் சமீபித்திருப்பதை யறிந்து கல்லலையாவை நோக்கி, இப்போது நமது ஆசாரிய பரம்பரையிலுள்ள மகாத்மாக்களையும் மற்றுமுள்ள பெரியோர்களையும் அன்பர்களையும் இங்கு அழைப்பிக்க வேண்டுமென்று ஆஞ்ஞாபித்தனர். அவ்வாறே அவர் அழைப்பிக்கச் சிக்கல் வீரபத்திர சுவாமிகள், பசுபதிகோவில் ஆறுமுகசுவாமிகள், திருவிடைமருதூர் பிக்ஷாசுவாமிகள், குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை யாதீனத்து வேலாயுத சுவாமிகள் முதலிய மகான்கள் யாவரும் வந்து சமீபத்தில் வீற்றிருக்க, துறவுசுவாமிகள் முதலிய துறவிகளும், நேமத்தான்பட்டி பழநியப்ப அய்யர், கோட்டையூர் அண்ணாமலையய்யர், மதுரைக்குட்டை யையர், கருணாநிதி யென்னும் சிதம்பர அய்யர், கல்லல் வெள்ளையப்ப அய்யர், பள்ளத்தூர் முத்து வீரப்ப அய்யர் முதலிய இல்லறத்து அடியார்களும் வந்து நமஸ்கரித்து நின்றனர். அவர்களை யிருக்கும்படி ஆஞ்ஞாபித்து, கல்லலையாவைப் பார்த்து "வெள்ளையப்பா, இம்மடாலயத்தில் எப்போதும் பரம்பரையாக அடியார் குழாங்களிருந்து பரிபாலனஞ்செய்து விளங்கி வரவேண்டுமே" என்று வினவ, அதற்கு அவர் "சுவாமிகள் ஆஞ்ஞை

யின்படி நடந்துகொள்ளுகிறோம்" என்று கூறினார். அப்போது ஆண்டவர் தம் பக்கலில் நின்ற துறவுசுவாமிகளென்னும் தேவிகோட்டை அருணாசல சுவாமிகளைப் பார்த்து, 'அருணாசலம் நீ இன்று முதல் இம் மடாலயத்திலிருந்து அடியார்களுக்கு அநுக்கிரகம் செய்து வருவாயாக" என்று ஆஞ்ஞாபித்து, கலி (௪௲௯௱௪௰௨) சாலிவாகனசகாப்தம் (௲௭௱௬௰௩) பிலவங்கவருடம் உத்தராயணம் பங்குனி௴ ௨௰ பவுர்ணமித்திதி பானுவாரம் உத்திர நக்ஷத்திரம் கன்னியாலக்கினம் என்னுமிவை பொருந்திய சுபதினத்தில் பிரமாணந்த சித்தியிற் கலந்தருளினர். அப்போது துறவு சுவாமிகள், கருணாநிதி முதலிய அடியார்களும், ஏனைய பெரியோர்களும் மண்ட[illegible]பிஷேக பரியந்தமான விதிகளை மிகச் சிறப்பாய் நடத்திக் களிப்புற்றிருந்தனர்.

இத்தனைத் துறவு சுவாமிகளிடம் அன்புபூண்டு சிதம்பரத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்த யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் கேட்டு,

கொண்டசகவருடமாயிரத்தெழுநூற்
றேறுமறுபத்தொன்பதிற்
றிருமருவுபிலவங்கவருடந்தனின்மீனமாந்
திங்களெட்டாந்தேதியிற்
றிரமருவுபானுவாரத்திலுத்திரமெனச்
செப்புநக்ஷத்திரத்திற்
சிறந்தபூரணியெனுந்திதியதனிலினிதுவரு
திகழுகன்னிலக்கினத்தே
கார்கொண்டபுயலவண்ணன்மலரயனவருந்தியுங்
காணுதற்கருவாழ்வெனுங்
கறைமிடற்றிறைராசகடகபரமேசுரன்
கருணையுருவோடமர்ந்து
கனவெழிலகொண்மணிமாடநிலவுரமிவனமெனக்
கழறுமுயர்பதியில்வாசன்
கண்ணிதமறுசீடர்தமதகவிருடேரத்தவரு
கருதரியஞானதபனன்
போர்கொண்டகாமக்குரோதலோபாதியாம்
புகலகுற்றநீங்குபுனிதன்

* இத்தனைத் துறவுசுவாமிகள் சரித்திரத்திற் காண்க

பொறையறிவடக்கமருண்முதலாநற்குணமொடு
பொருந்திவளருற்றமுதல்வன்
புவனமூன்றினுமிவன்புகழ்சென்றிடற்கிடம்
போதாதெனச்சிறந்தோன்
பொருவிலாதுயர்சுத்தவேதாந்தசாத்திரம்
போதமிக்குள்ளநிபுணன்
போகொண்டநிர்மலசமாதிசாக்ஷாத்கார
பிரதாபமிகுசிரேஷ்டன்
பெருமைநிறைதருமுத்துராமலிங்கக்குரு
பிறங்கியிடுமத்துவிதநிட்ட
பிரபஞ்சநிர்விஷய நிஷ்களாதீதமாம்
பெருவெளியதாகின்ற
பேசருமகண்டபரிபூரணசுகானந்த
பிரமமாயிலகினனே.

என்னும் ஆசிரியவிருத்தத்தினை யியற்றினர்.

ஆண்டவர் சரித்திரம் முற்றிற்று

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீசற்குருநாதன் றுணை

துறவுசுவாமிகள் சரித்திரம்.

ஆண்டவர் பரிபூரணத்தை யடைந்தபின் அவ்வாதீனத்திற்கு வந்த துறவுசுவாமிகள், கண்டனூர் அருணாசல சுவாமிகளுடன் பூர்வாசிரமத்தில் வியாபார நிமித்தமாய்த் திருநெல்வேலிக்குப் போயிருந்தனர். அங்கு இருவரும் மிக்க சிநேகத்தால் பிரியாத் தன்மை யுடையவர்களாயிருந்து கோவிலூரில் ஆண்டவரைச் சரணடைந்து, அனுக்கிரகம்பெற்றுச் சிலகாலம் இங்கிருந்தும், பின்னர் அரிய துறவினையடைந்து சிதம்பரக்ஷேத்திரஞ்சென்றிருந்து, ஆண்டவர் உத்தரவின்பேரில் மீண்டுங் கோவிலூருக்கு வந்து சிதம்பர விநாயகர் ஆலயத்தில் வசித்துக்கொண் டிருந்தார்கள். சிலகாலஞ் சென்றபின்னர் இருவரும் ஆண்டவரிடத்து உத்தரவுபெற்றுச் சித்தய

பரஞ்சென்று வசித்துவரும்போது தேவிகோட்டைத்துறவுசுவாமிகள், தம்மைச்சரணடைந்த நித்தியானந்தசுவாமிகள், திருநெல்வேலி சுப்பிரமணிய சுவாமிகள், வளவனூர் ஷண்முக சுவாமிகள், மதுரைச் சுப்பராயசுவாமிகள், கோவிந்தசுவாமிகள் முதலிய துறவிகளுக்கும், பாகனேரி முத்துக்கருப்பையர் மதுரை மெய்யப்பய்யர் முதலிய கிரகஸ்தர்களுக்கும் நியமமாகத் தினந்தோறும் தர்க்க, யுக்தி, அநுமானங்களோடு சாஸ்திரங்களை அநுக்கிரகித்து வந்தனர். அப்போது கண்டனூர் * சின்னத்துறவுசுவாமிகள் மனனதியானாதிகளின்பொருட்டுத் தனியேயிருக்கவேண்டுமென்று வடக்குக்கோபுரத்தில் மௌன தியானாதிகளைச் செய்துகொண்டிருப்பர். பெரிய துறவிசுவாமிகள் முமுக்ஷுக்களுக்கு [illegible]சிக்கும் காலந் தவிர மற்றைக் காலமெல்லா[illegible]கணி மடத்து ஒடுக்கத்தினுள் தியானஞ்செய்துகொண்டிருப்பர். இருவரும் ஆலயத்திற்குத் தரிசனநிமித்தம் போகுங்காலத்து ஒருவரையொருவர் சந்தித்துக்கொள்வார்கள், ஆண்டவர் நடத்திவரும் குருபூஜை, திருநெல்லையம்மை உற்சவ முதலியவற்றிற்கு வருடந்தோறும் போய் வருவார்கள். இவ்விருவரும் சிதம்பரத்தில் வசிக்குங்காலத்தோர் நாள் வேதாரண்ய க்ஷேத்திரத்திற்குச் சென்று ஆலயத்துட்பிரவேசித்துத் திருவெண்காட்டரைத் தரிசித்துச் சந்நிதானத்தில் நிற்கும்போது ஆதிசைவர் விபூதிகொடுக்கப் பெற்று வெளியில் வந்து வீதியில் பிக்ஷைக்குச் சென்று அகாலமாயினமையால் பிக்ஷை யகப்படாமல் இருவரும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்து, அர்த்தசாம தரிசனஞ்செய்து, தீர்த்தத்தில் இரண்டுகை ஜலம் பருகி குடவரையில் சிவபெருமானைச் சிந்தித்துக்கொண்டு நித்திரை செய்தார்கள். அக்காலையிற் சிவபெருமான் அவ்வடியார்கள்மீது கொண்ட கருணையினால் தாம் ஆதிசைவ வேஷங்கொண்டு கமலத்தில் இரண்டு சர்க்கரை யன்னத்தைக் கொண்டுவந்து அவ்விருவர் கைகளிலுங் கொடுத்தனர். அப்போது அவர்கள் அவரை ஆதிசைவரென மதித்து அதனை அன்போடு வாங்கித் தீர்த்தக்கரையிற் சென்று புசித்து, மறுபடியும் நித்திரைசெய்து காலையி லெழுந்து நித்திய கர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு ஆலயத்துட் சென்று சிவபிரானைத் தரிசிக்கும்போது,

* கண்டனூர் அருணாசலசுவாமிகள் சின்னத்துறவு சுவாமிகளென்றும் அவ்வாதீனத்திற்கு வந்த தேவிகோட்டை அருணாசல சுவாமிகள் பெரிய துறவு சுவாமிகளென்றும் அக்காலத்து அடியார்களால் அழைக்கப்பட்டு வந்தனர்.

ஆதிசைவா இருவரையும பாாதது இரவில எங்கு போஜனஞ செய்து சயனிததிருநதீாகளென்று கேடக, சுவாமிகளிருவரும ஒருவரையொருவா பாாதது இராததிரி அனனஙகொடுததவா இவராயிருகக, இபபடிக கேடகினறுரே என்று யோசிதது, அவவாதிசைவரைப பாாதது இராததிரி இரணடு சாககரை யனனங்கொடுததது தாஙகளதானேயென்று கேடடாாகள. அதறகுஅவா "யான எபபோது கொடுததேன" என்று பிரதியுததரங கூறினா அதனைக கேடடு இருவரும இது ஸ்ரீ நடேசபபெருமானது திருவிளையாடலேயனறி வேறிலலையென்று தம மனததுடகொணடு, ஆசசரியததையும பேரானநதததையு மடைநது, அஙகு சிலநாள வசிததும மீணடும சிதமபரஞ் சென்று அஙகு வசிதது வருங்கா. அவவிருவரும மறறொருகாலததில திருவணணாமலைக கெழுநதருளி அஙகுளள ஆரணயப பிரதேசததிலவசிககவேணடுமென்று கருதி, அமமலையை நோககிச செலலுகையில, மெடடுசசாவடியிலிருநத சேவகாகள அவவழியாகததனியேபோகலாகாதென்று தடுததனா அதற கிருவரும எஙகளுககுத தடையுளதோவென்ன, இடையிற காாவி வஸதிர மிருககினறமையால தடையுண்டெனச சேவகாகள கூறினா அபபோது இருவரும இடையிலிருநத வஸதிரததைக களைநது அவாகள முன வைததுவிடடு, திகமபரிகளாய அருணகிரியை யடைநது ஈசானயசுவாமிகள மடததிலும அமமலை ஆரணயஙகளிலும சிலகாலம ஏகாநதமாய வசிதது, பினனாத திருபபதி திருககாளததி முதலிய க்ஷேததிரஙகளிலும கநதமூலபலாதிகளைப புசிததுககொணடு சில நாடகழிதது மீணடுந திலலையை யடைநது நடனதரிசனஞசெயது ஆதமாநுசநதானபராகளா யிருநதனா. அபபோது யாழபபாணத தைசசாாநத நலலூரெனனும நகரததில வசிககும சைவசிததாநத விதவசசிரேஷ்டராகிய ஆறுமுகநாவலரவாகள ஸ்ரீ நடேசதரிசனத தினபொருடடுச சிதமபரததை யடைநது, சிறறமபல திருவீதியி லெழுநதருளத தரிசனாததமாக அஙகு வநது சோநதனா அபபோது துறவுசுவாமிக ளிருவரும அடியாா குழாஙகளோடு நினறு சபாநாதனைத தரிசிததுச செலலுவதை நாவலரவாகள கணகாடசியாகப பாாததுப பினதொடாநது கேணிமடததிற சென்று இரணடு மூாததிகளையும தரிசிதது வணஙகி நினறனா. அவரைசசுவாமிகளா, "தாம யாா?" என்று வினவ, அவா "யான வசிபபது யாழபபாணம நலலூா, எனபெயா ஆறுமுகம, ஸ்ரீ நடேசபபெருமானைத

தெரிசிககுமபொருடடு இஙகு வநதேன" எனறு கூறி நிறக, அவா வாாததைை நயததைைக கேடடு உடகாருமபடி ஆஞஞாபிததகின பேரில சறறுநேர மஙகிருநது அவாகள பிரபாவஙகளைக கணடு ஆசசரியமடைநது உததரவுபெறறுச சென்று பின நாளதோறும அவவாறே வநது தரிசிததுப போவா. சுவாமிகளும அவரது நல லொழுககததிறகு வியபபடைநது ஸகாநதபுராணததைத தினந தோறும பகல பதினைநது நாழிகைககுமேல பிரசஙகஞ செயது வருமபடி ஆகஞாபிகக அஙஙனமே செயதுவநதனா. சுவாமிகள அபபிரசஙகததைக கேடடுசசநதோஷிததது,ஒருநாள இனறுமுதல புராணப பிரசஙகம செயதுவரவேணடுமே யனறிப பிரிமாாகளு க்குப பா[illegible]லல லாகாதெனறு உததரவுசெயய, அவவாறே அனறுமுதல பாதிரிமாாகளுககுப பாடஞசொலலுத லொழிநதுபு ராணபபிரசஙகஞசெயதலோடு சைவநூலகளும பயினறுவநதனா.

இவவாறு அனநத அடியாாகளுககு அனுககிரகம செயது கொணடு நெடுங காலம வசிததுககொணடிருநதாாகள. அஙஙன மிருககுநாளில ஒருநாள சினனததுறவு சுவாமிகளுககுச சிற சபேசா பிரசனனமாய "நீ காசிககுச சென்று கஙகாஸநானம பணணி விசுவநாதரைத தரிசிபபாயாக" எனறு உததரவு செயய, அதனைப பெரியதுறவு சுவாமிகளுககு அறிவிதது விடை பெறறு கொணடு காசி க்ஷேததிரததை யடைநது, கஙகாஸநானமபணணி விசுவநாதரைநதரிசிததுககொணடு சிலதினமிருநது, ஒருநாள அத தலததிலிருககும திருவாடுதுறை மடதது நமசிவாயத தமபி ரானிடததிற சென்று, "இநதத தேகம குரோதிஸு மிதுனமாசம (கூகஉ) சுககிரவாரம பதது நாழிகைககு வியோகமாய விடும, இவவிஷயததை எமது ஞானாசாரியா திருபபெருநதுறைக கடுதத கோவிலூரெனனும க்ஷேததிரததில எழுநதருளியிருககினறமை யாலஅவருககுஒரு நிருபவாயிலாகததெரிவிகக வேணடும" எனறு கூறினா நமசிவாயத தமபிரானும அதறகிசைநது அனறு முதல இரணடடியாாகளை அததுறவு சுவாமிகளை விடடகலா திருககுமபடி நியமிதது, சுவாமிகள திருவாய மலாநதருளிய பிரகாரம, தேக வியோக மெயதிய தனமையை யறிநது ஆனநதமடைநது அத தேகததைக கறபெடடியில அடககஞ செயது கஙகையிலிறககி விடடு, இவவிஷயததைக கோவிலூா ஆணடவருககு மிக வணகக ததுடன ஓா நிருபம எழுதித தெரிவிததனா.

இஃது இங்ஙனமிருக்க, சிதம்பரத்தி லெழுந்தருளியிருந்த பெரியதுறவு சுவாமிகள் தம்மோடு இடைவிடாதிருந்த சின்னத் துறவு சுவாமிகள் காசிக்குச்சென்றபின் அடியார்களுடன் கோவிலூருக் கெழுந்தருளி குருமூர்த்தியைத் தரிசித்து நித்தியானந்தத்தை யடைந்திருந்தனர். பின்னர் ஆண்டவர் பூரணதிசை யடையுங் காலத்து ஆஞ்ஞாபித்தபடி அவ்வாதீனத்திலிருந்து தம்மை யடைந்த அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்துகொண்டு, ஆண்டவர் கட்டளைப்படி கனிஷ்டராகிய கருணாநிதியை ஆராதனமுதலிய கோவிற் காரியங்களைச் செவ்வையாய் நடத்தி வரும்படி நியமனஞ் செய்து, மடாலயத்தில் அளவிறந்த அடியார்களுக்கு அன்னமளிப்பித்தும், மற்றும் மடத்திற்கும் கோவிலுக்கும் வேண்டுங் காரியங்களைச் சீர்திருத்தும்படி உத்தரவுசெய்தும், எல்லாவற்றிற்கும் தான் சாக்ஷியாகவே யிருந்து ஆனந்தத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

ஆண்டவர் பரிபூரணமாகிய பதினேழாவது மாசம் கலியுகம் (௪௲௯௱௫௰) சாலிவாகன சகாப்தம் (௲௭௱௭௰௧) சௌமிய வருஷம் தக்ஷிணாயனம் கிரீஷ்மருது கடகமாசம் சுக்கிலபக்ஷம் (௯௨) பானுவாரம் சதுர்த்தி திதி பூர நக்ஷத்திரம் மிதுனலக்கினம் என்னும் இவைகள் கூடிய சுபதினத்தில் துறவுசுவாமிகள் சச்சிதானந்த பரப்பிரமம் சமாச சுபாவமடைந்தனர். கருணாநிதியும் பெரியோர்களையும் அடியார்களையும் வரவழைத்து, அம்மூர்த்திகளுக்கு மண்டலாபிஷேக பரியந்தமான காரியங்களைச் சிறப்பாய் நடத்தியருளினர். அத்துறவு சுவாமிகள் பரிபூரண மடைந்த தினத்தில் அவர்கண்மீது கருணாநிதியவர்கள்

ஆரியகலியுக வருடநாலாயிரத்துத்தொளாயிரத்தைம்பதின்மே
லஞ்சாலிவாகனசகாப்தமோராயிரமடுத்தவெழுநூற்றெழுபத்தொன்
றுஞ்சவுமியவருடமொடுதக்கணாயனமளப்பருங்கிரீஷ்மருதுவு
மங்கடகமதிதேதியொன்பதொடுசுக்லபக்ஷாதியாரத்தினிரவிற
றருணமித்தகடிகையினுபதத்திறபூரநட்சத்திரந்திதிசதுர்த்தி
தனின்மிதுனலக்கினமொடுவெரியானுடனசாரவணிசவாகரணமுஞ்சூ
சாற்றுமிவைசேர்சுபதினத்தினின்மணிக்கரைத்தண்கட்டற்றூசுடுத்த
தரைமீக[illegible]கொருதரளமாலைபுரைமதுநீத்தணிநடுமெதாணியென்ன
மருவிவளர்தெனகழுநியமபதியிருப்பமெஞ்ஞொளிமாணிக்கமெனவிளங்கு
வரமுத்துராமகுருவிபகத்திலெந்நாளுமனனுமொளியாயக்கலந்தான
மகிமைதருரகுபதிக்கருளிருடிபுங்கவவசிட்டர்போதகச்சத்தியும்

மலா பஞூடவயு ரகனோ நுமொருபூசசகரவாத திசனகனஞானமும
வரையரியசடபரதாசீவகாருணயமுமனனுசுகாசநஙியாசமும
மானபரவுநாரதமகாமுனிவரேநதிரனமனதிலுறுசிவபததிபும
வாரிததிரடடியோருருவுகொணடுநதெனனைவழிமுறைமையடிமைகொணட
மாசிலருணுசலசதாசிவசுகோரயமகாகுருசிகாமணியரோ.

என்னும ஆசிரிய விருததததை யியறறி யருளினா மதுரைச சுபபராய சுவாமிகள அச சுவாமிகளமீது * பிளளைததமிழொனறு மாறு செயயுடகளா லியறறினா.

துறவுசுவாமிகள் சரித்திரம் முற்றிற்று

கருணாநிதிசுவாமிகள் சரித்திரம்.

துறவுசுவாமிகள பரிபூரணமானபினனா அத துறவு சுவாமிகளது ஸதானததில வநதவா கருணாநிதியெனனும சிதமபர ஞான தேசிகா இவா முன படடததிருநத சுவாமிகளின இளைய சகோதரா. அச சுவாமிகள துறவடைநதமையைக கேளவியுறறு அவரை த தரிசிககுமபொருடடுக கோவிலூருககு வநதபோது ஆணடவரைச சரணடைநது அனுககிரகிககபபெறறு அஙகு சிலநாள வசிததுப பின மதுரைககுடடை அயயாவுடன திருபபெருநதுறைககுச சென்று வடககு மடததில தியான சமாதிகளைச செயது கொணடிருநதனா. இவா இவவாறு ஆணடவரை விடடுத தனித திருபபதைச சிதமபரததிருநத துறவுசுவாமிகள அடியாாகள வாயிலாககேடடு வருததமுறறு, குறுநதிரடடுப பெருநதிரடடு முதலிய சாஸதிரஙகளினினறும ஐமபது செயயுளெடுததுத திரடடிச சீடாசாரமெனப பெயரிடடு அதனேடு அதனபிபபிராயம முழுவதும விளஙகுமபடியான ஒரு நிருபமும எழுதி, அவறறை ஒரு மாணாககரிடங கொடுததுச சிதமபரததின கையிற கொடுதது வாவென றனுபபினா. அத திருமுகததை அவா திருபபெருநதுறையிற கருணாநிதியிடங கொடுகக, அதனை அவா மிகத திருபதியோடுவாஙகிப படிததுபபாாததுக கணகளி லொறறிககொணடே கோவிலூருககுப புறபபடடுவநது, ஆணடவா உளளனிறகுப பாததிரராய் நடநது வநதனா. பினனா ஆணடவா பரிபூ

* இப பிளளைததமிழ முனனரே தனிபபுததகமாய அசசிடபபடடிருககினறது

ரணமாகுங் காலத்து ஆஞ்ஞாபித்தபடியும் துறவு சுவாமிகளது உத்தரவுப் பிரகாரமும் அவ்வாதீனத்தைப் பூரணமாகத் தாமே வகித்து, முன் தமது குருமூர்த்தி யாரம்பித்த கொற்றவாளீசுரர் ஆலயத்தையும் திருநெல்வேலியம்மை யாலயத்தையும் புதுக்கிச் சம் புரோக்ஷணை செய்வித்து, உற்சவாதிகளை நடத்திவந்தனர். ஆண்ட வரை மகாலிங்க மூர்த்தியாகவும் துறவுசுவாமிகளை நந்திகேசுரரா கவும் சமாதிஸ்தானத்தி லமைத்து, இருவருக்கும் ஒன்றுயக்காப்ப கிரகம் முதலியவைகளை விநோதமாக முடிப்பித்துக் கும்பாபி ஷேகமும் சிறப்பாக நடத்தி, நித்திய நைமித்தியபூஜை முதலிய வற்றைச் சிரத்தையோடு செய்து வரும்படி கட்டளையிட்டு, எப்போ தும் குட்டையையர் முதலியோர்கள் தமக்கருகிலிருந்து ... திரு க்கப் பிரம ஞானோபதேசஞ் செய்துகொண்டு அங்கு எழுந்தருளி யிருந்தனர்.

அங்ஙன மெழுந்தருளியிருக்குங் காலத்து ஒரு சமயம் கரு ணாநிதி சிதம்பரத்திற்கு நடேச தரிசனார்த்தமாகப் போயிருந்த போது கோட்டையூர்ப் பெத்தாச்சி சுவாமிகள் பொன்னம்பல சுவாமிகளை அழைத்து வந்து ஸ்ரீ கருணாநிதி சந்நிதியிற் சேர்ப் பித்து, இப்பிள்ளை மிக மேதாவியா யிருத்தலால் பாடஞ்சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள, கருணாநிதியும் அவ்வாறே அவ ரிடத்து நற்குண நற்செய்கை ளமைந்திருந்தமையைக் கண்டு அடி மைகொண்டு, மிக அன்போடு பாலசிக்ஷைமுதல் பஞ்சதசி பரி யந்தம் அங்கு படிப்பித்து, பின் கோவிலூருக்கு அழைத்துவந்து ஏனைய சாஸ்திரங்களையும் கிரமமாகப் போதித்து வந்தனர். பொன் னம்பலசுவாமிகளும் மிகுந்த பக்தியோடு கருணாநிதியைச் சாயை போல விட்டு நீங்காது சந்நிதியிலே யிருந்து ஈஷணாத்திரயங்களு மொழியக் குருவின் பரிபூரண கிருபையைப் பெற்றுக் குருகுல வாசஞ் செய்துவந்தனர்.

இன்னும் அக்கருணாநிதி யவர்கள், தம்மைச் சரணடைந்த காரைக்குடி இராமசாமி ஞானதேசிகர் முதலிய அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகித்து வந்தனர்.

அக்காலத் தொருநாள் ஸ்ரீ கருணாநிதி யவர்கள், தமது ... ராகிய தேவிகோட்டை இலக்குமணச் செட்டியாரைப் பார்த்து, சிதம்பரம் ஸ்ரீ மூலட்டானேசுரர் ஆலயத்தை ஜீர்ணோத்தாரணம்

செய்விக்க வேண்டுமென றுததரவு செய்ய, அவ்வாறே இலககு மணச செட்டியாரும தம பினததவர்களை வரவழைததது, அதறகு வேண்டிய திரவியஙகளைச சேகரிததுக்கொணடுவநது குருமூாததியின் சநநிதியிற றெரிவிததனா. அப்போது கருணாநிதி களிபபுறறு அடியாா திருககூடடததோடு சிதமபரததிறகு எழுநதருளி, பல தேசஙகளிலிருநதும வைதிகாகளான பிராஹ்மணோததமாகளையும வித்வானகளையும மறறுமுள்ள பெரியோாகளையும வரவழைததது, அபரிமிதமாகப பிராமண போஜனம செய்விததது, ஸ்ரீ நடேசப்பிரானுக கொபபான தீக்ஷிதாகளனைவரையும பூஜிததது மரியாதைசெயது, ஸ்ரீ மூலடடானேசுரருககுச சொாணபுநதனம செயவிதது ... இப்படி வெகு விமரிசையாயக காலயுகதி வருஷம ஆனி மாசம (கசவ) சோமவாரததனறு குமபாபிஷேகம நடபபிததுப் பேரானநதமுறறு அடியாாகளுடன மீணடும கோவிலூருக்கு எழுநதருளினா.

அஙகு எழுநதருளி அடியாாகளுககு அநுககிரகம செயது கொண டிருநததோடு கொறறவாளீசுவரா ஆலயததிறகும திருநெலலையமமை ஆலயததிறகும குமபாபிஷேகமும, அவவாலயஙகளின மததியில நிததிய கலயாணிககும கைலாசநாதருககும ஓா புதிய ஆலயமும, சோமாஸகநதருககு ஓா சபையும, கலயாண மணடபமும, திருககுளமும, அக குளததில மையமணடப முதலியனவுமாகிய திருபபணிகளை இயறறுவிததுப பின செயயவேணடியவைகளுககும படமொன றேறபடுததி, குமபாபிஷேகம தடாகப பிரதிஷடை முதலியவறறைச சிறபபாக நடததினா. கோவிலுக்கு ஏறபட்ட கிராமஙகளையெலலாம சீாதிருததி அபரிமிதமான வருமானஙகளை யுண்டுபணணி நிததிய நைமிததிய பூஜைகளையும சிறபபாக நடததி வரசசெய்து, மடாலயததிறகும முன கிராமததோடு புதிய கிராமஙகளையும் வாங்கி விசேஷ வருமானத்தை யுண்டுபண்ணி அடியாாகளுககு அனன முதலியவற்றை யுதவிக குருவாககிய பரிபாலனஞ செயது வநதனா.

இக்கருணாநிதி கண்டனூா சினனையா பொனனமபல சுவாமிகள் முதலிய மாணாககாகள் பலருக்கு பலமுறை வாசிட்டபாடம் நடததி, சமாப்தி காலததில் செய்யத்தக்க விதிப்படி மாணாக்காகளால் அாபபணஞ செயயப்பட்ட அளவிறநத திரவியஙகளைக

கொண்டு பிராமணபோஜனம் மகேசுரபூஜை அபிஷேக ஆராதனை முதலிய வைபவங்களை விசேஷமாய் நடத்தி ஆனந்தத்தோடிருந்தனர்.

அக் கருணாநிதி அடியார்கள் மீது அன்புகூர்ந்து தமிழ்ப்பாவால் இலக்ஷண விருத்தியெனனும் ஓர் நூலையும் தம் ஆசிரியர் பேரில் ஸ்துதிபரமான அனேக செய்யுட்களையும் செய்தருளினர்.

இவ்வாறு கருணாநிதி சமீவன க்ஷேத்திரத்தில் வெகுகாலம் அனேக அடியார்களுக்கு அநுக்கிரகம் செய்துகொண்டிருந்து, ஆடிப்பூரோற்சவம் இரண்டாந் திருவிழாவன்று தனது தேகம் வியோகமாகுமெனத் தெரிந்து, கல்லலையா முதலிய சாதுக்களும் பொன்னம்பல சுவாமிகள் முதலிய அடியார்களும் சூழ்விருக்கத் தமது சீடரான காரைக்குடி இராமசுவாமி ஞானதேசிகரை அவ்வாதீனத்திருந்த அடியார்களுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்துகொண்டு சிவாலய மடாலய முதலியவற்றைப் பரிபாலித்து வரும்படி நியமித்து, கலி (௪௲௯௱௭௰௭) சாலிவாகன சகாப்தம் (௲௭௱௯௰௮) தாதுவருஷம் ஆடிமாசம் கிருஷ்ணபக்ஷம் ௪௨ சோமவாரம் ஏகாதசி ரோகணி நக்ஷத்திரம் துலாலக்கினம் என்னும் இவை பொருந்திய சுபதினத்தில் அகண்டாகார சுபாவமான ஆத்மானந்த சிந்துவிற் கலந்தருளினர். ஸ்ரீ பொன்னம்பல ஞானதேசிகரும், இராமசுவாமி ஞானதேசிகரும், கோடகநல்லூர் சுந்தர சுவாமிகளும், மற்றுமுள்ள பெரியோர்களும் ஒருங்கு சேர்ந்து கருணாநிதியின் திருமேனியை ஆண்டவர் சந்நிதானத்திற்கு நேராகச் சமாதி செய்வித்து அதன்பேரில் பலிபீடம் வைத்துப் பூசித்து மகேசுர பூஜை முதலியவற்றை அபரிமிதமாகச் செய்து ஆண்டவர் துறவு சுவாமிகள் ஆலயத்துக்கு எவ்வாறு நித்திய நைமித்திய பூஜைகள் நடந்து வருகின்றதோ, அவ்வாறே கருணாநிதிக்கும் பூஜை நடந்து வரும்படி செய்தார்கள்.

கண்டனூர் - நாகப்பஅய்யா அவர்கள் குமாரர்

முத்துராமஅய்யா அவர்கள்

இயற்றியது.

திருமருவுமாயிடத்தைமப்தொன்றுமாண்டுசெறிதாதுவருடத்தினிற
திகழ்கடகமாதமதினுனகானதேதிபுஞசெறியமரபடசநதனிற
தினசேர்பூவாரமேகாதசிரோகணிதிகழ்துலாலக்கினத்தே
தேவைநகரதனிலவந்தவதாரமாகியேதெனகழநியம்பதியினிற
குருநாதனுமுத்துராமலிங்கேசனருளகொண்டுமேயடியாாககுக
கூறுனவப்பதியிருந்துபினனுஙகரகங்குணமாஙவருளுகினறேன
கோடதிலருணாசலசுவாமிகடகிளையநறகுலமுடையசூடாமணி [லோன
லொன்ட பொழியுமண்டலத்துளவணிநாகுமுவெலாமபணியவல
மருமருவுசொறறவாளீசனறிருநெலலைமாதுதனகருணையாலே
மதிமனனாநிதிமனனாகவிமனனாபுவிமனனாவந்துபணிகினறதிரன
மயூகளமதானமடவாலயசிவாலயமமலாவனஞசத்திரமுதல
மலாவானபுவனத்தனேகமுண்டாகவேவந்தகாரணவளளலா
மருமருவுசீயகாருணியமுதனனுகுமேயழகானதிருவுருவமா
மறிவானகலவிசெலவமபொறுமைகீாததியையாவனுமகூறமுடிபா
வதத்துவிதநிசயசிதமபரசுவாமியெனனுனநதகருணாநிதி
யகணடபரிபூரணசதானநதசிறசொருபமாகினனறிகமாதோ

கருணாநிதிசுவாமிகள சரித்திரம

முற்றிற்று

சமிவனபுராணம்

இலஙகுபுகழவனனிவனமவாழகவொளிரகொறறவாளசரவாழக
கலஙகுதறீதநதெனையாணடநெலலைநாயகிபெரியகருணைவாழக
மலஙகுதலிலதலததுமனனிவளாமாதவாகளமாதவாழக
நலஙகுலவுமணிமனறுணடநவிலவெடுததபொறறுணுருமவாழக.

ஸ்ரீ ஆணடவா சரித்திரச சுருககம

முற்றிற்று

திருசசிறறமபலம

பிழைத்திருத்தம்.

வரி	பிழை.	திருத்தம்.
6	படியினிற	படியினுரு
26	மறைறசை ஒழுத	மறைறசையிஒழுத்
3	நாட்டந	ஞெட்டந
28	வில	விலலாவி
17	காயகநதி	காயககநதி
21	இருநதனா ன	இருந்தனை னபாரனை
15	மலையில	மலையைய
24	யெனனைரி	யெணணேரிய
16	இனைபயீா	இனைப்யீா
21	எனறு	எனறு
21	திலவா	திலவா
25	,,	,,
1	அரிதற	அறிதற்